ΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΤΟΣ Η'

ΤΕΥΧΟΣ 181

ΑΙΗΣ

ΠΛΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΧΟΝΤΕΣ

ΚΑΛΑΙΟΙ

ΑΝΔΡΕΣ

ΩΝ ΑΘΕΩΝ

ΦΟΝΕΩΝ

ΣΤΟΡΕΣΑΝ

ΔΥΝΑΜΙΝ

ΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1944 »

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εἰς τὸν ἀντικομμουνιστικὸν ἀγῶνα, ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 8767

Ἡ Ἀθήνα πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου... 8773

ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Πυρηνικὰ μέσα πολέμου, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χ. Πατσιούρη (συνέχεια καὶ τέλος) 8780

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δακτυλοσκοπία—Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κατὰ μέθοδον Ἐδ. Χοῦβερ, Διευθυντοῦ Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας Βορείου Ἀμερικῆς, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 8787

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἀνήλικοι ἐγκληματίαι—Νομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀντιμετώπισίς των ἀλλαχοῦ καὶ ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Μπεκρῆ (συνέχεια καὶ τέλος)... 8793

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Μεγάλα ἔργα δημοσίου συμφέροντος—Τὰ ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα τοῦ Ταυρωποῦ (Μέγδοβα) πηγὴ ἐθνικοῦ πλούτου, ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου Α' Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰωάννου Νούσια 8801

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 8810

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 8812

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 8814

Σημείωσις: Λόγῳ πληθώρας ὕλης, ἡ συνέχεια τῆς μελέτης : «Ἱστορικὰ τῆς Ἀστυνομίας» θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἑπόμενο τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522 512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)

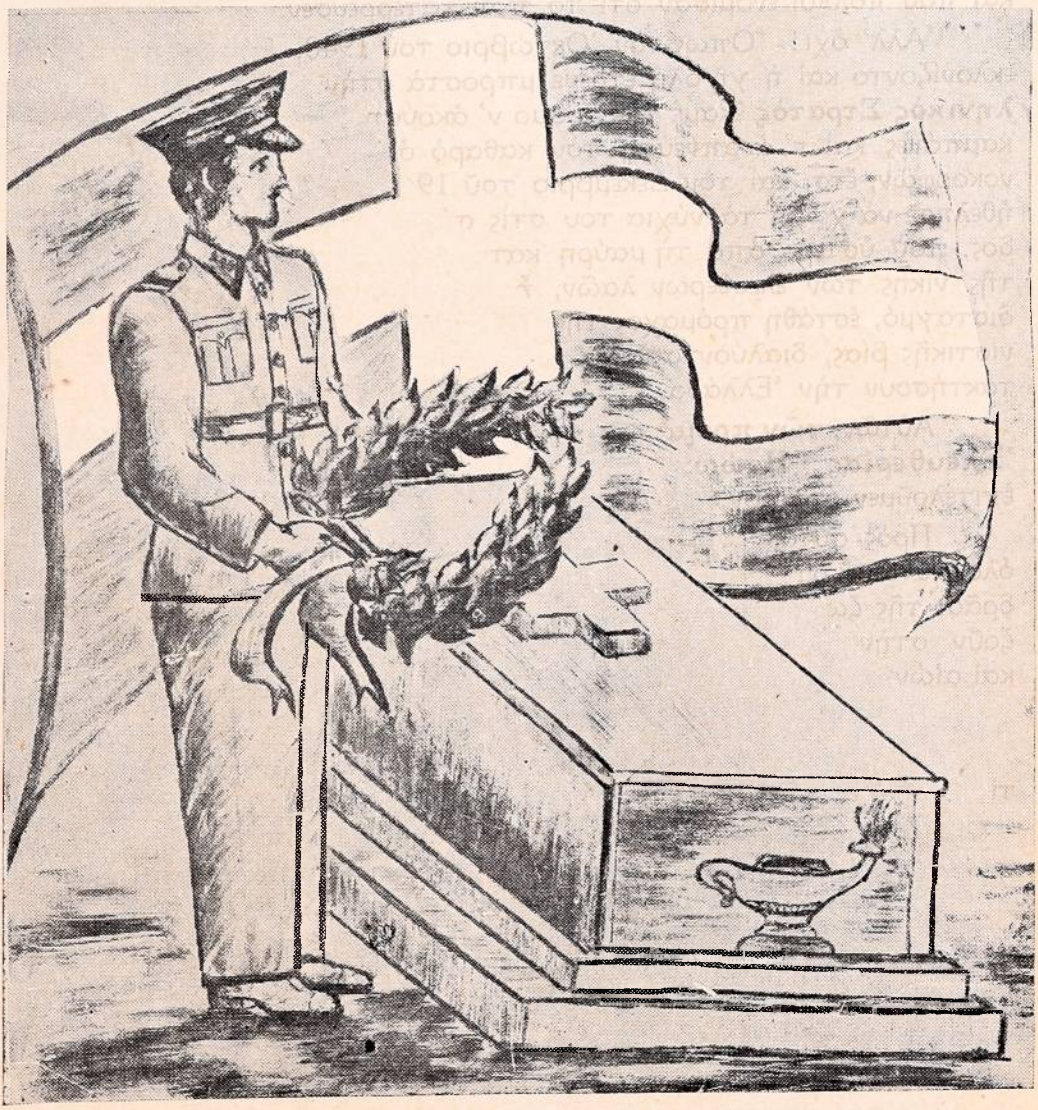
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Ι ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Ι ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Η.' | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960 | ΤΕΥΧΟΣ 181ΟΝ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

«Οὐ ποιήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν, τῆς Πατρίδος».

Κυριακή! 3 Δεκεμβρίου 1944! Εἶναι ἡ ἡμέρα, ποὺ ἐξέσπασε στὴν Ἑλληνικὴ Πρωτεύουσα ὁ τυφὼν τῆς κομμουνιστικῆς θυέλλης καὶ ποὺ πολλοὶ ἐνόμισαν ὅτι τὸ πᾶν κατέρρευσεν.

Ἀλλ' ὄχι! Ὅπως τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1940, ὁπόταν τὰ πάντα ἐκλονίζοντο καὶ ἡ γῆ ὅλη ἔτρεμε μπροστὰ στὴν Ἀξονικὴ βία, **ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς** ἔκαμε τὸν κόσμο ν' ἀκούσῃ τὶς πρῶτες χαρούμενες καμπάνες καὶ ν' ἀναπνεύσῃ τὸν καθαρὸ ἀέρα τῶν Ἑλληνικῶν βουνοκορφῶν, ἔτσι καὶ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1944, ὁπόταν ὁ κομμουνισμὸς ἠθέλησε νὰ χώσῃ τὰ νύχια του στὶς σάρκες τῆς γλυκειᾶς μας Πατρίδος, ποὺ ὕστερα ἀπὸ τὴ μαύρη κατοχὴ δεχόταν ἁπαλὰ τὸ μειδίαμα τῆς νίκης τῶν ἐλευθέρων λαῶν, **ἡ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία,** χωρὶς δισταγμό, ἐστάθη πρόμαχος τῆς **Ἐλευθερίας,** καὶ κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς βίας, διαλύοντας τὰ ὄνειρα ἐκείνων, ποὺ ἐσκέφθησαν νὰ κατακτήσουν τὴν Ἑλλάδα.

Αὐτῶν, **τῶν προμάχων τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς μας Ἐλευθερίας, Ἡρώων καὶ μαρτύρων ἀστυνομικῶν,** τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν σήμερον.

Πρὸς αὐτούς, λοιπόν, ποὺ ἐπρόσφεραν τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς των ὁλοκαύτωμα στὸ βωμὸ τῆς Πατρίδος καὶ ποὺ ὑπῆρξαν πρῶτοι στὴ δρᾶσι τῆς ζωῆς καὶ πρῶτοι στὴ θυσία τοῦ θανάτου, ὁμιλοῦμεν, γιατὶ ζοῦν στὴν Ἱστορία τῆς Ἁγίας Πατρίδος μας, ὡραῖοι, ἀκατάλυτοι καὶ αἰώνιοι, ὅπως εἶναι ἀκατάλυτος καὶ αἰωνία ἡ ἰδέα τῆς Ἐλευθερίας.

Ἀθάνατοι στρατιῶται τοῦ καθήκοντος!

Σεῖς, τῶν ὁποίων ἡ ἀγάπη γιὰ τὴν πατρίδα εἶχε πλημμυρίσει τὶς καρδιές σας, ἀντισταθήκατε πρῶτοι μὲ φανατισμὸ στὸ βάρβαρο κομμουνιστικὸ κῦμα, καὶ τὸ ἐστρέψατε ὀπίσω, βαμμένο ὅμως μὲ τὸ ἅλικο αἷμα σας. **Χάρις σὲ Σᾶς** διελύθη ἡ πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα στὴν ὁποία ζούσαμε ὅλοι οἱ Ἐλεύθεροι ἄνθρωποι καὶ ἐσκορπίσθη ὁ ζόφος, ποὺ ἐπίεζε τὰ στήθη τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ δικαίου. Σεῖς, ἐδώσατε στὴν ἀνθρωπότητα, θέαμα λαμπρὸ καὶ δείξατε, ὅτι οἱ ἀρετὲς τῶν προγόνων μας δὲν ἐσβέσθησαν ποτὲ στὶς μεγάλες καρδιές σας, ἀλλ' ἀπετέλεσαν τὴν ἀψῖδα τῆς δόξης μας, ποὺ ἑνώνει **παρελθόν, παρὸν** καὶ **μέλλον.**

Ἅγιοι μάρτυρες τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος!

Πιστοὶ στὸ Θεό, στὴν Πατρίδα καὶ στὴν οἰκογένεια, ἐδέχθητε τὸν ἀκάνθινο στέφανο τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔτσι χάρις **σὲ Σᾶς,** ἡ γῆ αὐτὴ διετήρησε ἀμόλυντο **«τὸ Βωμὸ τῆς Ἐλευθερίας».**

Οἱ ποντίφηκες τῶν νέων συμβόλων πίστεως, ποὺ ἀνεπτύχθησαν σὲ μακρυνὲς στέππες, οἱ αὐτοχειροτόνητοι ἐπανορθωταὶ τῶν κοινωνικῶν ἀδικιῶν, ὅλοι αὐτοὶ ποὺ θέλουν ν' ἀνατραπῇ ὁ κόσμος, στὸν ὁποῖο δὲν ἔχουν τὴν πρώτη θέσι, κατηχύνθησαν καὶ ἐστράφησαν πρὸς τὰ ὀπίσω.

Καλότυχοι νεκροί!!!

Τὸ νῆμα τῆς ζωῆς σας δὲν ἐκόπη ἀνώφελα καὶ τὸ αἷμα σας δὲν ἐχύθη ἐπὶ ματαίῳ.

Ἐδέχθητε τὸν θάνατον γιὰ τὴν Πατρίδα. Τὰ βλέφαρά σας τὰ ἐκάλυψε ἡ ζοφερὴ νύχτα, μὲ τὴν ἐλπίδα μιᾶς Ἐθνικῆς Αὐγῆς.

Τὸ χῶμα ποὺ σᾶς ἐσκέπασε δὲν θὰ ξηρανθῇ ποτὲ καὶ τὰ ὀνόματά σας, ὀνόματα προσφιλῆ, ψυχὲς μεγάλες, στήθη γενναίων, ἔχουν γραφῆ στὶς καρδιές μας, εἰς αἰωνίαν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην.

Οἱ σκιές σας θὰ μᾶς ὁμιλοῦν συνεχῶς, καὶ ἀπὸ τοὺς τάφους σας θὰ μᾶς διδάσκετε πολλά.

Θὰ μᾶς διδάσκετε, γιὰ ποιὸ λόγο καὶ πρὸς τί ἐπέσατε καὶ ὅτι κατὰ τὴν πιστὴ ἐκτέλεσι τοῦ καθήκοντος δὲν ὑπάρχουν ὅρια.

Θὰ μᾶς διδάσκετε, ὅτι ἡ ἠθικὴ δύναμις καὶ τὰ δίκαια ἑνὸς Λαοῦ, ἀποτελοῦν τὸν ἀσφαλέστερο προμαχῶνα ἐναντίον οἱασδήποτε ἐπιβολῆς.

Θὰ μᾶς διδάσκετε τέλος, ὅτι ἡ Φιλοπατρία δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἕνα ἀφῃρημένο ἰδεῶδες, ἀλλὰ μιὰ δύναμις δημιουργική, ποὺ θὰ μᾶς ἐμπνέῃ σὲ πράξεις εὐγενικὲς καὶ θὰ μᾶς ἐπιτρέπῃ νὰ ἀποδειχθοῦμε ἄξιοι τοῦ θανάτου σας.

Πάνω στοὺς τάφους σας, ποὺ ἔχουν τὴν σιγηλότητα κάθε μεγάλου ἔργου, ὅπως εἶναι ὁ θάνατός σας καὶ τὸ μαρτύριό σας, ἐθεμελιώθη ἐκ νέου **ἡ ἰδέα καὶ τὸ Μεγαλεῖο** τῆς Ἑλλάδος μας.

Δὲν σᾶς βλέπουμε πλέον ἀγαπητοί μας νεκροί! Ἡ ψυχές σας ὅμως θὰ εἶναι πάντοτε μεταξύ μας καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν στὴ γῆ Ἔθνη ποὺ ἐκτιμοῦν τὴν **Ἐλευθερία,** ἡ ψιθυριστὴ φωνὴ τῶν τάφων Σας, θὰ εἶναι γιὰ μᾶς **ἐπιταγὴ πρὸς τὴ Δόξα καὶ τὸ Καθῆκον.**

Ὁ ἀκατάσχετος χείμαρρος τῶν αἰώνων εἶναι ἀνίκανος νὰ παραδώσῃ στὴ λήθη τὸν ἀγῶνα Σας, ν' ἀμαυρώσῃ τὴν ὁλόφωτη εἰκόνα τοῦ μαρτυρίου Σας καὶ νὰ μειώσῃ τὸ ἠθικό σας μεγαλεῖο.

Τὰ ὀνόματά σας ἐνέγραψε εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἡ Ἐθνικὴ Εὐγνωμοσύνη.

Ἠγωνίσθητε, ἐνικήσατε καὶ ἐπέσατε μὲ τὴν Ἐθνική μας Σημαία ὡς Ἐπιτάφιο.

Ἂς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη σας πολύτιμοι Νεκροί.

Αὐτὸς εἶναι ὁ Δεκέμβρης τοῦ 1944 καταστροφὴ σφαγὴ καὶ ὄλεθρος

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1944

ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΙΜΑΤΟΣ

ΝΕΚΡΟΙ

• Ὁμαδικὲς σφαγὲς καὶ ἄλλες ἐκτελέσεις ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1944 μέχρι τέλους Μαΐου 1946	46.985
• Ἱερωμένοι ποὺ ἐθανατώθησαν μὲ βασανιστήρια	275
• Δάσκαλοι ποὺ ἐθανατώθησαν μὲ βασανιστήρια	239
• Ἰατροὶ ποὺ ἐξετελέσθησαν	120
• Συνδικαλιστικὰ στελέχη ποὺ ἐκρεουργήθησαν	246
• Σιδηροδρομικοὶ καὶ ἄλλα ἀνύποπτα πρόσωπα ποὺ ἀνετινάχθησαν ἀπὸ νάρκες	4.475
• Ταχυδρομικοὶ ποὺ ἐφονεύθησαν	33
Σύνολον	52.373

ΟΜΗΡΟΙ

Ἄοπλοι πολῖτες, κατὰ τὸ πλεῖστον γυναικόπαιδα, ποὺ ἀπήχθησαν ὡς ὅμηροι ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς	45.871

ΚΑΜΜΕΝΑ ΧΩΡΙΑ, ΓΚΡΕΜΙΣΜΕΝΑ ΣΠΙΤΙΑ, ΡΗΜΑΓΜΕΝΕΣ ΠΟΛΕΙΣ, ΑΝΑΤΙΝΑΓΜΕΝΕΣ ΓΕΦΥΡΕΣ, ΦΛΟΓΕΣ, ΚΑΠΝΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΕΘΡΟ ΑΦΙΣΕ ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Νὰ τί εἶναι ὁ κομμουνισμός·

Ἡ ἄρνησις τῆς λογικῆς

Ὑπὸ κ. **ΧΕΝΤΕΡΣΟΝ**

Διανοητικοὶ δοῦλοι τοῦ κομμουνισμοῦ. Μερικοὶ λαοὶ ἐξηναγκάσθησαν σὲ δουλεία, ἄλλοι ἐπωλήθησαν σ' αὐτήν, ἀλλὰ στὴν ἐποχή μας ἦταν μοιραῖο νὰ γνωρίσουμε ἕνα νέο εἶδος ἀνθρώπων(;), οἱ ὁποῖοι προσφέρονται ἐθελονταὶ στὴν δουλεία καὶ γλύφουν τὶς ἁλυσσίδες. Arthur Wooblurn, M.P., «Ἐμπρὸς» 9/12/1939.

Ἡ λογικὴ ἀπορρίπτεται. Οἱ κομμουνισταί, οἱ ὁποῖοι κάποτε τοὐλάχιστον ἦσαν δογματικοί, δὲν πιστεύουν πιὰ οὔτε σ' αὐτὸν τὸν κομμουνισμὸ ἀκόμη. Διατάσσονται ν' ἀκολουθοῦν μιὰ πολιτική, ἡ ὁποία δὲν ὁδηγεῖ στὴν ἐκτέλεση ἑνὸς ἰδεώδους οὔτε στὴν ἐξουσία ποὺ εἶναι τὸ μέσον ἐκτελέσεως ἑνὸς σκοποῦ, ἀλλὰ στὴν ἐξουσία ποὺ εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ σκοπός. Καὶ ὄχι μονάχα δὲν πιστεύουν ἀλλὰ καὶ οὔτε σκέπτονται, γιατὶ ἁπλούστατα περιφρονοῦν τὴν λογική.—F.A. Voigit «19ος Αἰώνας, καὶ μετά», Ὀκτώβριος 1945.

Ἀδίδακτα σκυλιά. Οἱ κομμουνισταὶ ἐμφανίζονται πιστοὶ κληρονόμοι τῆς ναζιστικῆς νοοτροπίας—τρόποι καὶ ἠθικὴ—καὶ μὲ αὐθάδεια ἐπαναλαμβάνουν ἀποδεδειγμένα καὶ παράλογα ψεύδη. Ἀδυνατοῦντες νὰ ἀντιμετωπίσουν μίαν ὁποιανδήποτε ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεώς των, γαυγίζουν ἐπίμονα καὶ μὲ ἀλαλλαγμοὺς ἐλπίζοντες ὅτι θὰ ρίξουν κάτω τοὺς ἀντιπάλους των. Ἡ συνταγὴ τοῦ Χίτλερ εἶναι μεγαλοφυής. Κάνε ὥσπου τὸ ψέμμα σου νὰ καταπλήξῃ τόσο τὸ λαὸ ὥστε ὅλοι νὰ τὰ χάσουν καὶ νὰ σκεφθοῦν ὅτι ποτὲ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ πῇ ἕνας ἄνθρωπος μὲ τόση ἀναίδεια ἕνα τόσο ἐκπληκτικὸ πρᾶγμα ἐὰν τοῦτο δὲν εἶναι ἀπόλυτα ἀληθινό. Αὐτὴ εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ κομμουνιστικὴ ρετσέττα... Ὁ φανατισμένος κομμουνιστὴς ἔχει τὸ πεῖσμα ἑνὸς ἀδίδακτου σκυλιοῦ ποὺ οὐρλιάζει ὅταν τὸ κλωτσήσουν, ἀλλὰ διαρκῶς ἐπανέρχεται μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι στὸ τέλος θὰ κουραστοῦν καὶ θὰ τὸ περιφρονήσουν ὥστε νὰ μπορέσῃ ἀμέσως νὰ βυθίσῃ τὰ δόντια του. Golm Brogan: «Κόκκινες Μαριονέττες».

Η ΑΘΗΝΑ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

('Επ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 125 χρόνων)

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑΪΚΟΥ**

«'Αθήνα διαμαντόπετρα στῆς γῆς τὸ δακτυλίδι»

Κ. Παλαμᾶς

1. Εἰσαγωγή.

Τὴν 1η Δεκεμβρίου 1960, συμπληρώνονται 125 χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ ἡ 'Αθήνα ἔγινε ἐπίσημα πρωτεύουσα τοῦ 'Ελληνικοῦ Κράτους. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν εἶναι χωρὶς σημασία, γιατὶ ὅλοι ξέρουμε ὅτι ἡ 'Αθήνα εἶναι ἡ καρδιὰ τῆς 'Ελλάδος. Τὸ γιατί, εὔκολα καθένας τὸ ἀντιλαμβάνεται, ἂν σκεφθῇ τὸ τί ὑπῆρξε καὶ τί εἶναι ἀκόμη σήμερα γιὰ τὴ πατρίδα μας, ἡ 'Αθήνα.

Αὐτὴ λοιπὸν τὴν ἐπέτειο, ὁ Δῆμος 'Αθηναίων ἀπεφάσισε νὰ γιορτάσῃ μὲ κάθε μεγαλοπρέπεια, δίνοντας ξεχωριστὸ τόνο στὸ γεγονὸς ποὺ γιὰ πολλοὺς ἴσως θὰ περάσῃ ἀπαρατήρητο. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ θὰ γίνουν πολλὲς καὶ διάφορες διαλέξεις μὲ θέματα παρμένα ἀπὸ τὴν ἱστορία, τὴ πνευματικὴ καὶ πολιτικὴ ἀνάπτυξη, καὶ τὴν καθόλου ἐξέλιξη τῆς πόλεως τῶν 'Αθηνῶν, ἀπὸ τὰ παληὰ χρόνια.

Νομίζουμε ὅτι, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπετείου αὐτῆς, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπο νὰ κάνουμε μιὰ σύντομη ἀναδρομὴ στὸ παρελθόν, ρίχνοντας φευγαλέες ματιὲς στὴν ἱστορία τῶν 'Αθηνῶν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας, τονίζοντας ξεχωριστὰ τὰ γεγονότα ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν ἀνάγκην ἰδιαίτερης προσοχῆς. Πιστεύουμε πὼς ἡ ἀναδρομὴ αὐτὴ θὰ εἶναι γιὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους χρήσιμη καὶ διδακτική, γιατὶ ἔτσι θὰ μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ φέρουμε στὴ μνήμη μας τὰ γεγονότα ἐκεῖνα ποὺ εἶναι στενὰ συνυφασμένα μὲ τὴν ἐξέλιξη τῆς σημερινῆς μας πρωτευούσας.

Χωρὶς καμμιὰ ἀντίρρηση, δὲν ὑπάρχει στὴν ἱστορία τῆς ἀρχαιότητος πιὸ ἐπιβλητικὸ καὶ φωτοβόλο ὄνομα ἀπ' τ' ὄνομα τῆς 'Αθήνας, τὸ ὁποῖο φέρνει στὴ θύμησή μας τὸν λαμπρότερο καὶ πλέον γόνιμο πολιτισμὸ ποὺ φάνηκε ποτὲ πάνω στὴ γῆ. Σ' αὐτὸν μέσα κλείνεται κάθε τι τέλειο, τὸ ὁποῖο ἀνάγεται στὰ γράμματα, στὶς τέχνες, στὴ πολιτικὴ καὶ τὴ φιλοσοφία. 'Απὸ τὸν τόπο τῆς 'Αθήνας σκόρπισαν στὰ πέρατα τῆς Δύσεως οἱ λάμψεις τοῦ ἀρχαίου 'Ελληνικοῦ πολιτισμοῦ, γι' αὐτὸ καὶ δίκαια ἡ 'Αθήνα ὠνομάσθηκε «'Ελλάδος 'Ελλάς».

Αὐτῆς τῆς πόλεως, ἂς προσπαθήσουμε τὸ παρελθὸν νὰ μελετήσουμε, μὲ τὴν πεποίθησι πὼς ἀσφαλῶς πολλὰ θὰ ὠφεληθοῦμε.

2. Α' περίοδος τουρκοκρατίας.

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1456, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων στὴ Θεσσαλία, 'Ομάρ, ὕστερα ἀπὸ διαταγὴ τοῦ Μωάμεθ τοῦ Β', ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς 'Αττικῆς καὶ πολὺ σύντομα ἔγινε κύριος τῶν 'Αθηνῶν, χωρὶς νὰ συναντήσῃ καμμιὰ ἀντίσταση. 'Ο Παρθενώνας μετεβλήθη σὲ τζαμί. 'Ο ἀρχιεπίσκοπος Νικόλαος ὁ Πρότιμος, μαζὶ μὲ τὸν τελευταῖο ἄρχοντα Φραγκῖσκον 'Ατσαγιόλι, ἔφυγαν στὴ Θήβα.

Τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 1458, ἔφθασε στὴν 'Αθήνα ὁ Μωάμεθ ὁ Β', ὁ ὁποῖος σεβόμενος τὸ ἀρχαῖο μεγαλεῖο τῆς πόλεως, παρεχώρησε σ' αὐτὴν ὡρισμένα προνόμια αὐτοδιοικήσεως. Ἔτσι ἡ ζωὴ τῶν 'Αθηναίων, ἂν δὲν ἐβελτιώθηκε, τοὐλάχιστον δὲν ἔγινε χειρότερη ἀπὸ τὴ ζωή τους κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς φραγκοκρατίας. Ἡ κατάσταση ὅμως αὐτὴ δὲν ἐκράτησε γιὰ πολύ, γιατὶ ὁ Μωάμεθ ἐπληροφορήθηκε τὴ συνωμοσία τοῦ 'Ατσαγιόλι, ὁ ὁποῖος μὲ μερικοὺς προκρίτους τῆς 'Αθήνας, ἀπεφασίσθη ν' ἀνακαταλάβῃ τὴν 'Ακρόπολι (1464), χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα.

Τὴ ζωὴ τῶν κατοίκων τῆς Ἀθήνας κατὰ τὴν Α' περίοδο τῆς τουρκοκρατίας, μὲ τὶς ἀγριότητες καὶ τὶς αὐθαιρεσίες, τὴν πληροφορούμεθα ἀπὸ διάφορες πηγὲς καθὼς κι' ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὸ μαρτύριο τῆς Ὁσίας Φιλοθέης.

Ἡ Φιλοθέη ἦταν κόρη τοῦ λογίου ἄρχοντα Μπενιζέλου. Ὕστερα ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ συζύγου της, ἔγινε καλόγρηα παίρνοντας τ' ὄνομα Φιλοθέη, ἀντὶ τοῦ πραγματικοῦ της, Ρηγούλα. Ἔκτισε διάφορα μοναστήρια καθὼς καὶ βιοτεχνικὴ σχολὴ στὴν ὁποία ἐφοιτοῦσαν τὰ ἄπορα κορίτσια τῆς Ἀθήνας. Οἱ πράξεις της αὐτὲς ἐπέσυραν τὴν ὀργὴ τῶν Τούρκων. Ἔτσι στὶς 2 Ὀκτωβρίου τοῦ 1588 κι' ἐνῷ ἐπροσηύχετο στὸ Μετόχι της ποὺ εὑρίσκετο στὰ Πατήσια, ἐδέχθηκε τὴν ἐπίθεση τῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐκακοποίησαν σὲ τέτοιο βαθμό, ὥστε σὲ λίγο καιρό, στὶς 19 Φεβρουαρίου 1589, ἐπέθανε στὸ Μετόχι της ποὺ εὑρίσκετο πίσω ἀπὸ τὰ Τουρκοβούνια καὶ τὸ ὁποῖο εἶναι γνωστὸ ὡς Καλογρέζα (ὑποκοριστικὸ τοῦ Καλογραῖα).

Τὸν 17ον αἰῶνα ἡ ζωὴ τῶν Ἀθηναίων ἔγινε ὀλιγώτερο καταθλιπτική. Λέγεται, πὼς ἀφορμὴ αὐτῆς τῆς ἀλλαγῆς ἦτο μιὰ Ἀθηναία κόρη, ἡ Βασιλικὴ ἐξαιρετικὰ ὄμορφη, ἡ ὁποία εὑρισκομένη στὸ χαρέμι τοῦ Σουλτάνου (1610 περίπου), κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ ὅπως ἡ διοίκηση τῶν Ἀθηνῶν ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸν Πασᾶ τῆς Εὐρίπου (Χαλκίδος) καὶ ἀνατεθῇ στὸν Κισλάραγα, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀρχηγὸς τῶν εὐνούχων στὸ Σουλτανικὸ χαρέμι.

Τὴ γαλήνη ὅμως αὐτήν, ἐτάραξαν οἱ πόλεμοι τῶν Τούρκων μετὰ τῶν Ἐνετῶν. Ὕστερα ἀπὸ τὴ νίκη τῶν Ἐνετῶν στὴν Πάτρα, οἱ Τοῦρκοι φοβούμενοι ἐπίθεση κατὰ τῆς Ἀθήνας, προέβησαν στὴ κατασκευὴ ὀχυρωματικῶν ἔργων πάνω στὴν Ἀκρόπολη. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἐγκρέμισαν τὸ ναὸ τῆς Ἀπτέρου Νίκης γιὰ νὰ τὸν κάνουν πυροβολεῖο. Εἶναι ἡ δεύτερη σημαντικὴ καταστροφὴ τῶν μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνατίναξη τῶν Προπυλαίων τοῦ 1656, ἡ ὁποία προῆλθε ἀπὸ κεραυνὸ ποὺ ἔπεσε στὴ πυριτιδαποθήκη.

Τὸ Σ/βρη τοῦ 1687, ὁ Ἐνετικὸς στόλος, μὲ ἀρχηγὸ τὸν Φραγκῖσκο Μοροζίνη, κατέπλευσε στὸν Πειραιᾶ ὅπου καὶ ἀπεβίβασε 10 χιλ. στρατό. Ἡ Ἀθήνα κατελήφθη ἀνενόχλητα καὶ ὁ Μοροζίνης ἐπολιόρκησε τὴν Ἀκρόπολη, μέσα στὴν ὁποία εἶχαν κλεισθῆ, ἐκτὸς τῆς Τουρκικῆς φρουρᾶς καὶ ἄμαχος Τουρκικὸς πληθυσμός, 2.500 ἄνθρωποι περίπου. Τὰ πυροβολεῖα τῶν πολιορκητῶν ἐστήθηκαν στὸ μνημεῖο τοῦ Φιλοπάππου, στὴν Πύκνα καὶ στὸν Ἄρειο Πάγο ἀκόμη. Μιὰ βόμβα ἀπὸ τὰ πυροβολεῖα αὐτά, ἔπεσε στὸν Παρθενῶνα, ὁ ὁποῖος ἦταν πυριτιδαποθήκη, καὶ τὸν κατέστρεψε.

Οἱ Τοῦρκοι ἀναγκάσθηκαν νὰ παραδώσουν τὸ φρούριο καὶ κατόπιν σχετικῆς συμφωνίας μὲ τοὺς πολιορκητάς, ἔφυγαν γιὰ τὴ Μ. Ἀσία τόσον ἡ φρουρὰ ὅσον καὶ ὁ ἄμαχος πληθυσμός.

Ἡ Ἀθήνα εὑρίσκεται στὴ κυριαρχία τῶν Ἐνετῶν. Ὄχι ὅμως γιὰ πολὺ διάστημα. Ὁ λοιμὸς ποὺ ἐνέσκηψε καθὼς καὶ ἡ πίεση τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο στὴ Θήβα, ἀνάγκασε τοὺς Ἐνετοὺς νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Ἀθήνα τὸ Μάρτη τοῦ 1688, παίρνοντας μαζί τους πολλὲς ἀρχαιότητες.

3. Β' περίοδος τουρκοκρατίας.

Μετὰ τὴν ἀποχώρηση τῶν Ἐνετῶν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, οἱ Τοῦρκοι κατέλαβον ξανὰ τὴ πόλη. Σιγὰ-σιγὰ ἐπανήρχοντο στὴν Ἀθήνα οἱ Ἀθηναῖοι οἱ ὁποῖοι εἶχαν φύγει μαζὶ μὲ τοὺς Ἐνετούς.

Τὸ 1768 νέες συμφορὲς ἀπείλησαν τὴν Ἀθήνα. Οἱ Ρῶσοι κηρύξαντες τὸν πόλεμο κατὰ τῆς Τουρκίας, προσεπάθησαν νὰ ἐξεγείρουν σὲ ἐπανάσταση καὶ τοὺς Ἀθηναίους, χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα. Μολονότι ὅμως δὲν ἐπανεστάτησαν, ὑπέστησαν πολλοὺς διωγμούς, ἐξ αἰτίας τῆς ἐξεγέρσεως ἄλλων περιοχῶν. Οἱ διωγμοὶ αὐτοὶ συνεχίστηκαν καὶ μετὰ τὸν τερματισμὸ τοῦ Ρωσικοῦ πολέμου (1774), μὲ διάφορα προσχήματα ἀπὸ τοὺς τυράννους, ὅπως ὁΧασεκῆς κ.λ.π.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἐπεσκέπτοντο τὴν Ἀθήνα διάφοροι ἀρχαιολόγοι καὶ ἀρχαιοκάπηλοι, οἱ ὁποῖοι ἐσύλουν κατὰ τὸν χειρότερο τρόπο τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα. Ἡ μεγαλύτερη ὅμως καταστροφὴ τῶν μνημείων ἔγινε, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας στὴν Κωνσταντινούπολι, Ἐλγίνου. Ἔτσι ἀπεσπάσθησαν τὰ ἀετώματα τοῦ Παρθενῶνος καὶ μία Καρυᾶτις ἀπὸ τὸ Ἐρεχθεῖον.

Ἡ ζωὴ τῶν ὑποδούλων Ἀθηναίων συνεχίζεται στὸν ἴδιο ρυθμὸ μέχρι τὴ νύκτα τῆς 25ης Μαρτίου 1821, ὁπότε ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὴν Ὕδρα ἀνήγγειλε στοὺς μεμυημένους δημογέροντες τὴν ἔκρηξη τῆς ἐπαναστάσεως.

4. Ἐπανάστασις 1821.

Ἡ ἔκρηξη τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καθυστέρησε λίγο στὴν Ἀθήνα. Οἱ λόγοι τῆς καθυστερήσεως ἦσαν ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι δὲν ὑπῆρχαν στὴν Ἀθήνα στρατιωτικὲς οἰκογένειες, ἀφ' ἑτέρου δὲ δὲν ὑπῆρχεν ἁρματωλίκι. Ἡ πρώτη τουφεκιὰ ἀκούστηκε τὸ πρωῒ τῆς 25 Ἀπριλίου.

Ὕστερα ἀπὸ ἀλλεπάλληλες πολιορκίες τῆς Ἀκροπόλεως, οἱ Τοῦρκοι ἀναγκάστηκαν νὰ παραδοθοῦν καὶ νὰ ὑπογράψουν (9 Ἰουνίου 1822) τὴ σχετικὴ συνθήκη «ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ», κατὰ τὴν ὁποία ἐσκοτώθηκε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἐπαναστατῶν Παναγιώτης Κτενᾶς, λόγῳ πρόωρης ἀναφλέξεως ἑνὸς πυροβόλου. Ἔτσι ἡ Ἀθήνα ἀπὸ τῆς 10 Ἰουνίου 1822 ἦταν πλέον πόλη ἐλεύθερη.

Μετὰ ἀπὸ λίγες ὅμως ἡμέρες (28 Ἰουνίου), οἱ Ἀθηναῖοι ἐπληροφορήθηκαν ὅτι ἡ στρατιὰ τοῦ Δράμαλη θὰ ἐπετίθετο κατὰ τῆς πόλεως των. Τότε πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔφυγαν στὰ γύρω νησιά.

Στὶς 21 Αὐγούστου 1822 ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδροῦτσος κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ὁπλαρχηγοῦ τῶν Ἀθηναίων Νικολάου Σαρρῆ, ἔφτασε στὴν Ἀθήνα καὶ ἐγκατέστησεν ὡς Φρούραρχο τῆς Ἀκροπόλεως τὸ πρωτοπαλλήκαρό του Γκούρα, ὁ ὁποῖος ἔμελεν ἀργότερα νὰ βασανίσῃ φοβερὰ τὸν ἀρχηγό του.

Τὸ 1823 ὁ Ὁμὲρ Μπέης τῆς Εὐβοίας ἐπιχειρεῖ συνεχεῖς ἐπιδρομὲς κατὰ τῆς Ἀττικῆς, πάντοτε ὅμως ἀποκρούεται. Τὸ 1824 ὁ Γκούρας νικάει στὸ Μαραθῶνα τὸ στρατὸ τοῦ Ὁμὲρ Μπέη. Οἱ Ἀθηναῖοι βρίσκουν τὴν ἡσυχία τους καὶ ἐπιδίδονται σὲ εἰρηνικὰ ἔργα. Ἀναζωογονεῖται ἡ δράση τῆς «Φιλομούσου Ἑταιρείας», γίνονται μουσεῖα, βιβλιοθῆκες καὶ ὁ Ζ. Ψύλλας ἐκδίδει τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν».

Τὸ 1825 ὁ Ἀνδροῦτσος φυλακίζεται ἀπὸ τὸ Γκούρα στὴν Ἀκρόπολη καὶ τὴ νύκτα τῆς 5 Ἰουνίου δολοφονεῖται, τοῦ σώματός του ριφθέντος κάτω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη, καὶ τοῦτο γιὰ νὰ νομισθῇ ὅτι αὐτοκτόνησε. Τὸν Ὀκτώβρη τοῦ ἰδίου ἔτους φτάνει στὴν Ἀθήνα ὁ Φαβιέρος μὲ σκοπὸ νὰ γυμνάσῃ καὶ αὐξήσῃ τὸ στρατό. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Κιουταχῆς προελαύνει κατὰ τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ Κυβέρνηση ὀνομάζει τὸν Γκούρα Γενικὸ Ἀρχηγὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν διατάζει νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ Κιουταχῆ. Ὁ Γκούρας ὅμως δὲν εἶναι σύμφωνος μὲ τὶς ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως. Ὀχυρώνεται στὴν Ἀκρόπολη καὶ περιμένει τὸν Κιουταχῆ.

Στὶς 16 Ἰουλίου ὁ Κιουταχῆς στρατοπεδεύει στὰ Πατήσια καὶ τὴν 3 Αὐγούστου, ὕστερα ἀπὸ ἐπανειλημμένες προσβολές, γίνεται κύριος τῶν Ἀθηνῶν. Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων κατὰ τοῦ Κιουταχῆ διορίζεται ὁ Καραϊσκάκης.

Ἡ πολιορκία τῆς Ἀκροπόλεως ἀπὸ τὸν Κιουταχῆ συνεχίζεται. Τὰ μεσάνυκτα τῆς 30 Σ/βρίου, ὁ Γκούρας σκοτώνεται ἀπὸ κάποιον Τουρκαλβανὸ σκοπευτή, τὴ στιγμὴ ποὺ ἐπιθεωροῦσε τοὺς φρουρούς. Βλέποντας ὁ Καραϊσκάκης ὅτι δὲν ὑπῆρχε ἄλλος τρόπος γιὰ νὰ λυθῇ ἡ πολιορκία τῆς Ἀκροπόλεως, ἀποφασίζει ὅπως, μὲ ἀντιπερισπασμοὺς στὴν ὑπόλοιπη Ἀνατολικὴ Ἑλλάδα, ἀναγκάσῃ τὸν Κιουταχῆ καὶ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἀθήνα. Ὁ Κιουταχῆς ὅμως, δὲν πέφτει στὴν παγίδα. Ἐπιμένει στὴν πολιορκία καὶ τὸ μόνο ποὺ κάνει εἶναι νὰ στείλῃ μικρὴ δύναμη στὴν μάχη τῆς Ἀράχωβας, ὅπου ὡς γνωστὸν ἐθριάμβευσε ὁ Καραϊσκάκης.

Τὴν νύκτα τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1827, ἀπὸ τοὺς πολλοὺς κανονιοβολισμοὺς ἐγκρεμίσθηκε ἡ στέγη τοῦ Ἐρεχθείου. Κάτω ἀπὸ τὰ ἐρείπια βρῆκαν οἰκτρὸ θάνατο ἡ Γκούραινα κι' ἄλλοι δέκα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Κυβέρνηση διατάζει τὸν Καραϊσκάκη νὰ γυρίσῃ στὴν Ἀθήνα. Στὴν Ἐλευσῖνα εὑρίσκονται στρατοπεδευμένοι ὁ Βάσος, οἱ Νοταράδες, ὁ Μακρυγιάννης, ὁ Καλλέργης κ.ἄ. Παίρνουν τὴν ἀπόφαση νὰ κτυπήσουν τὸν Κιουταχῆ ἀπὸ δύο μέτωπα. Ὁ Καραϊσκάκης φθάνει στὴν Ἀττικὴ καὶ ὀχυρώνει τὸ Κερατσίνι. Ὕστερα ἀπὸ ἀδιάκοπες συγκρούσεις ποὺ κράτησαν πέντε ἡμέρες, στὶς 16 Ἀπριλίου, ὁ Καραϊσκάκης καταλαμβάνει ὁλόκληρο τὸν Πειραιᾶ.

Ἐνῷ ὅμως ὁ γυιὸς τῆς Καλογρηᾶς ἑτοιμάζεται γιὰ τὴ μεγάλη κατὰ τοῦ Κιουταχῆ ἐπίθεσι, ἡ Κυβέρνηση, ἐντελῶς παράλογα, διορίζει ἀρχηγὸ τοῦ στρατοῦ ξηρᾶς τὸν Τζὼρτζ καὶ τοῦ ναυτικοῦ τὸν Κόχραν, ἀντὶ τοῦ Μιαούλη ποὺ ἦτο μέχρι τότε. Τὸ πόσο ἄστοχη ἦταν ἡ ἀπόφαση αὐτὴ τῆς Κυβερνήσεως φάνηκε ἀργότερα, μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης τοῦ Ἀναλάτου.

Σὲ μιὰ μικροσυμπλοκὴ κοντὰ στὸ Φάληρο, ὁ Καραϊσκάκης τραυματίζεται θανάσιμα. Στὶς 23 Ἀπριλίου 1827 ἐξέπνευσε μέσα στὸ πλοῖο τοῦ Κόχραν. Σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία του, ἐτάφη στὴ Σαλαμῖνα. Καὶ ἰδοὺ πῶς ὁ Μακρυγιάννης τραγούδησε τὸ θάνατο τοῦ Καραϊσκάκη :

Τρεῖς περδικοῦλες κάθονται στὸ κάστρο τῆς Ἀθήνας·
Εἶχαν τὰ νύχια κόκκινα καὶ τὰ φτερὰ βαμμένα,
εἶχαν καὶ τὰ κεφάλια τους στὸ αἷμα βουτημένα,
Μοιργιολογοῦσαν κ' ἔλεγαν, μοιργιολογοῦν καὶ λένε·
Τρίτη, Τετράδη χλιβερή, Πέφτη φαρμακωμένη,
Παρασκευὴ ξημέρωσε μὴν εἶχε ξημερώσει,
ποὺ πιάστηκε ὁ πόλεμος, τὸ Κρητικὸ ντουφέκι.
Καραϊσκάκης τἄκουσε, ἦταν καὶ θερμασμένος,
καὶ τὸ σεῖζη του ἔκραξε καὶ τοῦ σεῖζη λέγει·
«Σεῖζη, φκειάσε τἄλογο, βάλ' του καὶ τὸ τακίμι,
κρίν' τε καὶ τῶν συντρόφων μας, τῶν καπεταναραίων·
Τροχᾶτε, ἀδέλφια, τὰ σπαθιά, συγιρίστε τὰ ντουφέκια,
νὰ βγοῦμ' νὰ πολεμήσουμε στὸν κάμπο τῆς Ἀθήνας».
Βαρέθηκε ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὁ Καραϊσκάκης.
«Παιδιά μ', νὰ νταγιαντήσετε (1), νὰ γίνετ' ἕνα σῶμα,
νὰ μὴ χαθῇ ἡ πατρίδα μας, τὴν πάρ'τε στὸ λαιμό σας.
Μένα μὲ πᾶν στὴν Κούλουρη, πέρα στὸν Ἁγιδημήτρη,
ποὺ εἶναι παντοτεινὸς γιατρός, αὐτὸς θὰ μὲ γιατρέψῃ».
Πουλάκι πῆγε κι' ἔκατζε στοῦ Ἁγιδημητριοῦ τὸ δέντρο,
δὲν ἐλαλοῦσε σὰν πουλί, οὐδὲ σὰ χελιδόνι,
μόν' τὸ δεντρὶ μαράθηκε ἀπ' τὸν κελαϊδισμό του.
Τὸν κλαῖνε χῶρες καὶ χωριὰ κι' ὅλ' οἱ καπεταναῖοι,
τὸν κλαῖν τὰ παλληκάρια του κι' ὅλος ὁ ταϊφάς του. (2)

Τὴν ἑπομένη ἡμέρα ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Καραϊσκάκη, οἱ Ἕλληνες ἐπεχείρησαν νὰ θέσουν σ' ἐφαρμογὴ τὸ σχέδιό του, ξεχνῶντας πὼς τὰ σχέδια μόνο δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ φέρουν τὴ νίκη, ἀλλὰ χρειάζεται καὶ ὁ ἰθύνων νοῦς, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπιβλέψῃ. Ἔτσι στὴ «μάχη τοῦ Ἀναλάτου» ἀπεδείχθη περίτρανα πόσο ἀπαραίτητη ἦταν ἡ παρουσία τοῦ Καραϊσκάκη. Οἱ Ἕλληνες ἐνικήθηκαν κατὰ κράτος καὶ ὑπέστησαν τρομερὲς ἀπώλειες. Στὴ μάχη αὐτὴ σκοτώθηκαν οἱ ὁπλαρχηγοί : Δρᾶκος, Βέϊκος, Γ. Τζαβέλας, Ντούσας Μπότσαρης, ὁ ταγματάρχης Ἰγγλέσης καθὼς καὶ 8

1. Νὰ ἀντέξητε.
2. Τὸ σῶμα του, ἡ ἀκολουθία του.

φιλέλληνες. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης αὐτῆς ἐπεβεβαίωσε, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, τὸ ἀξίωμα τῶν ἱστορικῶν ποὺ ἔγραψαν γιὰ τὴν ἐπανάσταση τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δηλαδὴ ὅπου οἱ Ἕλληνες διοικήθησαν ἀπὸ ξένους, παντοῦ ἀπέτυχον.

Ἡ κατάσταση τῶν πολιορκημένων στὴν Ἀκρόπολη, μέρα τὴ μέρα γίνεται ἀπελπιστική. Οἱ ἐπιδημίες ποὺ ἐνέσκηψαν καὶ ἡ ἔλλειψη τροφίμων τοὺς ἀπεδεκάτισαν. Τὸ στρατόπεδο τοῦ Πειραιῶς, ἐν τῷ μεταξύ, εἶχε διαλυθῆ. Ὁ Τζὼρτ διατάζει ὅπως παραδοθῆ τὸ φρούριο. Οἱ ἔγκλειστοι ἀρνοῦνται, ἐνῷ ἀρχίζουν οἱ μεταξύ των διχόνοιες. Τελικά, ὕστερα ἀπὸ κοπιώδεις διαπραγματεύσεις, μὲ τὴ συνθήκη τῆς 24 Μαΐου 1827, τὸ φρούριο παραδίδεται στοὺς Τούρκους καὶ οἱ πολιορκημένοι, μεταφέρονται μὲ Γαλλικὰ πλοῖα στὴν Αἴγινα καὶ τὴ Σαλαμῖνα.

Κατὰ τὰ χρόνια 1828—1829 ἡ κατάσταση τῶν Ἀθηναίων εἶναι ἀξιοθρήνητη. Ρακένδυτοι καὶ πεινασμένοι Τουρκαλβανοὶ ζοῦν κάτω ἀπὸ τὰ ἐρείπια. Νὰ πῶς, ὁ Γάλλος Ἀκαδημαϊκὸς Μισὼ ποὺ ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα τὸ 1830, περιγράφει τὴν Ἀθήνα: «Οὐδεμία ρύμη σώζεται, οὐδεμία ὁδὸς κεχαραγμένη. Διὰ συντριμμά» των διεσπαρμένων ἐβαίνομεν ἀτραπὸν σχηματισθεῖσαν εἰς τὸ μέσον ἐρειπίων. Ἀνα» γκαζόμεθα εἰς ἕκαστον βῆμα νὰ ὑπερπηδῶμεν σωροὺς πετρῶν, τμήματα τοίχων, » σπονδύλους κιόνων κειμένων χαμαὶ ἐν τῇ κόνει...».

Μιὰ ἄλλη εἰκόνα μᾶς δίνει ὁ ἐπίσκοπος Γουώντγουωρθ ποὺ κι' αὐτὸς εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὴν Ἀθήνα, λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ἄφιξι τῶν Βαυαρῶν : «Ἀκόμη ὁ Μουε» ζίνης παρέρχεται εἰς τὸ ἱκρίωμα τῆς ἐνταῦθα ἀγορᾶς, ἵνα ἐξεγείρῃ τοὺς Μου» σουλμάνους εἰς προσευχήν... Ἀκόμη, ὀλίγοι Τοῦρκοι ὑπνώττουσιν ἐλαφρῶς ἐν » ταῖς θολωταῖς διόδοις τῆς Ἀκροπόλεως ἢ ἀναπαύονται εἰσπνέοντες ἐκ τῶν κα» πνοσυρίγγων καὶ στηρίζοντες τὰς ράχεις των ἐπὶ τῶν ἐσκωριασμένων πυροβόλων, » ἅτινα εἶναι ἐστημένα ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῶν τοιχῶν. Ἀκόμη οἱ Ἀθηναῖοι χωρικοὶ » μετακομίζουσι δεμάτια θυμαρίων καὶ θάμνων ὡς φόρον εἰς τὸν Μουσουλμᾶνον » εἰσπράκτορα».

Ἡ Ἀθήνα ἦτο ἕνας σωρὸς ἐρειπίων. Παντοῦ συντρίμμια. Νέα καὶ παλαιά. Τὰ νέα ἦσαν πιὸ πολλὰ καὶ οἰκτρὰ ἀπὸ τ' ἀρχαῖα. Τὸ 1830, στὶς 3 Φεβρουαρίου παρέχεται τὸ δικαίωμα στοὺς Ἀθηναίους φυγάδες νὰ γυρίσουν ξανὰ στὴ πόλη τους. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ὑπῆρχε στὴν Ἀθήνα μόνο ἕνα σπίτι ὄρθιο. Ὅλα τὰ ὑπόλοιπα ἦσαν κατεστραμμένα. Κάπου 150—200 Τοῦρκοι, ποὺ εἶχαν ἀπομείνοι, ἔμεναν στὴν Ἀκρόπολη, μαζὶ μὲ τοὺς Τούρκους στρατιῶτες. Δὲν ὑπῆρχαν οὔτε ἁμάξια, οὔτε κάρρα, παρὰ μόνο μουλάρια. Γιὰ τὴ μεταφορὰ τῶν μεγάλων φορτίων ὑπῆρχαν γκαμῆλες.

Ὁ Γερμανὸς ἀρχαιολόγος Ρὸς ποὺ βρέθηκε ἐκείνη τὴ περίοδο στὴν Ἀθήνα, παραβάλλει τὴ γενικὴ καταστροφὴ πρὸς τὸ ρήμαγμα ποὺ ὑπέστη ἡ Ἀθήνα τὴν ἐποχὴ τοῦ Ξέρξου.

Τὴν τοπικὴ ἀρχή, κατὰ τὸ 1830, ἐξεπροσώπει ἡ δημογεροντία ἡ ὁποία εἶχεν ἐκλεγῆ στὴν Αἴγινα τὸν Ἰούνιο τοῦ 1829 καὶ ἀπετελεῖτο ἀπὸ τούς : Σπ. Παπούσαν, Σπ. Μπενιζέλον καὶ Στέφ. Φιλιππίδην. Τὸ Μάη τοῦ 1831 ἐξελέγη νέα δημογεροντία ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς Ἀνάργ. Πετράκην, Ν. Ζαχαρίτσαν, Μιχ. Βουζίκην καὶ Ἄγγ. Γέρονταν. Τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1833 κατόπιν διατάγματος ἐσχηματίσθη ὁ νομὸς Ἀττικοβοιωτίας μὲ πρῶτο νομάρχη τὸν Μιχ. Σχινᾶ. Στὶς νέες ἐκλογὲς δημογεροντίας ἐκλέγονται οἱ : Γιαννακὸς Βλάχος, Γ. Μεταξᾶς καὶ Ν. Ζαχαρίτσας, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐπέδειξαν μεγάλη δραστηριότητα στὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἀθήνας ὡς πρωτευούσης, πρᾶγμα ποὺ τελικά, ὅπως θὰ δοῦμε ἐπέτυχαν.

Τὸ 1832 ἡ Ἀθήνα ὑφίσταται ἀποκλεισμὸν ἀπὸ Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ τοῦτο γιατὶ δὲν συμφωνοῦσε μὲ τὴν τότε Κυβέρνηση. Ὕστερα ἀπὸ πολλὲς ἀνωμαλίες, τὴν 25 Ἰανουαρίου 1833 οἱ Ἀθηναῖοι γιορτάζουν τὴν ἄφιξη τοῦ Ὄθωνα στὸ Ναύπλιο. Τὴν 1 Μαρτίου, ὁ Ἰακωβάκης Ρίζος, ἀπεσταλμένος τῆς Βασιλείας, παρα-

λαμβάνει ἀπὸ τοὺς Τούρκους τὴν Ἀκρόπολη. Στὴν Ἀθήνα φθάνουν οἱ ἀρχιτέκτονες Σάουμπερτ καὶ Κλεάνθης, οἱ ὁποῖοι, κατόπιν σχετικῶν μελετῶν, ὑποβάλλουν σχέδιον ἀνοικοδομήσεως τῆς πόλεως.

5. Ἡ Ἀθήνα πρωτεύουσα.

Στὶς 20 Μαρτίου 1833 φθάνει στὴν Ἀθήνα ἡ Βαυαρικὴ φρουρὰ καὶ τὴν 31 ἰδίου μηνὸς ἀποχωρεῖ ἡ Τουρκικὴ φρουρά. Στὴν Ἀκρόπολη ὑψώνεται ἡ γαλανόλευκη καὶ στὶς 18 Σ/βρίου 1834, κατόπιν διατάγματος τῆς Ἀντιβασιλείας, ἡ Ἀθήνα ἀνακηρύσσεται πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος. Τὸ διάταγμα αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὶς ὑπογραφὲς τῶν μελῶν τῆς Ἀντιβασιλείας Ἄρμανσπεργκ—Κόβελ—Ἔϋδεκ καὶ τῶν γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας Ι. Κωλέττη—Λεσονέρου—Θεοχάρους—Ρίζου καὶ Πραΐδη, ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τάδε :

Ἄρθρον 1

Ἡ καθέδρα ἡμῶν μετατίθεται κατὰ τὴν α΄. Δεκεμβρίου τ.ε. ἐκ Ναυπλίου εἰς Ἀθήνας.

Ἄρθρον 2

Ἡ πόλις Ἀθῆναι, θέλει ἐπονομάζεσθαι ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας «Βασιλικὴ Καθέδρα καὶ Πρωτεύουσα».

Ἄρθρον 3

Κατὰ τὴν Ι τ.ε. θέλουν καθιδρυθῆ ἐν Ἀθήναις καὶ ὅλα τὰ Ἡμέτερα Ὑπουργεῖα τῆς Ἐπικρατείας μετὰ τῶν ἀμέσως εἰς αὐτὰ ὑπαγομένων τμημάτων ἔτι δὲ καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ Γεν. Ταχυδρομεῖον καὶ τὸ Γεν. τῶν ταχυδρομείων Διευθυντήριον.

Ἄρθρον 4

Δι' ἰδιαιτέρων ἀποφάσεων θέλομεν προσδιορίσει τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν καὶ αἱ λοιπαὶ κεντρικαὶ ἀρχαὶ θέλουν μετατεθῆ ἐκεῖ.

Ἄρθρον 5

Ὅλαι αἱ ὑπάλληλοι ἀρχαὶ τοῦ Βασιλείου θέλουν ἀρχίσει νὰ διευθύνωσιν εἰς Ἀθήνας τὴν μετὰ τῶν ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ σημειουμένων ἀρχῶν ἀλληλογραφίαν των, ὁπόταν αὕτη δὲν θέλη δυνηθῆ νὰ φθάσῃ εἰς Ναύπλιον κατὰ τὸν συνήθη δρόμον τοῦ ταχυδρομείου πρὶν τῆς 29 Νοεμβρίου.

Ἀλλὰ πρὶν ληφθῆ ἡ ἀπόφαση τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἀθήνας ὡς πρωτευούσης, ἐμεσολάβησαν πολλὲς διχογνωμίες πάνω στὸ θέμα αὐτό, οἱ ὁποῖες ἀξίζει νὰ σημειωθοῦν.

Ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἀθήνας ὠφείλετο στὴν ἐπιμονὴ τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου, ὁ ὁποῖος ἀντίθετα πρὸς τὶς ἀντιλήψεις τοῦ τότε πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι ἤθελον πρωτεύουσα τοῦ Κράτους τὴν Κόρινθο ἢ τὸ Ναύπλιο, ἐπέμενε νὰ γίνῃ πρωτεύουσα ἡ Ἀθήνα.

Ὡς τότε ἕδρα τοῦ Κυβερνήτου καὶ ἀργότερα τῆς Ἀντιβασιλείας ἦταν τὸ Ναύπλιο, ὅπου ὁ Ὄθων εἶχεν ἀποβιβασθῆ τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1833. Τὸ Ναύπλιο ὅμως δὲν εὑρίσκετο οὔτε στὸ κέντρο τῆς χώρας οὔτε ἐκρίνετο κατάλληλο γιὰ νὰ παραμείνῃ ἡ μόνιμη ἕδρα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βασιλέως. Μερικοὶ ἐπρότειναν γιὰ πρωτεύουσα τὴν Ἀθήνα, ἄλλοι τὴν Κόρινθο, ἄλλοι τὸ Ἄργος, τὴν Τρίπολι καὶ τέλος τὴ Σύρο, ποὺ τότε ἦτο ἀξιόλογο λιμάνι.

Ἀντίθετα ὁ Κωλέττης ἤθελε ὡς πρωτεύουσα τὰ Μέγαρα γιατὶ ἐκεῖ εἶχε τὴν πολιτική του βάση καὶ δύναμη. Ὁ βαυαρὸς ἀρχιτέκτων Γκούτενσαν ἐπρότεινε τὸν

Πειραιᾶ, στὸν ὁποῖο τότε ὑπῆρχε ἕνα καὶ μόνο κτίριο, τὸ Τουρκικὸ τελωνεῖο. Ἄλλοι εἶχαν τὴν γνώμη ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχῃ μιὰ μόνο πρωτεύουσα καὶ μόνιμη. Ἐπρότειναν λοιπὸν ὅτι ἡ Βασιλικὴ καθέδρα ἔπρεπε ν' ἀλλάζῃ συχνά, δηλαδὴ ἄλλοτε νὰ εἶναι πρωτεύουσα ἡ Ἀθήνα, ἄλλοτε τὸ Ναύπλιο, τὸ Ἄργος κ.λ.π.

Οἱ Μωραῖτες ἐφρόντιζαν νὰ κρατήσουν τὴν πρωτεύουσα στὸν «κατακαημένο Μοριᾶ» καὶ ἀνάλογα μὲ τὰ τοπικά τους συμφέροντα, ἐπρότειναν διάφορες πόλεις τῆς Πελοποννήσου. Ἀκόμη εἶχαν προταθῆ ὡς πρωτεύουσα ἡ Πάτρα καὶ τὸ Μεσολόγγι.

Οἱ Ἀθηναῖοι ὅμως δημογέροντες, εἰργάζοντο παράλληλα γιὰ τὸν ἴδιο σκοπό. Στέλνοντας ἀναφορὰ στὸν Ὄθωνα τὸν παρακαλοῦσαν «νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ τιμήσῃ τὴν πόλιν των μὲ τὴν καθέδρα τῆς Κυβερνήσεώς του». Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἦσαν πρόθυμοι νὰ παραχωρήσουν ὅσο τόπο ἐχρειάζετο γιὰ νὰ ἐγκατασταθῇ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησή του.

Τελικὰ ὅμως, λόγῳ τοῦ ἱστορικοῦ γοήτρου τῆς Ἀθήνας, ἐκυριάρχησε ἡ ἄποψη γιὰ τὴν Ἀθήνα. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀθήνα θὰ ἐγίνετο πρωτεύουσα, ηὔξησε τὶς τιμὲς τῶν οἰκοπέδων στὴν Ἀθήνα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐργάτες καὶ εἰδικοὶ τεχνικοὶ ἄρχισαν νὰ διαμορφώνουν τὴ νέα πρωτεύουσα, βάσει τῶν σχεδίων τῶν Σαούμπερτ καὶ Κλεάνθους. Δυστυχῶς στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου αὐτοῦ ἀντέδρασαν οἱ βαυαροὶ καὶ ἰδίως ὁ πατέρας τοῦ Ὄθωνος, βασιλεὺς Λουδοβῖκος. Ὁ ἴδιος ἀναθεώρησε τὸ ἀρχικὸ σχέδιο καὶ ἀνέθεσε σὲ δικό του ἀρχιτέκτονα, τὸν φὸν Κλέντσε, νὰ κάνῃ νέο σχέδιο, μὲ τὸ ὁποῖο ἐκτίσθηκε ἡ Ἀθήνα στὴ σημερινή της μορφή.

Ἔτσι ἡ Ἀθήνα τὴν 1 Δεκεμβρίου 1834 ἔγινε ἐπίσημα ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος. Τὸ Μάρτη τοῦ 1835, μετὰ τὴ σύσταση τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἔγιναν οἱ πρῶτες δημοτικὲς ἐκλογές. Δήμαρχος, κατόπιν ἐπιλογῆς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἑνὸς ἐκ τῶν τριῶν ὑποψηφίων, διορίζεται ὁ Ἀνάργυρος Πετράκης καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι οἱ : Δ.Ν. Καλλιφρονᾶς, Ι. Μακρυγιάννης, Σ. Μπενιζέλος, Ἡ. Ἠπίτης, Χ. Τουφεξῆς, Δ. Μισαραλιώτης, Σ. Γκικάκης, Π. Σκουζές, Ν. Γέροντας, Σ. Παλαιολόγος, Σ. Πατούσας, Μ. Βουζίκης, Κ. Κοκκίδης, Ν. Λιανοσταφίδας, Γ. Γενάδιος, Σ. Γαλάτης, Σ. Κυριακὸς καὶ Θ. Βρυζάκης. Πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐξελέγη ὁ Δ.Ν. Καλλιφρονᾶς.

Αὐτὴ σὲ λίγες γραμμὲς εἶναι ἡ ἱστορία τῆς Ἀθήνας ἀπὸ τὸ καιρὸ τῆς Τουρκοκρατίας μέχρι τοῦ Μαρτίου 1835. Γεμάτη ἀπὸ ἱστορικὰ γεγονότα καὶ πολλὲς μεταλλαγές. Πάντως ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἀθήνας ὡς πρωτευούσης τῆς Ἑλλάδος, ὑπῆρξε ἀναμφισβήτητα ἐπιτυχής.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΜΕΣΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, ὑπὸ
Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Χ. ΠΑΤΣΙΟΥΡΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΩΣΤΙΚΟΝ ΚΥΜΑ

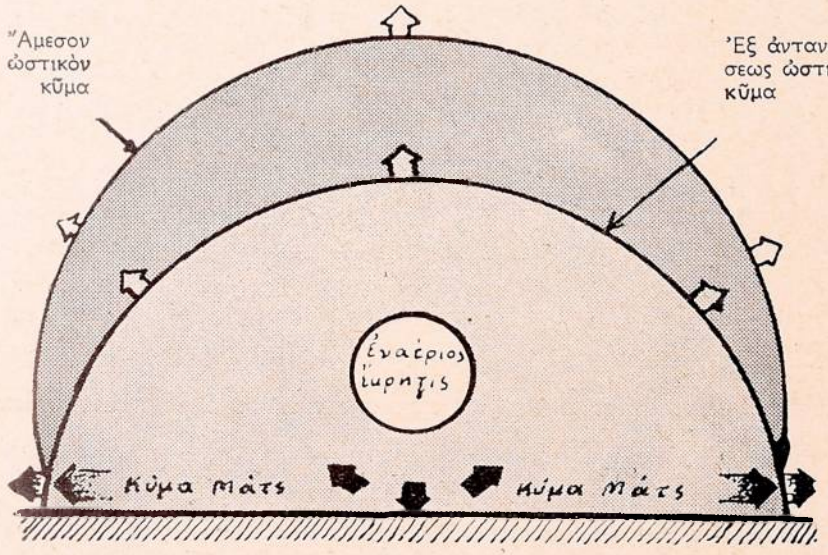
ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

ε) Ὕψος ἐκρήξεως ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐκ τοῦ ὠστικοῦ κύματος ζημίας.
στ) Ἀποτελέσματα ἐναερίου ἐκρήξεως εἰς ἐγκαταστάσεις κοινῆς ὠφελείας.
ζ) Δημιουργία κρατῆρος καὶ δόνησις τοῦ ἐδάφους συνεπείᾳ ἐκρήξεως βόμβας τῶν 10 μεγατόννων ἐπὶ ἢ πλησίον αὐτοῦ.
η) Ἀποτελέσματα τοῦ ὠστικοῦ κύματος ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων.
θ) Τὸ πρόβλημα τῶν ἐρειπίων.

***

ε) Ὕψος ἐκρήξεως ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐκ τοῦ ὠστικοῦ κύματος ζημίας.

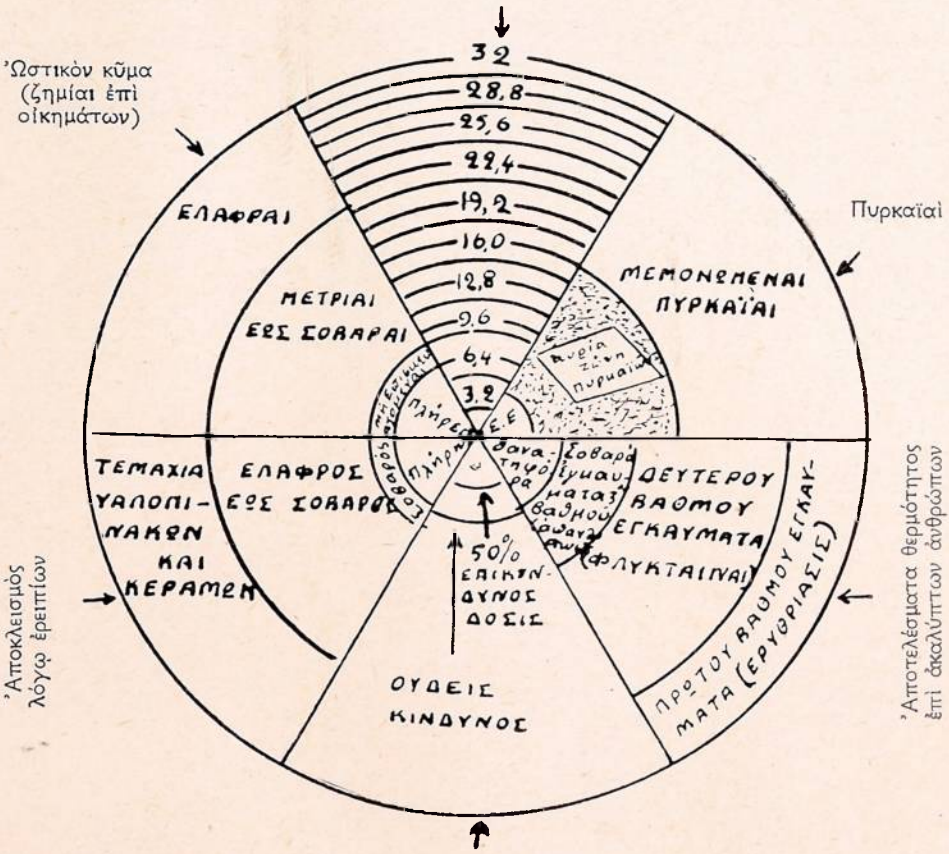
Εἰς περίπτωσιν ἐναερίου ἐκρήξεως, τὸ κῦμα πιέσεως ἀντανακλᾶται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Μετὰ τὴν ἀντανάκλασιν τοῦτο «προχωρεῖ», ἐπεκτεινόμενον διὰ χώρου, διὰ τοῦ ὁποίου προηγουμένως διέρχεται ἡ ἀπ' εὐθείας (ἄμεσος) ἐκ τοῦ σημείου ἐκρήξεως πίεσις καὶ θερμότης. Τὸ ἐξ ἀντανακλάσεως κῦμα «τρέχει» μὲ ἐπηυξημένην ταχύτητα καὶ τείνει νὰ ὑπερφαλαγγίσῃ τὸ ἄμεσον κῦμα. Ὅπου τὰ δύο αὐτὰ κύματα (τὸ

Σχῆμα 10.
Σχηματισμὸς κύματος Μὰτς

ἐξ ἀνταναμλάσεως καὶ τὸ ἄμεσον) ἑνοῦνται δημιουργοῦντα «συνισταμένην» σχηματίζουν τὸ προκαλούμενον κῦμα «Μάτς» (ἰδὲ σχῆμα 10). Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ὀφείλεται «μία κάποια» αὔξησις τῶν ζημιῶν.

Ἀποτελέσματα θερμότητος καὶ ἀκτινοβολίας γάμμα ἐπὶ ἀκαλύπτων ἀνθρώπων—ἀποστάσεις ἐκ τοῦ ΕΕ εἰς χιλιόμετρα

Ἄμεσα ἀποτελέσματα ἀκτίνων γάμμα ἐπὶ ἀκαλύπτων ἀνθρώπων

Σχῆμα 11.

Εἰς περίπτωσιν ἐκρήξεως βόμβας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ πλησίον αὐτοῦ, μέγα μέρος τῆς ἐνεργείας τοῦ ὠστικοῦ κύματος καταναλίσκεται εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ κρατῆρος καὶ τῶν σοβαρωτέρων καταστροφῶν πέριξ τοῦ ἐπικέντρου τῆς ἐκρήξεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν παρατηρεῖται ἀξιόλογος κάλυψις τοῦ ἑνὸς κτιρίου ὑπὸ τοῦ ἄλλου ἢ ὑπὸ ὑψωμάτων π.χ. λόφων, τὰ ὁποῖα μειώνουν τὰς ζημίας εἰς τὰ ὄπισθεν αὐτῶν κτίρια.

Συνεπῶς, αἱ προκαλούμεναι ζημίαι ὑπὸ τοῦ ὠστικοῦ κύματος ἐναερίου ἐκρήξεως εἶναι πλέον ἐκτεταμέναι ἀπὸ τὰς ζημίας ἐξ ἐκρήξεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ πλησίον αὐτοῦ. Ὁπωσδήποτε, ἐὰν ἡ βόμβα ἐκραγῇ εἰς μεγάλον ὕψος δὲν παρατηρεῖται τὸ πλεονέκτημα τοῦ ἐκ τῆς ἀντανακλάσεως ἐνισχυμένου κύματος «Μάτς», διότι τοιοῦτο δὲν δημιουργεῖται, ὅταν ἡ ἀπόστασις (ὕψος) τοῦ σημείου ἐκρήξεως ἐκ τοῦ ἐδάφους εἶναι μεγάλη. Ὥστε δι' οἱανδήποτε βόμβαν, ἀνεξαρτήτως ἐντάσεως, ὑπάρχει ὅριον εἰς τὸ ὕψος ἐκρήξεως, εἰς τὸ ὁποῖον προκαλεῖται ἡ μεγαλυτέρα περιοχὴ ζημιῶν ἐκ τοῦ ὠστικοῦ κύματος.

Ὁ καθορισμὸς τοῦ ὕψους ἐκρήξεως, ἐπίσης, ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἐδάφους τῶν κτιρίων τοῦ στόχου. Ἐὰν τὰ κτίρια μίας περιοχῆς εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἰσχυρᾶς κατασκευῆς, τότε ὁ ἐπιτιθέμενος ἔχει συμφέρον νὰ χρησιμοποιήσῃ ἔκρηξιν εἰς χαμηλὸν ὕψος. Διὰ τῆς τοιαύτης ἐκρήξεως προκαλοῦνται καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα εἰς περιοχὴν πέριξ τοῦ ἐπικέντρου τῆς ἐκρήξεως καὶ δημιουργεῖται μεγάλος ἀριθμὸς θυμάτων. Διὰ περιοχὴν στόχου, τῆς ὁποίας τὰ οἰκήματα δὲν εἶναι ἐνισχυμένης κατασκευῆς, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν καταστροφῶν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ δι' ἐκρήξεως βόμβας ὑψηλὰ εἰς τὸν ἀέρα. Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν αἱ βόμβαι ἐξεράγησαν εἰς ὕψος 700 μέτρων (περίπου 2 000 ποδῶν) καὶ προεκάλεσαν καταστροφὰς μεγάλης σοβαρότητος εἰς τὰς οἰκίας τῶν προσβληθεισῶν περιοχῶν, ἀκριβῶς διότι αὗται ἦσαν προχείρου καὶ παλαιᾶς κατασκευῆς, χωρὶς νὰ προκαλέσουν κατάρρευσιν εἰς τὰ ἐλάχιστα ἀντισεισμικὰ κτίρια, τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον εἰς ἀπόστασιν 0,4 χλμ. (0,25 μιλ.) ἐκ τοῦ ἐπικέντρου τῆς ἐκρήξεως. Διὰ μίαν συνήθη Εὐρωπαϊκὴν πόλιν τὸ ὕψος τῆς τυπικῆς ἐκρήξεως, ἡ ὁποία θὰ προκαλέσῃ τὰ πλέον σοβαρότερα ἀποτελέσματα διὰ τοῦ ὠστικοῦ αὐτῆς κύματος, συνήθως ὑπολογίζεται εἰς 300 μέτρα περίπου (1.000 πόδας). Ὑπολογισμοὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκρήψεως βόμβας εἰς τὸ ὕψος αὐτὸ ὑπεράνω συνήθους Εὐρωπαϊκῆς πόλεως δίδεται εἰς τὸν πίνακα 2. Εἰς τὸν πίνακα αὐτὸν ἐμφαίνονται ἐπίσης καὶ αἱ ἀκτῖνες καταστροφῶν ἐκ βόμβας τῶν 10 μεγατόννων, ἐκρηγνυομένης εἰς ὕψος 2.700 μέτρων (8.000 ποδ.) καθὼς ἐπίσης καὶ τοιαύτης ἐκρηγνυομένης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

στ) Ἀποτελέσματα ἐναερίου ἐκρήξεως εἰς ἐγκαταστάσεις κοινῆς ὠφελείας.

Ἡ ἐναέριος τυπικὴ ἢ καὶ μεγαλυτέρας ἐντάσεως ἔκρηξις προκαλεῖ καταστροφὰς εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους. Οἱ ὑπόγειοι ἀγωγοὶ καὶ τὰ δίκτυα φωταερίου καὶ ὑδρεύσεως οὐδεμίαν ὑφίστανται ζημίαν, ἐξαιρέσει τῶν διερχομένων διὰ γεφυρῶν (ἔνθα καθίστανται ἐγκαταστάσεις ἐπιφανείας) ἢ διὰ σημείων, ὅπου, ἐκ διαφόρων λόγων, τὸ βάθος των μειοῦται. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπονόμους, οὗτοι οὐδὲν ὑφίστανται. Αἱ ἐγκαταστάσεις ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ὡς ἀγωγοὶ φωταερίου, σταθμοὶ ἀντλήσεως ὕδατος, ὑποσταθμοὶ κ.λ.π. ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, τηλεφωνικὰ καὶ τηλεγραφικὰ δίκτυα ἢ ὀχήματα θὰ ὑποστοῦν ζημίας κατὰ τὸ μᾶλλον σοβαρὰς μέχρι ἀποστάσεως 1,6 χλμ. (1 μιλ.) περίπου ἐκ τοῦ ἐπικέντρου τῆς ἐκρήξεως τυπικῆς βόμβας καὶ μέχρις ἀποστάσεως 12 χλμ. (8 μιλ.) ἐξ ἐκρήξεως βόμβας τῶν 10 μεγατόννων. Ὀχήματα τροχιοδρόμων καὶ σιδηροδρόμων ἐνδεχομένως νὰ ὑποστοῦν ζημίας ἐξ ἱπταμένων «ἐρειπίων» ἢ νὰ ἀνατραποῦν ἢ νὰ διακινδυνεύσουν ἐκ πυρκαϊῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ προκληθοῦν εἰς παρακείμενα οἰκήματα κ.λ.π.

ζ) Δημιουργία κρατῆρος καὶ δόνησις τοῦ ἐδάφους συνεπείᾳ ἐκρήξεως βόμβας τῶν 10 μεγατόννων ἐπὶ ἢ πλησίον αὐτοῦ.

Ἡ ἔκρηξις βόμβας 10 μεγατόννων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δημιουργεῖ κρατῆρα σχήματος δίσκου καὶ διαμέτρου περίπου 1,6 χλμ. (1 μιλ.) Τὰ διάφορα ὑλικὰ ἐκ τοῦ δημιουργουμένου κρατῆρος τῆς ἐκρήξεως διασκορπίζονται πέριξ αὐτοῦ εἰς δακτύλιον διαμέτρου 3,2 χλμ. (2 μιλ.), τὰ δὲ «ὑπολείμματα» τῶν οἰκημάτων εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἐνδεχομένως νὰ καλυφθοῦν (νὰ ταφοῦν) ἐξ αὐτῶν. Σοβαραὶ δονήσεις τοῦ ἐδάφους προκαλοῦνται καὶ εἰς μεγαλυτέραν ἀπόστασιν. Ἐκ τῶν δονήσεων αὐτῶν ἐνδέχεται νὰ προκληθοῦν ζημίαι εἰς ὑπογείους κατασκευάς. Ὡρισμέναι ὑπόγειαι ἐγκαταστάσεις δὲν θὰ καταστραφοῦν, ἔστω καὶ ἐὰν εὑρίσκωνται ἐντὸς τῆς ἀκτῖνος τῆς πλήρους καταστροφῆς τῶν οἰκημάτων τῆς ἐπιφανείας. Ἀκριβῆ στοιχεῖα καὶ πληροφορίαι, ὅμως, δὲν εἶναι δυνατὸν εἰσέτι νὰ διατυπωθοῦν σχετικῶς πρὸς τὸ θέμα τοῦτο καὶ τὸ σύνολον τῶν ἀποτελεσμάτων δὲν εἶναι δυνατὸν ἐπ' ἀκριβῶς νὰ ὑπολογισθῇ.

η) Ἀποτελέσματα τοῦ ὠστικοῦ κύματος ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν τὰ ἄμεσα ἀποτελέσματα τοῦ ὠστικοῦ κύματος ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἦσαν πολὺ ὀλιγώτερα ἀπ' ὅσα θὰ ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ. Ὅπου ὁ πληθυσμὸς ἀπέφυγε τοὺς κινδύνους ἐκ τῶν δευτερευόντων ἀποτελεσμάτων τῆς πιέσεως, ἐκεῖ παρετηρήθη ὅτι ἐλάχισται ἐσωτερικαὶ βλάβαι προεκλήθησαν συνεπείᾳ τῆς πιέσεως τοῦ ὠστικοῦ κύματος.

Τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν θυμάτων τοῦ ὠστικοῦ κύπατος εἰς μίαν Εὐρωπαϊκὴν πόλιν θὰ προκληθῇ ἐκ τῶν ἐμμέσων ἢ δευτερευόντων ἀποτελεσμάτων τοῦ ὠστικοῦ κύματος, ὅπως τὰ ἐκσφενδονιζόμενα δομικὰ ὑλικά, «τὰ ἱπτάμενα ἐρείπια» ὅπως λέγωνται, καὶ τὰ τεμάχια τῶν ὑαλοπινάκων. Θύματα τοῦ εἴδους αὐτοῦ θὰ προξενηθοῦν μέχρις ἀποστάσεως 2,0-,3,2 χλμ. (1,25-2 μιλ.) συνεπείᾳ ἐναερίου ἐκρήξεως τυπικῆς βόμβας (καὶ ἀντιστοίχως αὐξανομένης ἀποστάσεως διὰ βόμβαν τῶν 10 μεγατόννων—ἰδὲ πίνακα 2). Θύματα δὲ ἐκ τεμαχίων ὑαλοπινάκων θὰ προκληθοῦν καὶ εἰς μεγαλυτέραν ἀπόστασιν. Ἐπὶ πλέον, ἐνδέχεται νὰ δημιουργηθοῦν θύματα ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ συνεπείᾳ παγιδεύσεων καὶ ἀσφυξίας ἐκ τούτων ἐντὸς τῶν οἰκημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ καταρρεύσουν.

θ) Τὸ πρόβλημα τῶν ἐρειπίων.

Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν τὰ ἐρείπια δὲν ἀπετέλεσαν σοβαρὸν πρόβλημα, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ οἰκήματα εἰς τὰς πληγείσας πόλεις αὐτῆς ἦσαν κατασκευασμένα ἐκ καυσίμων ὑλικῶν (ξύλων κ.λ.π.).

Τὰ καύσιμα ταῦτα ὑλικὰ ἐκάησαν συνεπείᾳ τοῦ πυρὸς καὶ ἡ τέφρα ἢ τὰ ἡμιαπανθρακωθέντα ὑπολείμματα αὐτῶν, ἀναμεμειγμένα μετ' ἄλλων μὴ καυσίμων (ὡς κέραμοι), ἐκάλυψαν τὴν περιοχήν.

Ἐπὶ πλέον, λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ βόμβαι ἐξερράγησαν εἰς ὕψος 700 μέτρων (2.000 ποδ.), τὰ ἐλάχιστα ἰσχυρᾶς κατασκευῆς κτίρια πλησίον τοῦ ἐπικέντρου τῆς ἐκρήξεως δὲν κατεστράφησαν καὶ κατὰ συνέπειαν προεκλήθη σχετικῶς μικρὰ ποσότης ἐρειπίων.

Ἡ κατάστασις θὰ εἶναι ἐντελῶς διάφορος εἰς μίαν σύγχρονον πόλιν, τῆς ὁποίας τὰ κτίρια κατασκευάζονται συνήθως ἐκ μὴ καυσίμων ὑλικῶν. Καὶ ἐὰν ἀκόμη ἕκαστον οἰκοδόμημα προσβληθῇ ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ πάλιν θὰ δημιουργηθῇ μεγάλος ὄγκος ἐρειπίων ἐκ τῶν μὴ καυσίμων ὑλικῶν τῶν οἰκοδομημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ καταρρεύσουν.

Ἐκ μίας βόμβας τῶν 10 μεγατόννων, ἐκρηγνυομένης ἐπὶ ἢ πλησιον τοῦ ἐδάφους, θὰ δημιουργηθοῦν ἐρείπια εἰς διαφόρους ἀποστάσεις ἐκ τοῦ ἐπικέντρου τῆς ἐκρήξεως ὡς ἀκολούθως :

—Μεταξὺ 32 –20,8 χλμ. (20–13 μιλ.) τεμάχια ὑαλοπινάκων καὶ κεράμων.
— » 20,8– 8 » (13– 5 » ἐλαφρῶς ἕως βαρέα ἐρείπια (εἰς ὕψος).
— » 8 – 5,6 » (5– 3,5 » μεγάλου ὕψους ἐρείπια.
— » 5,6 » (3,5 » καὶ τοῦ ἐπικέντρου ἐκρήξεως, τελεία κάλυψις τῆς ἐπιφανείας ὑπὸ ἐρειπίων μεγάλου ὕψους. Οἱ ὑπολογισμοὶ αὐτοὶ καὶ αἱ δοθεῖσαι ἀνωτέρω ἀποστάσεις ἐφαρμόζονται μόνον εἰς πυκνοκατῳκημένην περιοχήν.

Εἰς μεγάλας ἀποστάσεις ἐνδεχομένως νὰ προκληθῇ ἀποκλεισμὸς τῶν ὁδῶν συνεπείᾳ πτώσεως δένδρων κ.λ.π.

Ὡς κατεδείχθη τὰ ἐρείπια ἀποτελοῦν ἕνα ἐκ τῶν πλέον σημαντικῶν προβλημάτων. Ἡ κίνησις τῶν ὀχημάτων θ' ἀποκλεισθῇ ἢ θὰ περιορισθῇ σοβαρῶς ἐντὸς περιοχῆς λίαν ἐκτεταμένης, καθ' ἣν στιγμὴν θὰ πρέπει νὰ διεξαχθοῦν ἐπείγουσαι ἐργασίαι διασώσεως, καθὼς ἐπίσης καὶ προσπάθειαι καταπολεμήσεως τοῦ πυρός. Ἔμφραξις τῶν ὁδῶν ὑπὸ τῶν ἐρειπίων θὰ ποικίλῃ ἀναλόγως:

ι) Τῆς ἀποστάσεως ἐκ τοῦ ἐπικέντρου.

ιι) Τοῦ πλάτους αὐτῶν.

ιιι) Τῆς κατευθύνσεως αὐτῶν ἐν σχέσει μὲ τὸ ἐπίκεντρον τῆς ἐκρήξεως, δηλ. ἐὰν εἶναι κάθετος ἢ παράλληλος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ὠστικοῦ κύματος.

ιυ) τοῦ ὕψους καὶ τῆς φύσεως τῆς κατασκευῆς τῶν ἑκατέρωθεν αὐτῶν κτιρίων.

Εἰς ὁδούς, τῶν ὁποίων αἱ παρακείμεναι οἰκίαι ἔχουν «πρασιὰν» ἢ πεζοδρόμια μεγάλου πλάτους, προφανῶς δὲν θὰ προκληθοῦν σοβαραὶ συνέπειαι ἐκ τῶν ἐρειπίων, ὅσον εἰς ὁδοὺς μικροτέρου πλάτους. Εἰς ἁπάσας τὰς πόλεις ὑπάρχουν ὁδοὶ μεγάλου πλάτους, διὰ τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὸν νὰ διανοιγῇ δίοδος μὲ σχετικῶς μικρὰν προσπάθειαν, ἔστω καὶ διὰ κυκλοφορίαν «μονῆς κατευθύνσεως» ὀχημάτων ἢ καὶ πεζῶν.

Ἂν ἀπὸ τοῦδε διεξαχθοῦν αἱ ἀπαραίτητοι μελέται τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῶν μεγάλων πόλεων, εἶναι δυνατὸν νὰ καθορισθοῦν κατάλληλοι κυκλοφοριακαὶ ἀρτηρίαι, αἱ ὁποῖαι θὰ χρησιμεύουν εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου ἀνάγκης. Διὰ τὴν μελέτην αὐτὴν λαμβάνεται ὑποθετικὸν ἐπίκεντρον ἐκρήξεως καὶ μὲ βάσιν αὐτὸ καθὼς καὶ τὰς ἑκάστοτε δεδομένας κατευθύνσεις, προϋπολογίζονται αἱ συνέπειαι καὶ καθορίζονται τὰ ληπτέα μέτρα. Πάρκα, ἀνοικτοὶ χῶροι, ὁδοί, ποταμοί, διώρυγες κλπ. πάντα ταῦτα δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς δίοδοι εἰσόδου καὶ ἐξόδου λόγῳ τοῦ ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν θὰ ἀποκλεισθοῦν ἐκ τῶν ἐρειπίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Ι. ΑΚΤΙΝΕΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ ΩΣΤΙΚΟΥ ΚΥΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ: Τὰ παρατιθέμενα στοιχεῖα, λίαν ἀναλελυμένα ὡς δίδονται, προορίζονται ΜΟΝΟΝ διὰ τὴν κατάρτισιν ΣΧΕΔΙΩΝ. Ταῦτα ἐν ΟΥΔΕΜΙΑ περιπτώσει νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς «βάσις» διεξαγωγῆς ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ, αἵτινες δέον νὰ διεξάγωνται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ΕΚΑΣΤΟΤΕ παρουσιαζομένης ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

Ἀποστάσεις ἐκ τοῦ ἐπικέντρου τῆς ἐκρήξεως εἰς χλμ.

Ἀποτέλεσμα ἐπὶ συνήθων οἰκιῶν	Τυπικῆς βόμβας (20 χιλιοτόννων) Ἐναέριος ἔκρηξις	Βόμβα 10 μεγατόννων (500πλασία τῆς τυπικῆς βόμβας)	
		Ἔκρηξις	
		Ἐναέριος*	Ἐπίγειος
Πλήρης καταστροφὴ	0,8 χλμ.	6,4 χλμ.	5,6 χλμ.
Ζημίαι μὴ ἐπισκευαζόμεναι	1,2 »	9,6 »	8,0 »
Ζημίαι μέτριαι ἕως ἐλαφραί.	3,2 »	25,6 »	20,8 »
Ἐλαφραὶ ζημίαι	4,8 »	38,4 »	32,0 »

*ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ πλησίον αὐτοῦ ἔκρηξις εἶναι πιθανωτέρα διὰ βόμβας τῆς ἐντάσεως αὐτῆς, λόγῳ τοῦ ἐπιπροσθέτου σοβαροῦ κινδύνου ἐκ τῶν ραδιενεργῶν καταλοίπων, ἄνευ σημαντικῆς μειώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ὠστικοῦ καὶ θερμικοῦ κύματος, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν καλύπτουν περιοχὴν κατὰ πολὺ εὐρυτέραν καὶ τῶν πλέον μεγαλυτέρων ἀστικῶν κέντρων.

Ζῶναι ἀποκλεισμοῦ ὁδῶν συνεπείᾳ ἐρειπίων—ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ ἀκτὶς εἰς χλμ.

	Τυπικὴ βόμβα—Ἐναέριος ἔκρηξις	Βόμβα 10 μεγατόννων (500πλασία τῆς τυπικῆς) — Ἔκρηξις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
Ὁδοὶ ἐλεύθεραι, ὀλίγα τεμάχια ὑαλοπινάκων καὶ κεράμων ἐπ' αὐτῶν	4,8–3,2 χλμ.	32–20,8 χλμ.
Δύσκολος ἡ διείσδυσις λόγῳ αὐξανομένων ἐρειπίων	3,2–1,2 χλμ.	20,8–8 χλμ.
Ὁδοὶ ἀποκλεισθεῖσαι μέχρι μηχανικῆς διανοίξεώς των	1,2–0,4 χλμ.	8–5,6 χλμ.
Ὁδοὶ ἀδιάβατοι	0,8 χλμ.–ΕΕ	5,6 χλμ.–ΕΕ
Κρατὴρ διαμέτρου	—	1,6 χλμ..

Σημείωσις: Τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἐκπροσωποῦν περίπου τὴν μέσην κατάστασιν. Ἡ ἔμφρασις τῶν ὁδῶν ἐξαρτᾶται ἐκ :

α) τοῦ πλάτους.

β) τῆς κατευθύνσεως αὐτῆς ἐν σχέσει μὲ τὸ ΕΕ, π.χ. ὅταν ἡ ὁδὸς ἄρχεται δίκην ἀκτῖνος ἐκ τοῦ ΕΕ ἢ εἶναι κάθετος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ὠστικοῦ κύματος.

γ) τοῦ ὕψους, πυκνότητος καὶ τοῦ εἴδους τῆς κατασκευῆς τῶν κτιρίων, τὰ ὁποῖα ἔχουν πρόσοψιν πρὸς τὴν ὁδόν.

II. ΑΚΤΙΝΕΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ ΘΕΡΜΙΚΟΥ ΚΥΜΑΤΟΣ

Ἀποστάσεις ἐκ τοῦ ΕΕ * εἰς χλμ.

Ἐπὶ ἀνθρώπων εἰς ἀνοικτὸν χῶρον	Τυπικῆς βόμβας ἐναέριος ἔκρηξις	500πλασία τῆς τυπικῆς ἔκρηξις ἐδάφους
Ἐπικίνδυνα ἐγκαύματα	1,6 »	12,8 »
Ἐγκαύματα τρίτου βαθμοῦ (ἀμαύρωσις) εἰς τὰ ἐκτεθειμένα μέλη τοῦ σώματος	2,4–3,2 »	19,2–25,6 »
Ἐγκαύματα δευτέρου βαθμοῦ (φλυκταῖναι) εἰς τὰ ἐκτεθειμένα μέλη τοῦ σώματος	4 »	32 »
Ἐγκαύματα πρώτου βαθμοῦ (ἐρυθρίασις) εἰς τὰ ἐκτεθειμένα μέλη τοῦ σώματος		
Κατάστασις πυρκαϊῶν		
Κυρία ζώνη πυρκαϊῶν	0,8–2 »	5,6–16 »
Ζώνη περ/σμένων πυρκαϊῶν	3,2 »	25,6 »

III. ΑΚΤΙΝΕΣ ΑΡΧΙΚΗΣ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΣ ΓΑΜΜΑ

Ἀποστάσεις ἐκ τοῦ ΕΕ* εἰς χλμ.

Ἐπὶ ἀνθρώπων εἰς ἀνοικτὸν χῶρον	Τυπικῆς βόμβας ἐναέριος ἔκρηξις	500πλασία τῆς τυπικῆς ἔκρηξις ἐδάφους
50% πιθανότης ἐπιβιώσεως	1,2 χλμ.	4 χλμ.
Οὐδεὶς σοβαρὸς κίνδυνος	2,4 »	6,4 »

* ΕΕ = Ἐπίκεντρον ἐκρήξεως.

IV. ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΣΑ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΟΣ «ΜΟΛΥΝΣΙΣ» ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ—ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΣ ΥΛΙΚΩΝ.

(Σοβαρὸς κίνδυνος ἐκ τῶν ραδιενεργῶν καταλοίπων δημιουργεῖται ὅταν ἡ πυρίνη σφαῖρα ἐγγίξῃ τὸ ἔδαφος).

Λαμβάνεται ὡς βάσις ὁμοιόμορφος ἔντασις «P» ραῖντγκεν ὡριαίως εἰς ἀνοικτὸν χῶρον.

α) Ἀπόστασις ἐξ ἧς αὕτη ἐκπέμπεται.

1/3 τῆς λαμβανομένης εἰς ἓν σημεῖον (θέσιν) δόσεως ἐξ ἀκτῖνος περίπου 4.00 μ.
1/2 » » » » » » » » » » 7,50 μ.
3/4 » » » » » » » » » » 33 μ.
Τὸ ὑπόλοιπον 1/4 ἐκπέμπεται ἐκεῖθεν τῶν 35 μ.

β) Προστατευτικὴ ἱκανότης.

(0,30 μετ. (1 ποδ.) μπετὸν=0,37 μετ. (15 ἴντ.) πλιθοδομῆς ἢ 0,45 μετ. (18 ἴντ.) χώματος.

Ὄπισθεν 7,5 ἑκατ. μ. μπετὸν ἢ ἀντιστοίχου πάχους πλινθοδομῆς ἢ χώματος ἡ δόσις «P» εἶναι P/2
» 15 » » ἢ ἀντιστοίχου πάχους πλινθοδομῆς ἢ χώματος ἡ δόσις «P» εἶναι P/4
» 22.5 » » ἢ ἀντιστοίχου πάχους πλινθοδομῆς ἢ χώματος ἡ δόσις «P» εἶναι P/10
» 30 » » ἢ ἀντιστοίχου πάχους πλινθοδομῆς ἢ χώματος ἡ δόσις «P» εἶναι P/20

Εἰς ἡμιυπόγειον ἐσωτερικὸν δωμάτιον διορόφου οἰκίας εἰς πυκνοκατωκημένην περιοχὴν (ἀπόστασις καὶ προστασία) P/40
Εἰς κεκαλυμμένον ὄρυγμα μὲ ἐπιχωμάτωσιν 30 ἑκατ. (1 πόδ.) ... P/100
Εἰς ὑπόγειον καταφύγιον P/200–300
Εἰς κεκαλυμμένον ὄρυγμα μὲ ἐπιχωμάτωσιν 90 ἑκατ. (3 πόδ.) ..... P/300 καὶ πλέον

γ) Παράγων χρόνος.

Ἐὰν ἡ ἔντασις τῆς δόσεως, μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἔκρηξιν (H +1) εἶναι «P» ραῖντγκεν τότε ἡ ἔντασις:
εἰς χρόνον H + 8 πίπτει εἰς P/ 50
εἰς χρόνον H +14 πίπτει εἰς P/ 50
εἰς χρόνον H +47 πίπτει εἰς P/100

ΡΑΔΙΑΣΘΕΝΕΙΑ

Ὑποτίθεται ὅτι εἰς μίαν ἀλλαγὴν (φυλακὴν) διαρκείας 3-4 ὡρῶν τὸ προσωπικὸν λαμβάνει κατὰ μέσον ὅρον τὰς κάτωθι δόσεις. Τότε θὰ παρουσιάσῃ καὶ τ' ἀντίστοιχα ἀποτελέσματα:

25 ραῖντγκεν Οὐδὲν ἀποτέλεσμα
100 » Περίπτωσις ναυτίας καὶ ἐμέτοι
500 » Ἐπικίνδυνος 50% (θάνατος ἐντὸς 6 ἑβδομάδων τὸ ἀργότερον) ἢ καὶ πλέον
800 » Θανατηφόρος » » » » » »

Χ. ΠΑΤΣΙΟΥΡΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Ἐὰν δόσις τῶν 60 ραῖντγκεν ληφθῇ ὁμοιομόρφως ἐπὶ 2-3 ἡμέρας, προκαλεῖ περίπου τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα μὲ δόσιν τῶν 25 ραῖντγκεν λαμβανομένην 3 ἕως 4 ὥρας.

ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΙΑ

— ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ ΔΑΚΤΥΛΙΚΩΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΘΟΔΟΝ ΕΔ. ΧΟΥΒΕΡ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΑΣΤΥΝ. Β. ΑΜΕΡΙΚΗΣ —

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

15. Φωτογραφήσεις ἀποτυπωμάτων γενικῶς.

Εἰς ὅλας τὰς προαναφερθείσας περιπτώσεις, εἰς ἃς δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ λῆψις καταλλήλων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων διὰ τῆς συνήθους μεθόδου, δηλαδὴ κατόπιν χρώσεως τῆς ραγὸς τοῦ δακτύλου διὰ τῆς μελάνης καὶ ἀποτυπώσεως τοῦ ἀποτυπώματος αὐτῆς ἐπὶ φύλλου χάρτου, τὸ ἔσχατον καὶ λυσιτελέστερον καταφύγιον εἶναι ἡ φωτογράφησις. Ἀλλ' ὅταν τὸ δέρμα τῆς ραγὸς τοῦ δακτύλου εἶναι κατεστραμμένον, συνεπείᾳ ἀποσυνθέσεως ἢ ἀποξηράνσεως, ἡ ἐπίχρισις τοῦ δέρματος διὰ μελάνης καὶ ἡ ἀποτύπωσις τοῦ ἀποτυπώματος, μεθ' ὅλας τὰς ἀπαραιτήτους λεπτομερείας, ἐπὶ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου ἢ ἐπὶ τῆς κάρτας, δὲν εἶναι ἔργον σύνηθες καὶ εὔκολον.

Διὸ κατωτέρω περιγράφομεν ἀρκετὰς φωτογραφικὰς μεθόδους αἵτινες ἐπιτυχῶς ἔχουν χρησιμοποιηθῆ εἰς ὁμοίας ἢ παρομοίας περιπτώσεις.

Κατὰ τὴν φωτογράφησιν γενικῶς τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων συνήθως καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως λαμβάνωνται εἰς τὸ φυσικὸν αὐτῶν μέγεθος δηλαδὴ (1:1) ὡς συμβολικῶς παρίσταται εἰς τὴν φωτογραφικὴν τέχνην. Τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ ἂν ἡ φωτογραφικὴ μηχανὴ ἀπὸ τῆς θέσεως τῆς ἀρνητικῆς πλακὸς μέχρι τοῦ φωτογραφουμένου ἀντικειμένου ἀπέχει τόσον, ὅσον εἶναι τὸ ἄθροισμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς ἑστίας τοῦ φακοῦ αὐτῆς διὰ τοῦ ἀριθμοῦ (4). Ἤγουν ἂν ὁ φακὸς τῆς μηχανῆς εἶναι (F. 10) ἡ ἀπόστασις μεταξὺ θέσεως εἰς ἣν τοποθετεῖται ἡ ἀρνητικὴ πλάξ ἢ φίλμ καὶ φωτογραφουμένου ἀντικειμένου πρέπει νὰ εἶναι (40 ἑκ.), ἂν εἶναι (F. 7.5) (30 ἑκ.) ἂν εἶναι (F. 5) 20 ἑκ. κ.ο.κ. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς λήψεως διευκολύνει «ὀπτικῶς» τὸν δακτυλοσκόπον κατὰ τὴν ἀναζήτησιν καὶ σύγκρισιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, ὧν ἡ ἀποτύπωσις ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου ἐνεργεῖται ὡς εἰκός, εἰς τὸ φυσικὸν αὐτῶν μέγεθος. Ὑπάρχουν ἄπειροι τύποι φωτογραφικῶν φίλμς ἐπιτυχῶς δυνάμενοι νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν λῆψιν φωτογραφίας δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

Ἀλλὰ τὰ ὀνομαζόμενα «μαλακὰ» φίλμς εἶναι τὰ πλέον κατάλληλα, διότι ἀποδίδουν ὅλας τὰς λεπτομερείας τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν. Τὰ ἀποκαλούμενα φίλμς «προσὲς» (σκληρὰ) δὲν συνιστῶνται διὰ τὴν λῆψιν φωτογραφίας δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, διότι δημιουργοῦν μεγάλας ἀντιθέσεις (κοντράστ) καὶ ἑπομένως αἱ λεπτομέρειαι τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν δὲν ἀποδίδονται ἐνεργεῖς, ἰδιαιτέρως δὲ ἂν τὸ δέρμα ἔχει ἔστω καὶ μικρὰς ρικνώσεις (ζαράδες).

Φωτισμὸν δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν καὶ τῆς ἡμέρας καὶ τεχνικόν. Δυνατὸν τὸ φῶς νὰ προσπίπτῃ ἐπὶ τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος κατακορύφως, πλαγίως, νὰ διέρχεται μέσῳ αὐτοῦ (κατὰ διαφάνειαν φωτισμὸς) ἢ νὰ προσπίπτῃ ἐξ ἀνακλάσεως.

Ὁ τρόπος τοῦ φωτισμοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ δέρματος τοῦ φωτογραφουμένου δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος. Ἀλλὰ συνήθως ὁ κατακόρυφος φωτισμὸς χρησιμοποιεῖται ὅταν τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα εἶναι καθαρὸν καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῶν θηλοειδῶν αὐτοῦ γραμμῶν ἐναργεῖς καὶ ὅτε εἰς οὐδὲν σημεῖον ἡ ραῖς παρουσιάζει πτυχώσεις—ζαράδες—ἢ ὅταν τὸ βάθος τῶν τυχὸν ὑπαρχουσῶν πτυχώσεων δὲν εἶναι μεγάλον, ὥστε νὰ δημιουργοῦνται τούτου ἕνεκεν φωτοσκιάσεις μεγάλαι, αἵτινες ἀποβαίνουν πάντοτε εἰς βάρος τῶν λεπτομερειῶν τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν.

Ὁ πλάγιος φωτισμὸς χρησιμοποιεῖται εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ δέρμα τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος δὲν φέρει ρικνώσεις καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν εἶναι μὲν εὐκρινεῖς, ἀλλ' ὁ διαχωρισμὸς μεταξὺ τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν καὶ τῶν αὐλακώσεων δὲν εἶναι ἐντόνως σαφής, λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ στεροῦνται ἀναγλύφου μορφῆς. Ὅθεν διὰ τοῦ πλαγίου φωτισμοῦ φωτίζονται μόνον αἱ προέχουσαι, ἔστω καὶ κατὰ χιλιοστὸν τοῦ χιλιοστοῦ θηλοειδεῖς γραμμαί, ἐνῷ αἱ αὐλακώσεις, μὴ φωτιζόμεναι, σκιάζονται, δηλαδὴ φωτίζονται κατὰ πολὺ ὀλιγώτερον καὶ ἐπομένως δημιουργεῖται μεταξὺ θηλοειδῶν γραμμῶν καὶ αὐλακώσεων ἀντίθεσις φωτισμοῦ.

Συνέπεια τούτου εἶναι καὶ ἡ διάφορος προοπτική, ἐντονωτέρα δὲ φυσικά, τῶν φωτιζομένων σημείων, ἤγουν τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν καὶ τῶν λεπτομερειῶν αὐτοῦ. Ὁσάκις ὁ φωτισμὸς εἶναι πλάγιος ἱκανοποιητικωτέρα εἶναι ἡ ἀπόδοσις τῆς φωτογραφίας, ἂν χρησιμοποιοῦνται δύο προβολεῖς—λάμπες—(ἀμφοτερόπλευρος πλάγιος φωτισμός).

Ἱκανοποιητικὸν εἶναι ἐπίσης τὸ ἀποτέλεσμα ἂν χρησιμοποιεῖται μία μόνον λάμπα προβολέως τῆς ὁποίας ὅμως τὴν ἔντασιν τοῦ φωτισμοῦ δυνάμεθα νὰ τὴν αὐξήσωμε ἢ νὰ τὴν ἐλαττώσωμεν, μέσῳ εἰδικοῦ ἐξαρτήματος—μετασχηματιστοῦ—(προστάτου). Ἡ αὔξησις ἢ ἡ ἐλάττωσις τοῦ φωτισμοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ φωτογραφουμένου ἀντικειμένου, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς γωνίας προσπτώσεως τοῦ φωτισμοῦ.

Τὸν διαπερατὸν φωτισμὸν τὸν χρησιμοποιοῦμεν, ὡς προείπομεν, ὁσάκις φωτογραφίζομεν δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τῶν ὁποίων ἡ ἐπιδερμὶς ἔχει ἀποκολληθῇ—ξεφλουδισθῇ—ἐκ τοῦ δακτύλου ἢ ἔχει ἀποκοπῇ ὑφ' ἡμῶν διὰ τοὺς προαναφερθέντας λόγους καὶ ἔχει ὑποστῇ τὴν ἀπαραίτητον ἐκλέπτυνσιν διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν περιττῶν ἰνῶν καὶ λιπῶν καὶ οὕτω ἔχει καταστῇ τόσον λεπτὸν ὥστε νὰ δύναται νὰ διέρχηται μέσῳ αὐτοῦ τὸ φῶς εὐκόλως καὶ ἰσομερῶς. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τὸ δέρμα ἢ ἡ ἐπιδερμὶς τοῦ δακτύλου τοποθετεῖται ἐντὸς ὑαλίνων πλακῶν διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἀπαραίτητον ἐπίπεδον ἐπιφάνειαν καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ νὰ ἀπαλειφθοῦν αἱ τυχὸν ἐπ' αὐτοῦ πτυχώσεις—ζαράδες.

Διὰ τῆς μαλάξεως τῆς ἐπιδερμίδος δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν ἀπάλειψιν τῶν ἐπ' αὐτῆς τυχὸν ὑπαρχουσῶν πτυχώσεων. Μετὰ τὴν μάλαξιν τοποθετεῖται ἡ ἐπιδερμὶς ἐπὶ καθαρῶν ὑαλίνων πλακῶν, αἵτινες τοποθετοῦνται κατέναντι πηγῆς ἐντόνου καὶ διαχύτου φωτὸς (εἰδικὸς μικρὸς προβολεὺς) καὶ εἰς τὴν ὡρισμένην καὶ τὴν κατάλληλον ἐκ τῶν πλακῶν ἀπόστασιν ἡ φωτογραφικὴ μηχανή.

Κατόπιν ἂν ἔχωμεν τοποθετοῦμεν καὶ δεύτερον προβολέα ὄπισθεν τῶν ὑαλίνων πλακῶν διὰ νὰ αὐξήσωμεν τὴν ἔντασιν τοῦ φωτισμοῦ. Παρατηροῦμεν δὲ μέσῳ τῆς θαμβῆς ὑάλου τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς καὶ διαπιστοῦμεν ἂν ὁ φωτισμὸς τῶν δύο λυχνιῶν συντελεῖ εἰς τὴν καλλιτέραν ἀπόδοσιν τῶν λεπτομερειῶν τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν τοῦ ἀποτυπώματος ἢ οὔ. Ἂν διαπιστωθῇ καλλιτέρευσις, λαμβάνεται ἡ φωτογραφία διὰ τοῦ φωτισμοῦ τῶν δύο λυχνιῶν, ἂν δὲν διαπιστωθῇ λαμβάνεται διὰ τοῦ φωτισμοῦ τῆς μιᾶς λυχνίας.

Ἡ «ἐπιδερμίς», ὅταν κόπτεται καὶ ἀφαιροῦνται αἱ περιτταὶ ἐξ αὐτῆς ἶνες καὶ λίπη διὰ νὰ καταστῇ ὅσον τὸ δυνατὸν λεπτοτέρα ἀποξηραίνεται ταχέως. Ἡ ἀποξήρανσις ὅμως αὕτη εἶναι ἐπιβλαβής, διότι συντελεῖ εἰς τὸ νὰ μὴν ἐμφανίζωνται αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ ζωηραί, εὐκρινεῖς, λόγῳ ἐλλείψεως ἀντιθέσεων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν αὐλακώσεων.

Διὰ νὰ ἐξουδετερώσωμε τὸ μειονέκτημα τοῦτο ῥίπτομεν τὴν ἐπιδερμίδα ἐντὸς ὑγροῦ ξυλίνης καὶ οὕτως ἀποκτοῦν αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ τὴν κατάλληλον ἀντίθεσιν—ζωηρότητα.

Ὅθεν εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τοποθετεῖται ἡ «ἐπιδερμὶς» ἐντὸς τοῦ ὑγροῦ τῆς ξυλίνης κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν λῆψιν τῆς φωτογραφίας αὐτοῦ.

Ὅταν ἡ «ἐπιδερμὶς» ἔχῃ τὸ φυσικόν της πάχος, δηλαδὴ ἔχουν ἀφαιρεθῆ αἱ περιτταὶ ἶνες καὶ λίπη, μέσῳ αὐτῆς καὶ τοῦ ὑγροῦ τῆς ξυλίνης διέρχεται εὐκόλως τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς.

Ἀλλὰ δυνατὸν τὸ διερχόμενον φῶς νὰ μὴν εἶναι πάντοτε καὶ τὸ πλέον κατάλληλον διὰ τὴν λῆψιν τῆς εἰκόνος τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος.

Τὴν καταλληλότητα ἢ οὔ τῶν διαφόρων συστημάτων τοῦ φωτισμοῦ τὴν διαπιστώνει ὁ φωτογράφος κάλλιστα ἐκ τῆς παρατηρήσεως τοῦ ὑπὸ φωτογράφησιν ἀντικειμένου μέσῳ τῆς θαμβῆς ὑάλου τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς, καὶ βάσει αὐτῆς ἀποφασίζει ποίαν μέθοδον φωτισμοῦ θὰ ἐφαμόσῃ διὰ τὴν λῆψιν τῆς εἰκόνος. Εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ ἐντὸς τοῦ ὑγροῦ τῆς ξυλίνης δακτυλικὸν ἀποτύπωμα φωτίζεται διὰ καθέτου φωτισμοῦ, δυνατὸν νὰ δημιουργηθῇ ἐντονός τις φωτισμὸς ὀφειλόμενος προφανῶς εἰς ἀντανάκλασιν. Ἡ ἀντανάκλασις αὕτη ἀποβαίνει εἰς βάρος τῆς καλῆς ἀποδόσεως τῶν λεπτομερειῶν τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος. Ἂν δὲν δυνηθῶμεν νὰ τὴν ἀπαλείψωμεν δι' ἀλλαγῆς τῆς γωνίας προσπτώσεως (τούτου διαπιστουμένου ἐπίσης ἐκ τῆς παρατηρήσεως μέσῳ τῆς θαμβῆς ὑάλου τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς), χρησιμοποιοῦμεν ἔμμεσον φωτισμὸν διὰ τὴν λῆψιν τῆς εἰκόνος τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος. Τὸν ἔμμεσον φωτισμὸν τὸν κατευθύνομεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος διὰ τοῦ ἑξῆς ἁπλοῦ τρόπου: Ἔναντι τῆς λεκάνης μὲ τὸ ὑγρὸν τῆς ξυλίνης ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπάρχει καὶ τὸ δέρμα τοῦ δακτύλου, τοποθετεῖται τεμάχιον λευκοῦ χάρτου. Τὸ φῶς τοῦ προβολέως κατευθύνεται καὶ ρίπτεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ χάρτου ἢ λευκῆς σανίδος κ.λ.π. καὶ ἐκ τοῦ ἀνταναικλωμένου αὐτοῦ φωτὸς φωτίζεται τὸ ἐντὸς τῆς ξυλίνης δακτυλικὸν ἀποτύπωμα. Ἡ γωνία προσπτώσεως ρυθμίζεται διὰ τῆς καταλλήλου τοποθετήσεως τοῦ λευκοῦ χάρτου ἢ τῆς λευκῆς σανίδος κ.λ.π. Ἡ ἀπόστασις τοῦ προβολέως ἐκ τοῦ λευκοῦ χάρτου δέον νὰ εἶναι μικρά, διὰ νὰ μὴν ἐλαττοῦται κατὰ πολὺ ἡ ἔντασις τοῦ φωτισμοῦ. Ὑπάρχουν καὶ εἰδικαὶ λάμπες αἴτινες ἔχουν εἰδικῶς κατασκευασθῆ διὰ τοιούτου εἴδους ἐργασίας, ὅτε περιττεύει ἡ χρῆσις λευκοῦ χάρτου ἢ λευκῆς σανίδος κ.λ.π.

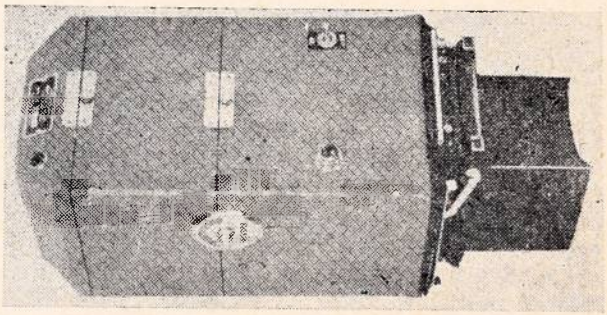
Τὰ δάκτυλα τὰ φέροντα ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς ραγὸς στίγματα ἐρυθρὰ ἢ φαιὰ συνεπείᾳ ἀποσυνθέσεως ἢ διότι εὑρέθησαν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν μεγάλης θερμοκρασίας ἢ τὰ ἔχοντα διάχυτα αἱματώματα ἐπὶ τῆς ραγός, δημιουργοῦν προβλήματα κατὰ τὴν λῆψιν τῆς φωτογραφίας. Εἰς ὅλα τὰ σημεῖα εἰς ἃ ὑπάρχουν στίγματα ἢ αἱματώματα παρατηρεῖται ἔλλειψις ζωηρότητος τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν καὶ ὁ διαχωρισμὸς μεταξὺ τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν καὶ τῶν αὐλακώσεων εἶναι ἀσαφής. Τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀντιθέσεως δυνάμεθα νὰ τὴν ὑπερνικήσωμεν διὰ τῆς χρήσεως κιτρίνου ἢ ἐλαφροῦ (οὐχὶ σκούρου) ἐρυθροῦ φίλτρου.

Ἂν ἡ ἔλλειψις τῆς ἀντιθέσεως, μεταξὺ θηλοειδῶν γραμμῶν καὶ αὐλακώσεων, ὀφείλεται εἰς τὰ αἱματώματα, δυνάμεθα ταῦτα νὰ τὰ ἀφανίσωμεν κατόπιν διαβροχῆς καὶ πλύσεως τοῦ δέρματος διὰ διαλύματος 10-20% κιτρικοῦ ὀξέος.

Ἂν τὰ αἱματώματα δὲν ἐξαφανισθοῦν λαμβάνεται φωτογραφία διὰ φίλτρου ἐρυθροῦ.

Ἡ εἰδικὴ μηχανὴ (εἰκ. 167) λήψεως δακτυλικῶν λανθανόντων ἀποτυπωμάτων δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ διὰ τὴν λῆψιν φωτογραφίας ἀποτυπώματος ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ δακτύλου, καθ' ὃν τρόπον λαμβάνονται καὶ τὰ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἀνευρισκόμενα λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα. Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ εἰδικὴ αὕτη φωτογραφικὴ μηχανὴ δὲν θεωρεῖται ὡς κατάλληλος, ἰδίως δὲ ὅταν γίνεται χρῆσις πλαγίου, ἀνακλωμένου ἢ διαπερατοῦ φωτισμοῦ. Ἡ μηχανὴ αὕτη ἔχει ἰδικόν της φωτισμὸν παραγόμενον ἀπὸ ἠλεκτρικοὺς συσσωρευτὰς—μπαταρίες. Δύναται ὅμως νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ἄνευ χρήσεως τοῦ ἰδικοῦ της φωτισμοῦ, ἀλλὰ παρεχομένου διὰ προβολέως κλπ. ὅτε καὶ ὁ φωτισμὸς οὗτος δύναται νὰ εἶναι πλάγιος, κάθετος, ἀνακλώμενος ἢ διερχόμενος κ.λ.π.

Ὁ χρόνος ἐκθέσεως, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἔντασιν τοῦ φωτισμοῦ, τὴν εὐαισθησίαν —ταχύτητα—τοῦ χρησιμοποιουμένου φίλμ, τὸ ἄνοιγμα τοῦ φακοῦ—διάφραγμα—κλπ. Πάντως ὁ πλέον ἀσφαλὴς τρόπος εἶναι ἡ «δοκιμὴ» καὶ βάσει τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς ὁ καθορισμὸς τοῦ χρόνου τῆς ἐκθέσεως τῶν λοιπῶν εἰκόνων. Ὡς κατ' ἐπανάληψιν ἐτονίσαμεν αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ τῆς ἔσω —ὀπισθίας—ἐπιφανείας τῆς ἐπιδερμίδος τῆς ραγὸς τοῦ δακτύλου εἶναι ἀντίθετοι τῶν γραμμῶν τῆς ἔξω ἐπιφανείας. Ὅθεν τὰ ἐπὶ τοῦ χάρτου, κατὰ τὸν συνήθη τρόπον, λαμβανόμενα δαλτυλικὰ ἀποτυπώματα, δηλαδὴ κατόπιν χρώσεως τῆς ἐπιδερμίδος αὐτῶν διὰ τῆς μελάνης, δὲν δύνανται νὰ συγκριθοῦν μετὰ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τῆς ἔσω ἐπιφανείας αὐτῆς, διότι αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ τῆς ἔσω ἐπιφανείας τῆς ἐπιδερμίδος ἐμφανίζονται κατὰ τὴν ἀποτύπωσιν «λευκαὶ» καὶ ἐπὶ τῆς φωτογραφικῆς πλακός, ἐνῷ αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ τῆς ἔξω ἐπιφανείας, δηλαδὴ αἱ χρωνυόμεναι διὰ τῆς μελάνης, ἀποτυποῦνται ἐπὶ τοῦ χάρτου «μέλαιναι». Τοῦτο συμβαίνει μόνον ὁσάκις λαμβάνεται, εἴτε κατόπιν χρώσεως διὰ τῆς μελάνης, εἴτε διὰ φωτογραφίας, τὸ ἀποτύπωμα τῆς ἔσω ἐπιφανείας τῆς δακτυλικῆς ἐπιδερμίδος. Ἂν ὅμως φωτογραφίσωμεν τὰς θηλοειδεῖς γραμμὰς τοῦ «δέρματος» δὲν ἰσχύει ὁ κανὼν οὗτος ἀλλ' ἕτερος. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἀρνητικῆς φωτογραφικῆς πλακὸς τῆς ἔσω ἐπιφανείας τῆς ἐπιδερμίδος δύναται νὰ ἐκτυπωθῇ φωτογραφία, ἐπὶ τῆς ὁποίας πλέον δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν, διότι αὗται ἐμφανίζονται ἐπὶ τῆς φωτογραφίας μέλαιναι, δηλαδὴ ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου.

Εἰκ. 167. Ἡ εἰδικὴ φωτογραφικὴ μηχανὴ λήψεως ἀποτυπωμάτων εἰς φυσικὸν μέγεθος.

Προσοχὴ δέον νὰ καταβάληται πρὸς ἀποφυγὴν ἐμπλέξεως τῶν δακτύλων ἢ τῶν χειρῶν, δηλαδὴ δεξιᾶς μὲ ἀριστερὰν κ.λ.π.

Ὁ κίνδυνος οὗτος ἐλλοχεύει ἰδιαιτέρως ὁσάκις τὰ δάκτυλα εἶναι ἀποκεκομμένα ἀπὸ τὴν ὀνυχοφόρον φάλαγγα. Ἀλλὰ ἐνίοτε καὶ κατὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀποτυπωμάτων τῶν ζώντων ἀτόμων συμβαίνει νὰ λάβωμεν ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου τοὺς διαφόρους δακτύλους οὐχὶ κατὰ τὴν φυσικὴν αὐτῶν σειρὰν ἢ νὰ λάβωμεν τὸν αὐτὸν δάκτυλον δίς. Πεπειραμένοι ἐγκληματίαι καταφεύγουν εἰς τοιαῦτα τεχνάσματα, διότι ἂν τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα δὲν ἔχουν ἀποτυπωθῇ εἰς τὰς οἰκείας θέσεις τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου, ἡ ταξινόμησις τὴν ὁποίαν θὰ λάβουν καὶ ἡ ταξιθέτησις τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου, θὰ γίνῃ οὐχὶ εἰς τὴν προσήκουσαν ἐν τῷ ἀρχείῳ θέσιν, ἀλλὰ εἰς ἄλλην, λόγῳ τῆς ἐσφαλμένης λήψεως ἀποτυπώματος δακτύλου τινὸς ἢ δακτύλων. Ἂν λοιπὸν τὸ αὐτὸ ἄτομον συλληφθῇ μεταγενεστέρως διά τι ἀδίκημα καὶ ὑποβληθῇ εἰς δακτυλοσκόπησιν καὶ ληφθῶσι τὰ ἀποτυπώματα αὐτοῦ κατὰ τὴν φυσικὴν αὐτῶν σειρὰν ἡ ταξινόμησις ἥτις θὰ δοθῇ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν θὰ εἶναι τελείως διάφορος τῆς προηγουμένης καὶ ἐπομένως δὲν θὰ συμπέσῃ μὲ τὴν ταξινόμησιν τοῦ πρώτου δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου, οὐδὲ μὲ τὴν ταξιθέτησιν αὐτοῦ ἐν τῷ ἀρχείῳ καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον θὰ χαρακτηρισθῇ ἀναληθῶς ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἐσημάνθη, ἤτοι ὅτι δὲν ἔχει ὑποστῇ προηγουμένην καταδίκην ἢ καταδίκας. Πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου τούτου λαμβάνονται κατ' ἀρχὴν κυλιόμενα καὶ εἰς τὰς οἰκείας θέσεις τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου ἑνὸς ἑκάστου τῶν δακτύλων τὰ ἀποτυπώματα, κατὰ

τὴν φυσικὴν αὐτῶν σειρὰν καὶ πρὸς ἔλεγχον ταυτοχρόνως ἑκάστης χειρὸς τῶν τεσσάρων δακτύλων συνεπτυγμένων εἰς ἰδίας θέσεις «σταθερά», ὥστε νὰ ἐξουδετεροῦται τυχὸν ἐνεργηθεῖσα ἐναλλαγὴ κατὰ τὴν πρώτην λῆψιν.

Ἂν ἔχωμεν λάβει φωτογραφίαν τοῦ «δέρματος» τῆς ραγός, δηλαδὴ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἡ (ἐπιδερμὶς) ἐκ τῆς ἀρνητικῆς πλακὸς τῆς ἐπιδερμίδος ἐκτυπώνομεν φωτογραφίαν «ἀπευθείας» ἢ ἐξ «ἐπαφῆς». Οὕτω ἀποκαλεῖται ἡ φωτογραφία ἡ ἐκτυπουμένη ἐξ ἀπολύτου ἐπαφῆς, φωτοπαθοῦς ἐπιφανείας τοῦ φίλμ μετὰ φωτοπαθοῦς ἐπιφανείας τοῦ χάρτου. Δηλαδὴ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν ἀναγκαιοῖ πρῶτον «ἀνατύπωσις» τοῦ ἀποτυπώματος ἐκ τῆς ἀρνητικῆς πλακὸς ἐπὶ «ζ ε λ α τ ί ν η ς. λ ε π τ ῆ ς» καὶ κατόπιν ἐκ τῆς ζελατίνης αὐτῆς «ἐκτύπωσις» φωτογραφίας, ἐπὶ χάρτου. Μεγίστη προσοχὴ ἐπαναλαμβάνομεν δέον νὰ καταβάληται ὅπως ἕκαστον δακτυλικὸν ἀποτύπωμα ἀποτυποῦται εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν, δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ δι' αὐτὸ προοριζομένου τετραγωνιδίου τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου. Ἂν γίνῃ λάθος καὶ ἀποτυπωθῇ, λ.χ. ὁ «δεξιὸς μεσαῖος» εἰς τὴν θέσιν τοῦ «ἀριστεροῦ μεσαίου» ἢ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην θέσιν πλὴν τῆς ἰδικῆς του, ἡ ταξινόμησις ἥτις θὰ προκύψῃ θὰ εἶναι τελείως διάφορος ἀπὸ ἐκείνης ἥτις θὰ ἐδίδετο, ἂν τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα εἶχον ἅπαντα ἀποτυπωθῇ εἰς τὰς προοριζομένας δι' αὐτὰ θέσεις.

16. Ἀποτυπώματα νεκρῶν νηπίων.

Ἡ λῆψις τῶν ἀποτυπωμάτων νεκρῶν νηπίων προϋποθέτει προηγουμένην λῆψιν τῶν δακτυλικῶν ἢ τῶν πελματικῶν αὐτῶν ἀποτυπωμάτων. Ἐξ ὅσων γνωρίζω ὅμως εἰς τὴν χώραν μας οὐδαμοῦ ἐφηρμόσθη μέχρι σήμερον τὸ μέτρον τοῦτο.

Εἰς ἄλλας χώρας λαμβάνονται τὰ πελματικὰ ἰδίως ἀποτυπώματα, κατὰ τὸν χρόνον τῆς γεννήσεως τῶν νηπίων καὶ φυλάσσονται ταῦτα εἰς εἰδικὸν ἀρχεῖον, ἐν τῷ μαιευτηρίῳ.

Ἀλλὰ τὰ ἀποτυπώματα τῶν πελμάτων τῶν ποδῶν τῶν βρεφῶν λαμβάνονται ἰδίως εἰς τὰς Η.Π.Β.Α. καὶ βάσει αὐτῶν πιστοποιεῖται ἡ ταυτότης τῶν βρεφῶν ὁσάκις γεννῶνται ἀμφιβολίαι ἐκ μέρους τῶν γονέων, περὶ τῆς ταυτότητος αὐτῶν.

Τὰ δακτυλικὰ ἢ πελματικὰ αὐτὰ ἀποτυπώματα φυλάσσονται ὡς εἴπομεν εἰς εἰδικὸν ἀρχεῖον τῶν μαιευτηρίων καὶ ἀποτελοῦν τρόπον τινα ἓν ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων ἐγγραφῆς τοῦ βρέφους εἰς τὰ βιβλία τοῦ μαιευτηρίου.

Ἡ λῆψις τῶν ἀποτυπωμάτων τῶν δακτύλων ἢ τῶν πελμάτων τῶν βρεφῶν δύναται νὰ γίνῃ: α) κατόπιν χρώσεως αὐτῶν διὰ μελάνης καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀποτυπώσεώς των ἐπὶ εἰδικῶν καρτῶν ἢ φύλλου χάρτου, ὅταν πρόκειται περὶ πελματικῶν καὶ β) κατόπιν φωτογραφήσεως. Ἡ σύγκρισις τῶν ἐν λόγῳ ἀποτυπωμάτων γίνεται μὲ τὰ τῶν ἀποτυπωμάτων «ὡρισμένου βρέφους» καὶ οὕτινος φυσικὰ τὰ ἀποτυπώματα εὑρίσκονται ἐν τῷ ἀρχείῳ τοῦ μαιευτηρίου. Τὰ δακτυλικὰ ἢ πελματικὰ ἀποτυπώματα τῶν βρεφῶν ἐνίοτε παρουσιάζουν ὡρισμένας φυσικὰς παραλλαγάς, εἴτε ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος, εἴτε ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ τὰς παραλλαγὰς αὐτὰς δέον ὁ δακτυλοσκόπος νὰ τὰς γνωρίζῃ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξετάσεως καὶ συγκρίσεως των, ἄλλως θὰ δυσκολευθῇ ἢ θὰ ἀποτύχῃ τελείως κατὰ τὴν προσπάθειάν του νὰ διαπιστώσῃ τὴν ταυτότητα.

Εἰς περιπτώσεις ἀνευρέσεως πτώματος βρέφους ἐντὸς ὕδατος, πρῶτον ἐξετάζεται ἡ ἐπιδερμίς, διότι δυνατὸν τὰ δάκτυλα ἢ τὸ δέρμα τῶν πελμάτων νὰ εἶναι διωγκωμένα συνεπείᾳ τῆς παρατεταμένης παραμονῆς ἐντὸς τοῦ ὕδατος τοῦ πτώματος τοῦ βρέφους. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ προβάλλουν κατὰ πολὺ περισσότερον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος τῆς ραγὸς τῶν δακτύλων τῶν χειρῶν. Ὅθεν τὸ διὰ τῆς μελάνης ληφθὲν ἀποτύπωμα ἐμφανίζεται μεγαλύτερον-πλέον ἐκτεταμένον-συγκρινόμενον μετὰ τοῦ ἀποτυπώματος τὸ ὁποῖον ἐλήφθη ἐπίσης διὰ μελάνης ἀλλ' ὅτε τὸ βρέφος εὑρίσκετο ἐν ζωῇ. Ὅταν ἡ ἀποσύνθεσις ἔχῃ ἀρχίσει αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ πιθανὸν νὰ ἔχουν διαρραγῇ καὶ τούτου ἕνεκεν ἐμφανίζονται ὡς ἔχουσαι

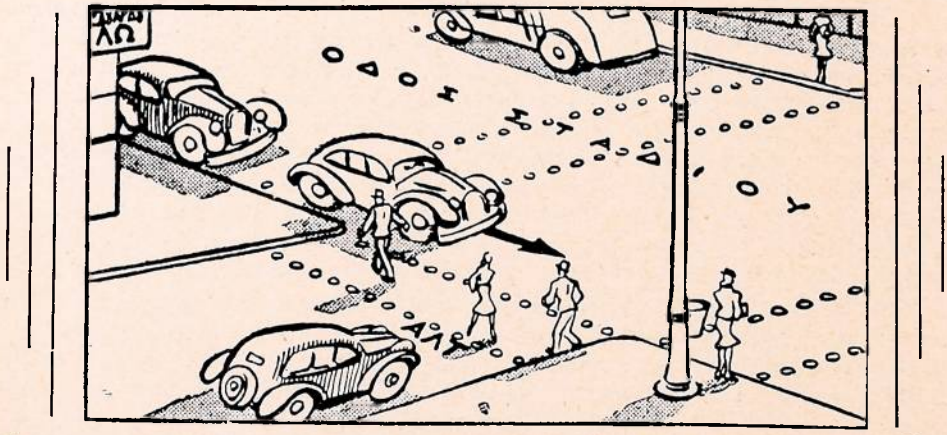
περισσότερα ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ ἀπ' ὅ,τι εἰς τὴν πραγματικότητα αὗται εἶχον. Ἐπίσης ἡ ὕπαρξις ρικνώσεων ἐπὶ τῶν δακτυλικῶν ἢ πελματικῶν ἀποτυπωμάτων τῶν νεκρῶν βρεφῶν, καθιστᾷ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν μετὰ τῶν ἐν τῇ ζωῇ ληφθέντων ἀποτυπωμάτων δυσχερῆ. Εἰς ἃς περιπτώσεις τὰ δάκτυλα τοῦ βρέφους ἔχουν ἀφυδατωθῇ, τὰ ἀποτυπώματα αὐτῶν ἐμφανίζονται μικρότερα εἰς μέγεθος, ἀπὸ τὰ ἔχοντα ληφθῇ ἐν ζωῇ καὶ οὕτω καθιστοῦν ἐπίσης δυσχερῆ τὴν σύγκρισιν, ἰδιαιτέρως δὲ λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ εἶναι ἀσθενέστεραι—μὴ ἀνάγλυφοι. Ὅσάκις ἡ ἐπιδερμὶς ἔχει καταστραφῇ καὶ διατηροῦνται αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ τοῦ «δέρματος», δέον νὰ ἐνθυμούμεθα ὅτι ἡ ἐμφάνισις τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν τοῦ δέρματος εἶναι διάφορος τῶν τῆς ἐπιδερμίδος, δηλαδὴ αὗται ἐμφανίζονται—εἶναι διατεταγμέναι—εἰς διπλὰς σειράς. Εἶναι ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν τῆς «ἐπιδερμίδος» καὶ τῶν «δερματικῶν» θηλοειδῶν γραμμῶν.

Δηλαδὴ ἂν δὲν γνωρίζῃ ὁ δακτυλοσκόπος τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν «δερματικῶν» θηλοειδῶν γραμμῶν καὶ τῶν «ἐπιδερμικῶν» εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀνεύρῃ ταυτότητα μεταξύ των, διότι ἐπὶ ἑνὸς ἀποτυπώματος τύπου «λούπ» τῆς ἐπιδερμίδος θὰ καταμετρήσῃ, μεταξὺ δέλτα καὶ κέντρου αὐτοῦ λ.χ. 10 γραμμὰς καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀποτυπώματος τοῦ ληφθέντος ἐκ τῆς «δερματικῆς» ἐπιφανείας θὰ καταμετρήσῃ 20 γραμμάς.

Αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ τοῦ δέρματος ἐπίσης δὲν ἔχουν τὴν αὐτὴν ζωηρότητα—προβολὴν—ὡς αἱ τῆς ἐπιδερμικῆς ἐπιφανείας, δηλαδὴ δὲν εἶναι τόσον ἀνάγλυφοι ὅσον αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ τῆς ἐπιδερμίδος· ἐντεῦθεν καὶ κατὰ τὴν συγκριτικὴν ἀναζήτησιν δημιουργοῦνται δυσκολίαι εἰς τὸν δακτυλοσκόπον-ἀναζητητήν.

(Συνεχίζεται)

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὅταν πρόκειται νὰ μπῆτε ἀπὸ μιὰ πάροδο σὲ κεντρικὸ δρόμο πρέπει νὰ ἐλαττώσετε τὴν ταχύτητά σας στὸ ἐλάχιστο ἢ καὶ νὰ σταματήσετε λίγο, γιὰ νὰ δῆτε ἂν ὁ δρόμος εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ ἄλλο αὐτοκίνητο. Ἂν ὑπάρχῃ μπροστά σας ἢ ἀριστερά σας κίνησις ἄλλων αὐτοκινήτων, περιμένετε μέχρις ὅτου περάσουν καὶ ὕστερα προχωρεῖτε.

ΑΝΗΛΙΚΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ

—ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΛΛΑΧΟΥ ΚΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ—

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Χ. ΜΠΕΚΡΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Συντονιστικὸν Συμβούλιον μέτρων προλήψεως καὶ καταστολῆς τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων.

Σοβαρὰ προσπάθεια συστηματοποιήσεως τῆς προστασίας τῶν ἀνηλίκων ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ ἐν Ἑλλάδι ἔγινε κατὰ τὸ ἔτος 1953. Διὰ τοῦ νόμου 2330/53 συνεστήθη **«Συντονιστικὸν Συμβούλιον μέτρων προλήψεως καὶ καταστολῆς τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων»,** παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Ποινικῆς Δικαιοσύνης τοῦ ὁμωνύμου Ὑπουργείου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκλήθησαν νὰ μετάσχουν, δι' ἀντιπροσώπων των, ὅλαι αἱ κρατικαὶ ἢ ἡμικρατικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ ὀργανώσεις. Εἰς τὴν συνεδρίασιν δὲ τῆς 6ης Ἰουλίου 1953 ἀπεφάσισεν ὅπως πᾶσαι αἱ μετέχουσαι αὐτοῦ ὑπηρεσίαι καὶ ὀργανώσεις παράσχουσι στοιχεῖα ἐπὶ τῆς συναφοῦς πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ συμβουλίου δράσεώς των, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς καταστρώσεως συγκεντρωτικῆς ἐκθέσεως εἰκονιζούσης συνοπτικῶς τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς προστασίας τῆς παιδικῆς ἡλικίας, τὴν προοπτικὴν ἀναπτύξεώς της, καὶ τὰ διατιθέμενα ὑπὲρ τοῦ ὅλου σκοποῦ μέσα, ἵνα ἐξ αὐτῆς διαγραφῇ τὸ πεδίον τῆς περαιτέρω ἐπὶ τοῦ θέματος προσπαθείας. Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ Συμβουλίου αἱ μετέχουσαι αὐτοῦ ὑπηρεσίαι καὶ ὀργανώσεις παρέσχον, κατόπιν ἐρωτηματολογίων, πληροφορίας, βάσει τῶν ὁποίων κατεστρώθη προσχέδιον γενικῆς ἐκθέσεως, ὅπερ συζητηθὲν καὶ συμπληρωθὲν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ συμβουλίου τῆς 22-12-53 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐτέθησαν αἱ βάσεις ἐφ' ὧν θὰ συνεχίζοντο ὁ συντονισμὸς τῶν προσπαθειῶν ὅλων τῶν συναφῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανώσεων πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων καὶ γενικώτερον τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς ἐφηβικῆς καὶ μετεφηβικῆς ἡλικίας.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀνωτέρω ἐν ὁλομελείᾳ συνεδριάσεως τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου, τοῦτο συνῆλθεν ἐκ νέου τὴν 10-3-54, προκειμένου νὰ καταλήξῃ εἰς διαπιστώσεις περὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐμφανιζομένων εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας, συναφῶς δὲ καὶ νὰ ἐρευνήσῃ τὴν ὑφ' ἑκάστης τῶν μετεχουσῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανώσεων, δραστηριότητα. Διαπιστῶσαν δὲ ὅτι ἑκάστη ὑπηρεσία ἢ ὀργάνωσις διαθέτει ἰδίαν πεῖραν δυναμένην νὰ διαφωτίσῃ τὸ συμβούλιον καὶ ὅτι τὸ θέμα κατέστη ὥριμον διὰ μίαν μᾶλλον συστηματικὴν ἀντιμετώπισίν του υἱοθέτησε τὰ ἑξῆς εἰς πρώτην σειρὰν μέτρα:

Α'. Γενικῶς:

1) Ὀργάνωσιν σώματος δικαστῶν ἀνηλίκων καὶ τὴν παραμονὴν τούτων εἰς τὸ ἐν λόγῳ σῶμα ἐπ' ἀρκετόν, οὕτως ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ εἰδίκευσίς των, πρὸς δὲ καὶ τὴν μετεκπαίδευσίν των.

2) Ὀργάνωσιν μονίμων ἐμμίσθων ἐπιμελητῶν ἀνηλίκων, κατόπιν προηγουμένης εἰδικῆς θεωρητικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ πρακτικῆς ἐξασκήσεως.

3) Ὀργάνωσιν ὑπηρεσίας παιδονομίας μικτῆς ἐξ ἀρρένων καὶ θηλέων ἀστυνομικῶν, ἁρμοδίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῶν καθηκόντων, ἐπὶ ἀνηλίκων παραβατῶν ποινικῶν διατάξεων ἢ ἐπὶ ἑτέρων παρανόμων ἐνεργειῶν ἀνηλίκων. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἐκρίθη ἐντελῶς ἀπαραίτητος διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων τῶν δικαστῶν ἀνηλίκων.

Β'. Ἔκδοσιν τῶν ἀπαιτουμένων Ἀστυνομικῶν Διατάξεων καὶ αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τούτων, διὰ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἀνηλίκων μικροπωλητῶν, ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς καὶ μάλιστα εἰς σημεῖα ἅτινα ἔχουν καταστῆ ἐκτροφεῖα ἐγκλημάτων.

Γ'. Αὐστηροτάτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσόδου τῶν ἀνηλίκων εἰς κινηματογράφους», μὲ ἀνήθικον καὶ διεφθαρμένον φιλοθεάμον κοινόν, πρὸς δὲ καὶ ἀπαγόρευσιν εἰσόδου τούτων εἰς κινηματογράφους ὅταν παίζωνται ἔργα ἀκατάλληλα δι' ἀνηλίκους.

Ἡμεῖς εἰδικῶς ἀσχοληθέντες ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου παρετηρήσαμεν, ὅτι πλεῖστοι ὅσοι ἀνήλικοι ἢ καὶ συμπληρώσαντες τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας των παῖδες, ἐπηρεάσθησαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀπό ταινίας ἔργων προβαλλομένων εἰς κινηματογράφους κατωτάτης προβολῆς καὶ ἀκαταλλήλων δι' ἀνηλίκους, ὥστε κατεχόμενοι ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς μιμήσεως ἢ τῆς ἀκράτου ἐπιθυμίας των νὰ ἴδωσι τὴν φωτογραφίαν των δημοσιευομένην εἰς τὰς πρώτας σελίδας τῶν ἐφημερίδων, προέβησαν εἰς τὴν διάπραξιν ἐγκλημάτων.

Δ'. Αὔξησις τῆς δραστηριότητος τῶν Ἑταιριῶν Προστασίας Ἀνηλίκων, ἐπικουρουμένων διὰ κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως, πρὸς παροχὴν πάσης ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς βοηθείας εἰς τοὺς δεομένους τούτων ἀνηλίκους.

Ε'. Συστηματικωτέραν ὀργάνωσιν τῆς ἐξωσχολικῆς ἀπασχολήσεως τῶν ἀνηλίκων, ὡς καὶ ἐπέκτασιν ταύτης ἐκτὸς τοῦ κέντρου καὶ εἰς τὰς περιφερείας, πρὸς τὸν σκοπὸν παροχῆς εἰς αὐτοὺς καταλλήλων καὶ ποικίλων μέσων ψυχαγωγίας καὶ ἀποσπάσεώς των ἐκ φθοροποιῶν καὶ ἐνεξελέγκτων ἀπασχολήσεων. Ἡμεῖς εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διαπιστοῦμεν μετὰ λύπης μας τὴν σοβαρὰν ἔλλειψιν ἀθλητικῶν χώρων εἰς τοὺς ὁποίους θὰ εὑρίσκεν διέξοδον ἡ παιδικὴ ἡλικία ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἦτο εὐκολωτέρα ἡ ἀνανέωσις τῶν ἀθλητικῶν στελεχῶν.

Εἰς τὴν χώραν μας, μητέραν τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ, ἔχομεν τόσον ὀλίγους ἀθλητάς, ὥστε νὰ μὴ σεμνυνόμεθα ἔναντι ἑτέρων κρατῶν.

Λίαν ἐπιτυχεῖς προσπαθείας εἰς τὸν τομέα τῆς ἀθλουμένης νεολαίας καταβάλλουν πλεῖσται χῶραι ἐν τῇ προσπαθείᾳ των πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων.

ΣΤ'. Παροχὴν πάσης διευκολύνσεως διὰ τὴν ἐξεύρεσιν ἐργασίας καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀποκατάστασιν ἀνηλίκων ἐξερχομένων ἐκ διαφόρων ἐπαγγελματικῶν σχολῶν. Ἔκκλησις πρὸς τὰς ἐμπορικὰς καὶ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις τῆς χώρας, εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ εὕρῃ ἀπήχησιν.

Ζ'. Πληρεστέραν ὀργάνωσιν τῶν σωφρονιστηρίων καταστημάτων ἀνηλίκων, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καλυτέρας γενικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς των καταρτίσεως διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν καταστημάτων διὰ περισσοτέρων καὶ καταλλήλων ὀργάνων γενικῆς καὶ εἰδικῆς καταρτίσεως. Παραλλήλως συμπλήρωσις τοῦ εἰδικοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀναμορφωτικῶν καὶ σωφρονιστικῶν καταστημάτων δι' ὑπαλλήλων εἰδικῆς καταρτίσεως καὶ μετεκπαιδεύσεως τῶν ἤδη ὑπηρετούντων. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπερηφανευόμεθα, ὡς πρὸς τὴν ἄψογον ἐκτέλεσιν τοῦ ὑψηλοῦ τούτου ἔργου, ἐξ ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τῶν καταστημάτων τούτων.

Η'. Εὐρεῖαν, συστηματικήν, ἐπίμονον καὶ ἄνευ σταθμοῦ διαφώτισις ἐγγράφως καὶ προφορικῶν διὰ τῶν σχολείων καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῶν γονέων, περὶ τοῦ τρόπου διαπαιδαγωγήσεως τῶν τέκνων των. Ἐπὶ τοῦ τομέως τούτου τὰ τελευταῖα χρόνια καταβάλλεται μία σοβαρὰ προσπάθεια διὰ διαφόρων περιοδικῶν, ἐπαγγελματικῶν μέν, ἐν τοσούτῳ ὅμως καὶ μορφωτικῶν διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν.

Θ'. Αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν παρὰ τῶν δικαστηρίων τῶν ποινικῶν διατάξεων τῶν κολαζουσῶν πράξεις ἐνηλίκων κατ' ἀνηλίκων καὶ τἀνάπαλιν. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ὁ κολασμὸς τῶν ἀξιοποίνων πράξεων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων εἶναι λίαν ἐπιεικὴς καὶ δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τοὺς δικαιολογητικοὺς λόγους τῆς ποινῆς. Θεωρητικῶς τὸ θέμα τοῦτο μεταξὺ τῶν εἰδικῶν στασιάζεται, ἄλλων μὲν φρονούντων ὅτι αἱ ποιναὶ καὶ διὰ τοὺς ἀνηλίκους πρέπει νὰ εἶναι αὐστηραί, ἄλλων δὲ αἱ γνῶμαι εἶναι ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐξομοιωθοῦν μὲ τοὺς ἐνήλικας ἐγκληματίας τῶν ὁποίων ψυχὴ καὶ σκέψις εἶναι ὡριμοι.

Περαιτέρω τὸ συμβούλιον ἔκρινεν ὅτι ἐλλείπουν εἰσέτι ἱδρύματα τινὰ ἐν σχέσει μὲ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν.

Ὡς τοιαῦτα ἐλλείποντα ἱδρύματα διεπιστώθησαν τὰ ἑξῆς:

1) Ἓν τοὐλάχιστον ἀναμορφωτικὸν κατάστημα ἀρρένων καὶ ἕτερον θηλέων πρὸς πληρεστέραν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν, ὡς ἐμφανίζονται σήμερον αὗται.

2) Ἓν σωφρονιστικὸν βιοτεχνικὸν ἢ βιομηχανικὸν κατάστημα ἀρρένων καὶ ἕτερον τοιοῦτον θηλέων, ἀνεξαρτήτου ἢ προσηρτημένου παρά τινι τῶν γυναικείων φυλακῶν.

3) Οἰκοτροφεῖα δι' ἀνηλίκους ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἡλικίας 6-16 ἐτῶν, διαβιούντων ὑπὸ δυσμενεῖς συνθήκας καὶ ἔχοντας ἀνάγκην περιθάλψεως, μὴ ὑπαγομένους δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὀρφανῶν ἀνηλίκων.

4) Πρεβαντόρια ἐφήβων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, διότι τὰ νῦν λειτουργοῦντα καλύπτουσι τὰς ἀνάγκας μόνον τῶν μέχρι 12 ἐτῶν ἀνηλίκων.

5) Σταθμὸν ἀνηλίκων θηλέων, ἀπολυομένων τῶν ἀναμορφωτικῶν ἢ σωφρονιστικῶν καταστημάτων. Ἤδη λειτουργοῦσι 2 σταθμοὶ ἀρρένων.

6) Στέγη ἀγάμων μητέρων, πρὸς περίθαλψιν τῶν ἀγάμων ἀνηλίκων ἐπιτόκων, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἀποτρέψῃ συναφῆ ἀδικήματα, ὡς τὰς ἀμβλώσεις, παιδοκτονίας, ἐκθέσεις κ.λ.π.

7) Οἰκοτροφεῖα ἐργαζομένων ἀνηλίκων ἐφηβικῆς ἡλικίας δι' ἄρρενας καὶ θήλεις, πρὸς περίθαλψιν τῶν προσωρινῶς ἐργαζομένων καὶ τῶν ἀναζητούντων ἐργασίαν ἀρρένων τε καὶ θηλέων τῶν στερουμένων οἰκογενειακῆς ἑστίας.

8) Οἰκοτροφεῖον περιθάλψεως ἀναπήρων παίδων, ἀνηλίκων, στερουμένων προστασίας ἢ ἐχόντων ἀνάγκην ἀπομακρύνσεώς των ἐκ τοῦ ἐπικινδύνου οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος.

9) Οἰκοτροφεῖον περιθάλψεως ἀνωμάλων παίδων, πρὸς περίθαλψιν παντὸς ἀνηλίκου τῆς κατηγορίας ταύτης, στερουμένου προστασίας ἢ ἔχοντος ἀνάγκην ἀπομακρύνσεώς του ἐκ τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος.

10) Ἡμερήσιοι παιδικαὶ στέγαι διὰ τέκνα ἐργαζομένων μητέρων. Ἤδη λειτουργοῦν 3 στέγαι τοῦ σωματείου «Ἐθνικὴ Στέγη».

11) Λέσχαι κατὰ συνοικίας μετὰ βιβλιοθηκῶν καὶ ὀργάνων ψυχαγωγίας διὰ παιδιὰ καὶ ἐφήβους ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καὶ

12) Ἰατροπαιδαγωγικοὺς συμβουλευτικοὺς σταθμοὺς πρὸς ψυχιατρικὴν ἐξέτασιν τῶν ἀνηλίκων καὶ καθορισμὸν τῆς ἀκολουθητέας μεταχειρίσεως των ὑπὸ τῶν γονέων των, ἐπιμελητῶν ἢ ἐκπαιδευτῶν των. Ἤδη λειτουργεῖ εἷς τοιοῦτος μερίμνῃ τοῦ ἰνστιτούτου ἰατρικῆς ψυχολογίας καὶ ψυχικῆς ὑγιεινῆς παρὰ τὸ «Ἑλληνικὸν Φῶς».

Δὲν εὑρίσκει ἡμᾶς συμφώνους ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ συντονιστικοῦ συμβουλίου, ὅτι ἐν τῇ μερίμνῃ τῆς παιδικῆς προστασίας ἀναγκαιοῦν τὰ ἀνωτέρω ἱδρύματα. Πιστεύοντες ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ ὑπάρχουσαι κρατικαὶ ἢ ἡμικρατικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ ἰδιωτικαὶ ὀργανώσεις εἶναι πολλαὶ καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι αὗται καλύπτουσι ἐν πολλοῖς τὰς

ἀνάγκας διὰ τὴν παιδικὴν προστασίαν, κρίνομεν ἀναγκαστικὴν τὴν συγχώνευσίν τῶν μὲν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς μίαν τοιαύτην, τῶν δὲ ἰδιωτικῶν ὀργανώσεων εἰς 3-5. Μόνον δὲ οὕτω πρακτικῶς θέλουσι προωθηθῆ τὰ ὑπὸ ἔρευναν θέματα. Βεβαίως τὸ καλύτερον θὰ ἦτο ἡ συγχώνευσις εἰς ἕνα καὶ μόνον ὀργανισμόν, ἀλλὰ τοῦτο θὰ εἶναι πρακτικῶς δύσκολον, ὄχι διότι ἀντίκειται εἰς συνταγματικὰς διατάξεις, ὡς ἀποφαίνεται ἡ ὁλομέλεια τοῦ συντονιστικοῦ συμβουλίου εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 27-4-1956, ἀλλὰ διότι θὰ προσκόψῃ εἰς πλείστας προσωπικὰς καὶ ἐγωϊστικὰς διαθέσεις τῶν ἰθυνόντων τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ τὰς συναφεῖς ἰδιωτικὰς ὀργανώσεις.

Ἡ ὕπαρξις τόσων ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανώσεων καὶ ἡ συμμετοχή των εἰς τὸ ἤδη λειτουργοῦν συντονιστικὸν συμβούλιον, παρουσιάζει τὸ μεγάλο μειονέκτημα ὅτι δὲν εἶναι εὔκολος ἡ λῆψις ὁμοφώνων ἀποφάσεων καὶ δὲν παρέχει τὰ ἐχέγγυα τῆς ὁμοιομόρφου ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, τὸ πλεῖστον δὲ τῶν ὀργανώσεων τούτων ἀποβλέπει μόνον εἰς φιλανθρωπικοὺς σκοπούς, χωρὶς ἡ μέριμνά των νὰ ἐξικνεῖται καὶ εἰς τὸ σοβαρώτερον θέμα τῆς διαπαιδαγωγήσεως καὶ διασώσεως τῶν ἐν κινδύνῳ εὑρισκομένων ἀνηλίκων, ἄρα δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὴν θεραπείαν τοῦ κοινωνικοῦ τούτου προβλήματος εἰς τὰς ρίζας αὐτοῦ. Θὰ παρατηρηθῆ σιγὰ-σιγὰ ἐφ'ὅσον ὑπάρχει ἀνεξαρτησία δραστηριότητος ἀπροθυμία προσελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων εἰς τὰς ἑκάστοτε συνεδριάσεις τοῦ συντονιστικοῦ συμβουλίου. Παράδειγμα τῆς ἀπροθυμίας προσελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων παρέχω τὸ ἑξῆς.

Εἰς μὲν τὴν συνεδρίασιν τῆς 10-3-54 συμμετέσχον 37 ἀντιπρόσωποι, εἰς δὲ τὴν συνεδρίασιν τῆς 27-4-1955 συμμετέσχον 28 μόνον ἀντιπρόσωποι.

Ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦ 1957, τὸ συντονιστικὸν συμβούλιον, ὡς μὲ ἐπληροφόρησε τὸ γραφεῖον ἀνηλίκων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, συνεδρίασεν κανονικῶς, χωρὶς ὅμως νὰ μοῦ παρασχεθοῦν ὑπεύθυνοι ἀπαντήσεις περὶ τοῦ χρόνου τῶν συνεδριάσεων, τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμμετασχόντων ἀντιπροσώπων καὶ περὶ τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων. Ἀπὸ τοῦ 1957 ὅμως καὶ ἐντεῦθεν, δὲν συνεδρίασεν τοῦτο καὶ οὕτω εἷς θεσμὸς ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἵδρυσίν του πολλὰ ὑπεσχέθη καὶ πολὺ περισσότερα θὰ ἀνέμενέ τις εἰς τὸν τομέα τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων (πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἄλλωστε ἱδρύθη) δὲν ἀπέδωσε κἂν τ' ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα. Αἱ αἰτίαι τῆς μὴ ἐπιτυχίας τοῦ συντονιστικοῦ συμβουλίου εἶναι ἐκεῖναι ποὺ προανέφερον. Ἤδη τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ἀντιμετωπίζει καὶ πάλιν τὴν μείωσιν τῶν μετεχόντων μελῶν καὶ ὀργανώσεων, ἐντεῦθεν δὲ ἀνακύπτει καὶ πάλιν ἀκόμη ὀξύτερον τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων καὶ ἡ ἐξ ὑπαρχῆς νομοθετική του ρύθμισις καὶ συμφώνως πρὸς τὰς προεκτεθείσας ἀπόψεις, δηλ. μὲ ὀλίγας λέξεις δ ι ὰ τ ῆ ς π α ρ ο χ ῆ ς τ ῶ ν μ έ σ ω ν δ ι α τ ρ ο φ ῆ ς κ α ὶ δ ι α π α ι δ α γ ω γ ή σ ε ω ς εἰς τὰς μ η τ έ ρ α ς, τῶν ἐν κινδύνῳ εὑρισκομένων ἀνηλίκων λόγῳ τῆς πενίας, θεωρουμένης καὶ τῆς κυριωτέρας αἰτίας τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων.

Αὐτὰς τὰς ἀπόψεις λίαν εὐστόχως ὑπεστήριξεν ἡ Ἑλβετὶς ἀντιπρόσωπος, εἰς ἓν συνέδριον γυναικῶν ἰατρῶν εἰς Μπέργενστοκ τῆς Ἑλβετίας μὲ θέμα τοὺς παιδικοὺς σταθμούς, εἰποῦσα ὅτι «καὶ ὁ καλλίτερος παιδικὸς σταθμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν μητρικὴν φροντίδα καὶ στοργήν. Τοῦτο καταφαίνεται χαρακτηριστικῶς ὅταν τὸ παιδὶ μεγαλώσῃ ἔμφορτον διαφόρων μειονεξιῶν». Ἡ Ἀγγλὶς ὅμως ἀντιπρόσωπος κυρίως λόγῳ τῶν πολλῶν ἐκεῖ λειτουργούντων παιδικῶν σταθμῶν καὶ διότι τὸ πλεῖστον τῶν Ἀγγλίδων μητέρων ἐργάζονται, ἀντέκρουσε τὴν ἄποψιν τῆς Ἑλβετίδος ἀντιπροσώπου διὰ τῆς ἀφῃρημένης ἀπόψεως ὅτι δηλ. τὸ «παιδὶ ποὺ ἀνατρέφεται εἰς τὸν παιδικὸν σταθμὸν ἀποκτᾷ μεγαλυτέραν προσωπικότητα ἀπὸ τὸ παιδὶ ποὺ ἀνατρέφεται πλησίον τῆς μητρός του». Περαίνων τὰ περὶ τὸ συμβούλιον θὰ ἦτο παράλειψίς μου ἐὰν δὲν ἀναφερόμην ἰδιαιτέρως εἰς τὴν δραστηριότητα ἐν τῇ

μερίμνη ὑπὲρ τῶν παρεκτρεπομένων ἀνηλίκων τῆς κ. Μαυρομμάτη, εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ τμήματι ἀνηλίκων τοῦ 'Υπουργείου Δικαιοσύνης, ἥτις διὰ τῆς ἀπὸ 30-5-55 ὁμιλίας της κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἑταιρείας προστασίας ἀνηλίκων 'Αθηνῶν ὀργανωθεῖσαν «ἑβδομάδα τοῦ παραστρατημένου παιδιοῦ» εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου, ἀπέδειξεν ὅτι κατέχει πλήρως τὸ μέγα κοινωνικὸν τοῦτο πρόβλημα, ἡ δὲ ἐπωφελεστέρα χρησιμοποίησίς της ἐπιτακτικωτέρα καθίσταται.

Τεντυμποϋσμός.

Μία νέα μορφὴ ἀσυνήθων παιδικῶν ἐγκλημάτων, ἐξ ἀπόψεως τρόπου τελέσεως, ἐνεφανίσθη κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1958. 'Ενεφανίσθη τὸ πρῶτον ἐν 'Αγγλίᾳ, 'Αμερικῇ καὶ εἶτα μὲ ἀστραπιαίαν ταχύτητα, λόγῳ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὸν τύπον τῶν μεθόδων διαπράξεως αὐτῶν, ἐξηπλώθη εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἀσφαλῶς καὶ εἰς τὴν 'Ελλάδα. 'Η νέα αὕτη μορφὴ τῶν παιδικῶν ἐγκλημάτων ὠνομάσθη καὶ ἐπολιτογραφήθη διεθνῶς ὡς **«τεντυμποϋσμός»**, ἀπὸ τὰς ἀγγλικὰς λέξεις «tenty boys» ποὺ σημαίνει σκληροτράχηλο παιδί, ἄτακτο, ἀτίθασσο. Κυρίως χαρακτηρίζει κατὰ βάθος τοὺς νεαροὺς ἐγγλέζους ποὺ ἐνδύονται μὲ μακρυὰ σακκάκια καὶ στενὰ παντελόνια τῆς 'Εδουαρδινῆς ἐποχῆς. 'Επειδὴ ὅμως οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς ἦσαν πράγματι ἀλῆτες, ὁ ὅρος ἔγινε συνώνυμος μὲ τὸν ὅρο «ἀλήτης ἢ νεαρὸς ἐγκληματίας». 'Η ἰδιότυπος αὕτη μορφὴ τῶν παιδικῶν ἐγκλημάτων συνίσταται εἰς ἐπιθέσεις ἐν δημοσίῳ τόπῳ λίαν νεαρῶν ἀτόμων κατὰ γερόντων, μητέρων, δεσποινίδων, ἀτόμων τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν λίαν σεβαστὰ ἀκόμη καὶ εἰς τὰς καθυστερημένας κοινωνίας καὶ ποὺ ἂν συμβῇ νὰ καταπατῆται ὁ σεβασμὸς τῶν νεαρωτέρων πρὸς τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἡ ζωὴ θὰ ξαναγυρίσῃ εἰς τὴν ζούγκλαν καὶ οἱ ἄνθρωποι θ' ἀσχημονοῦν μεταξύ των δίκην πιθήκων. Αἱ ἐπιθέσεις δὲν γίνονται μόνον ὑπὸ πεζῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἐποχουμένων νεαρῶν, ἐγένοντο δὲ αὗται μόνον καὶ μόνον χάριν ἀστεϊσμοῦ.

Εἰς τὴν 'Αμερικὴν ὁ τεντυμποϋσμὸς ἔλαβε τεραστίαν ἔκτασιν κατὰ τὸ παλεθὸν ἔτος καὶ ἡ 'Αστυνομία ἔλαβε αὐστηρὰ μέτρα κατ' αὐτοῦ μὲ συνεχεῖς περιπολίας εἰς τοὺς κεντρικοὺς δρόμους καὶ μὲ εἰδικὰς ὁδηγίας ποὺ ὑποδεικνύουν μέτρα προφυλάξεως τῶν γυναικῶν ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις τῶν τεντυμπόϋδων.

Καὶ εἰς τὴν 'Αγγλίαν, πατρίδα ἄλλωστε τοῦ τεντυμποϋσμοῦ, ἐλήφθησαν αὐστηρὰ μέτρα ὑπὸ τῆς 'Αστυνομίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλας συναφεῖς ὀργανώσεις. Ἔφθασαν μάλιστα καὶ μέχρι τοῦ σημείου ποὺ ἂν ἕνας νέος ἐνεφανίζετο εἰς τὸν κινηματογράφον ἢ σ' ἕνα χορὸ μὲ τὸ χαρακτηριστικὸ ντύσιμο τοῦ «τέντυ μπόϋς» τὸν πετοῦσαν ἔξω μὲ τὶς κλωτσιές, χωρὶς νὰ ἐξετάσουν ἂν ἦτο ἀλήτης ἢ ὄχι. Εἰς τὴν χώραν ταύτην μάλιστα μὲ τὴν ὑποστήριξιν ἑνὸς πλουσίου βιομηχάνου ἱδρύθη καὶ ἓν «ἀξιοπρεπὲς σωματεῖον τέντυ μπόϋδων» διὰ νὰ ξεχωρίσῃ τοὺς καλοὺς τεντυμπόϋδες ἀπὸ τοὺς ἀλήτας καὶ νὰ προστατεύσῃ τοὺς πρώτους ἀπὸ τὴν εἰδικὴν μεταχείρισιν τῆς 'Αστυνομίας. Περὶ τοῦ ἂν ἐλήφθησαν ἢ ὄχι νομοθετικὰ μέτρα αὐστηρότερα τῶν ὑπαρχόντων κατὰ τῶν τέντυ μπόϋδων εἰς τὰς δύο αὐτὰς χώρας δὲν γνωρίζω.

Εἰς ἑτέρας εὐρωπαϊκὰς χώρας, ὡς π.χ. εἰς τὴν 'Ιταλίαν καὶ τὴν 'Ελλάδα, ἐκτὸς τῶν μέτρων τῆς 'Αστυνομίας ἐθεσπίσθησαν καὶ νόμοι τιμωροῦντες βαρύτερον τὴν μορφὴν αὐτὴν τῶν ἐγκλημάτων.

Εἰς τὴν 'Ελλάδα τὰ πρῶτα κρούσματα τοῦ τεντυμποϋσμοῦ ἐνεφανίσθησαν τὸ φθινόπωρον τοῦ 1958 καὶ ἐσυνεχίσθησαν μέχρι τῶν μέσων τοῦ ἔτους 1959 μὲ μίαν σχετικὴν ἔντασιν. Ἔκτοτε καὶ διὰ λόγους ποὺ θὰ ἀναφέρωμεν ἐν συνεχείᾳ, ὁ τεντυμποϋσμὸς εἰς τὴν χώραν μας ἐξουδετερώθη σχεδὸν πλήρως. Οἱ ἐν 'Ελλάδι τεντυμπόϋδες ἐνεφανίσθησαν μὲ μακρύ, στενὸ παντελόνι καὶ γυρισμένο εἰς τὸ κάτω μέρος μὲ πολλὲς ἀναδιπλώσεις. 'Επίθεσις τεντυμπόϋδων ἔλαβε χώραν τὸν 'Οκτώβριον τοῦ ἔτους 1958 καὶ περὶ ὥραν 24ην εἰς τὴν ὁδὸν Σκουφᾶ κατὰ διερχομένης

δεσποινίδος, ἥτις δὲν ἔστερξεν εἰς ἀνηθίκους προτάσεις των. Οὗτοι συνελήφθησαν ὑπὸ παρατυχόντων ἰδιωτῶν καὶ προσήχθησαν εἰς τὸ Γ' Ἄστυν. Τμῆμα εἰς ὃ ἐτύγχανον ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας. Ἡ καθ' ἧς ἡ ἐπίθεσις δὲν ὑπέβαλεν ἔγκλησιν, ἀλλὰ οἱ νεαροὶ ὅμως τεντυμπόϋδες ὑπέστησαν βαρὺν ἐξευτελισμόν. Τὰ κρούσματα ἐπολλαπλασιάζοντο, ὡς π.χ. αἱ ἐπιθέσεις μὲ κεσέδες γιαούρτης εἰς τὴν λεωφόρον Συγγροῦ καὶ εἰς τὴν Κηφισίαν, εἰς τὴν Κυψέλην, εἰς τὴν Καλλιθέαν καὶ ἀλλαχοῦ. Ἡ Ἀστυνομία τῶν Ἀθηνῶν, ὡς πάντες θὰ ἐνθυμοῦνται, ἔλαβε αὐστηρὰ μέτρα καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἡ αὐστηρότης ἔναντι τῆς ἐπιεικίας ἐτέθη εἰς ἐφαρμογήν. Ὁ ἀξιότιμος Ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ε. Καλαντζῆς διέτασσεν ὅπως οἱ συλλαμβανόμενοι τεντυμπόϋδες ἀφοῦ κουρεύωνται νὰ διαπομπεύωνται ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς ὁδούς. Οὕτω τὸ Ζ' Ἄστυν. Τμῆμα διεπόμπευσεν δύο νέους κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Πατησίων, ὑποχρεώσαν αὐτοὺς νὰ φέρουν καὶ μικρὸν πανὼ μὲ τὴν φράσιν «εἴμαστε τεντυμπόϋδες». Εἰς πολλὰς πάλιν περιπτώσεις ἀπεκόπησαν πλήρως αἱ ἀναδιπλώσεις τῶν ἐξ εἰδικοῦ ὑφάσματος παντελονίων των. Ἐναντίον τῆς τοιαύτης ὅμως μεταχειρίσεως τῶν ἀνηλίκων ἀντετάχθησαν διανούμενοί τινες κυρίως ἐκ λόγων συναισθηματικῶν πρὸς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. Τὰ μέτρα ὅμως, ἐν συσχετισμῷ καὶ πρὸς τὸ ἐν συνεχείᾳ ψηφισθὲν τὴν 31-10-1959 ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑπ' ἀριθ. 4.000 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ καταστολῆς ἀξιοποίνων τινῶν πράξεων καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας» ἐπέφερον σχεδὸν αὐτομάτως τὴν ἐξάλειψιν τοῦ τεντυμποϋσμοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ ὀφείλω ἀπὸ τῶν γραμμῶν τούτων νὰ ἐξάρω ἰδιαιτέρως τὴν ἀποφασιστικότητα καὶ πρωτοβουλίαν τῶν ἁρμοδίων τοῦ Ὑφυπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Θὰ ἴδωμεν ἐν συνεχείᾳ τὰς διατάξεις τοῦ Νεαροῦ Νομ. Διατάγματος συγκριτικῶς πρὸς τὸν Ποινικὸν Κώδικα καὶ θὰ διαστείλωμεν τὰς διατάξεις τούτου, ἀπὸ τὰς παρομοίας τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος.

Ἐπὶ σωματικῆς βλάβης.

Ὁ Ποινικὸς Κῶδιξ ἐν ἄρθρῳ 308 παραγρ. 1 τιμωρεῖ τὴν σωματικὴν κάκωσιν ἢ βλάβην τῆς ὑγείας διὰ φυλακίσεως μέχρι 3 ἐτῶν. Ἐὰν δὲ ἡ προξενηθεῖσα κάκωσις ἢ βλάβη τῆς ὑγείας εἶναι ὅλως ἐλαφρά, ἐπιβάλλει ποινὴν τὸ πολὺ ἓξ μηνῶν ἢ χρηματικὴν ποινήν. Ἤτοι, εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ὁ νομοθέτης δίδει εἰς τὸν δικαστὴν τὴν εὐχέρειαν τῆς ἐπιβολῆς ποινῆς φυλακίσεως ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας μέχρι τριῶν ἐτῶν, ἐπὶ σωματικῆς κακώσεως ἢ βλάβης τῆς ὑγείας, ἀπὸ δέ, μιᾶς ἡμέρας μέχρι ἓξ μηνῶν ἐπὶ σωματικῆς κακώσεως ἢ βλάβης τῆς ὑγείας ὅλως ἐλαφρᾶς. Ὁἴκοθεν νοεῖται ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ἀπαιτεῖται ἡ ἐκ προθέσεως διάπραξις τοῦ ἀδικήματος.

Τὸ Ν.Δ. 4000/1959 ὅμως ἐν ἄρθρῳ 1 αὐτοῦ τιμωρεῖ τὴν σωματικὴν βλάβην ἢ κάκωσιν, διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν ἐὰν ὡς ἐκ τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου καὶ τῶν ἐν γένει περιστάσεων, μαρτυρεῖ ἰδιάζουσαν θρασύτητα τοῦ ὑπαιτίου καὶ προκλητικότητα ἔναντι τῆς κοινωνίας. Οὕτω διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς αὐτῆς ἀπαιτοῦνται καὶ τὰ προαναφερθέντα στοιχεῖα τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου καὶ ἰδιάζουσα θρασύτης καὶ προκλητικότης, ἤτοι γνωρίσματα ποὺ ἐμφανίζουν αἱ ἐγκληματικαὶ πράξεις τῶν τεντυμπόϋδων.

Ὁμοίως ὁ Π.Κ. ἐν ἄρθρῳ 309 θεσπίζων τὴν ἐπικίνδυνον σωματικὴν βλάβην τιμωρεῖ αὐτὴν διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Τὸ νεαρὸν ὅμως Ν.Δ., ἐν ἄρθρῳ 1 παραγρ. 3, ἀφ' ὅσον ἡ σωματικὴ βλάβη ἢ κάκωσις εἶναι ἐπικίνδυνος συντρέχουσι δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι, ἤτοι «ὁ χρόνος, ὁ τόπος, ἡ ἰδιάζουσα θρασύτης καὶ προκλητικότης τοῦ ὑπαιτίου», τιμωρεῖ αὐτὴν διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν.

Ἐπὶ ἐξυβρίσεως.

Ὁ Ποινικὸς Κῶδιξ ἐν ἄρθρῳ 361 παράγρ. 1 τιμωρεῖ αὐτὴν διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Τὸ Ν. Διάταγμα ἐν ἄρθρῳ 2 παράγρ. 1 αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον συντρέχουσι καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ τὸ πρῶτον καθιερούμενα στοιχεῖα «τοῦ χρόνου, τοῦ τόπου, τῶν ἐν γένει περιστάσεων, ἡ ἰδιάζουσα θρασύτης καὶ προκλητικότης τῶν ὑπαιτίων» τιμωρεῖ αὐτὴν διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Ἐπὶ φθορᾶς ξένης ἰδιοκτησίας.

Ὁ Ποιν. Κῶδιξ ἐν ἄρθρῳ 381 τιμωρεῖ τὸν ἐκ προθέσεως καταστρέφοντα ἢ βλάπτοντα ξένον πρᾶγμα ἢ ἄλλως πὼς καθιστῶντα ἀνέφικτον τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν. Τὸ Ν.Δ. ὅμως τιμωρεῖ τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, συντρεχόντων καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων, ἐν ἄρθρῳ 4 παράγρ. 1 αὐτοῦ διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν κατ' ἄλλην διάταξιν ἡ πρᾶξις δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον.

Περαιτέρω τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νομ. Διατάγματος λέγει ὅτι «ἐὰν ὁ ὑπαίτιος » τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα 1,2,3 καὶ 4 ἀξιοποίνων πράξεων συνεπλήρωσε τὸ » 15ον ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐπιβάλλεται ὁ κατὰ τὰ ἄρθρα » 54 καὶ 127 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ποινικὸς περιορισμὸς μὴ ἐχούσης ἐφαρμογὴν » τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 126 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ἐπιφυλάσσεται ὅμως ἡ » ἐφαρμογὴ τῶν ἄρθρων 130 καὶ 133 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Ἐν τῇ περιπτώσει » ταύτῃ, ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ ποινικοῦ περιορισμοῦ εἶναι τρεῖς μῆνες».

Οὕτω εἰς τοὺς ἐφήβους κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 15ον ἀλλ' οὐχὶ τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐπιβάλλεται ὁ ποινικὸς περιορισμός, ὁ προβλεπόμενος ὑπὸ τῶν ἄρθρων 54 καὶ 127 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Καὶ τὸ μὲν ἄρθρον 54 τοῦ Ποιν. Κώδικος ὁμιλεῖ περὶ τῆς διαρκείας τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐφήβων ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος, ὅστις περιορισμὸς εἶναι κατ' ἐλάχιστον μὲν ὅρον 5 ἔτη, κατὰ μέγιστον δὲ ὅρον 20, ἐὰν ἡ τελεσθεῖσα πρᾶξις ἀπειλεῖται ἐν τῷ νόμῳ διὰ στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς ἀνωτέρας τῶν 10 ἐτῶν ἢ διὰ θανατικῆς ποινῆς, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν ἡ διάρκεια εἶναι κατ' ἐλάχιστον μὲν ὅρον ἓξ μῆνες καὶ κατὰ μέγιστον δέκα ἔτη.

Τὸ δὲ 127 ὁμιλῶν περὶ τῶν ποινικῶς ὑπευθύνων ἀνηλίκων λέγει ὅτι «ἐὰν » τὸ δικαστήριον ἐκ τῆς ἐρεύνης τῶν περιστάσεων, ὑφ' ἃς ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις, καὶ » τῆς ὅλης προσωπικότητος τοῦ πράξαντος κρίνῃ ὅτι διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ » ἐφήβου ἀπὸ τῆς τελέσεως νέων ἀξιοποίνων πράξεων, εἶναι ἀναγκαῖος ὁ ποινικὸς » σωφρονισμός, καταδικάζει τοῦτον εἰς περιορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστή- » ματος. Ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου ὁρίζεται ὅτε ἐλάχιστος καὶ ὁ μέγιστος » ὅρος τῆς παραμονῆς τοῦ ἐφήβου ἐν τῷ καταστήματι, ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 54 » καθοριζομένων ὁρίων». Θεσπίζον τὸ Ν.Δ. τὸν ποινικὸν περιορισμὸν τοῦ ἐφήβου ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος, τὸν προβλεπόμενον ἀπὸ τὰ ἄρθρα 54 καὶ 127 τοῦ Ποιν. Κώδικος, διὰ τῆς προσθήκης τῆς διατάξεως «μὴ ἐχούσης ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 126 τοῦ Ποιν. Κώδικος» ἀπαγορεύει, ὅπως, ὁ ὑπαίτιος ἔφηβος τῶν ἀναφερθεισῶν ἀξιοποίνων πράξεων, ὑποστῇ τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἄρθρων 122 καὶ 123 ἀναμορφωτικὰ ἢ θεραπευτικὰ μέτρα, ἅτινα εἶναι ὄντως ἡπιωτέρας μορφῆς τοῦ ποινικοῦ περιορισμοῦ ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος.

Ἐν συνεχείᾳ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ Νομ. Διατάγματος, εἰς τὴν τελευταίαν αὐτοῦ παράγραφον, παρέχει εἰς τὸ δικαστήριον τὴν εὐχέρειαν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 130 καὶ 133 τοῦ Ποιν. Κώδικος, ἤτοι «ὅταν ὁ ἀνήλικος, ἄγων κατὰ τὸν

» χρόνον τῆς τελέσεως τῆς πράξεως τὴν ἐφηβικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν, εἰσάγηται εἰς » δίκην μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους, τὸ δικαστήριον ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἀνα- » γκαῖος μὲν εἶναι ὁ ποινικὸς σωφρονισμὸς τοῦ ἀνηλίκου, ὅτι ὅμως ὁ περιορισμὸς » ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος δὲν εἶναι ἤδη σκόπιμος, δύναται νὰ κατα- » γνώσῃ ἀντὶ τούτου τὴν διὰ τὴν τελεσθεῖσαν πρᾶξιν ἀπειλουμένην ποινήν, ἠλατ- » τωμένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 83».

'Ανακεφαλαιώνοντες τὰ περὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὡς εἴρηται Ν. Δ/τος, βλέπομεν ὅτι ὁ νομοθέτης ἐπεδίωξε νὰ τιμωρήσῃ αὐστηρότερον τοῦ Ποιν. Κώδικος τοὺς ὑπαιτίους ἐφήβους, οὕς, κατὰ τὴν διάπραξιν ὡρισμένων ἐγκληματικῶν πράξεων, διακρίνει ἰδιάζουσα θρασύτης καὶ προκλητικότης ἔναντι τῆς κοινωνίας.

'Εν συνεχείᾳ διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομ. Διατάγματος, ἐπιβάλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 417 καὶ ἑπόμενα τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικομονίας, ἤτοι, «ἐπὶ τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβανομένων ὑπαιτίων ἄμεσος παραπομπὴ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον».

Διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω Δ/τος δὲν ἐπιτρέπεται ὅπως ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ διὰ τὰς ὑπὸ τούτου προβλεπομένας ἀξιοποίνους πράξεις, μετατραπῇ εἰς χρηματικὴν τοιαύτην, ὡς καὶ ἡ ὑπὸ ὅρον ἀναστολὴ ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 8 θεσπίζεται ὅπως αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 1,2,3 καὶ 4 ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ ἐκτελοῦνται ἐν φυλακῇ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης μετ' ἰδιαιτέρας σωφρονιστικῆς μεταχειρίσεως τῶν καταδίκων».

'Ως σαφῶς ἐμφαίνεται, ἐκ τοῦ συνόλου τῶν διατάξεων τοῦ νεαροῦ τούτου Ν.Δ., καὶ ἐξηγήθη ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ὁ νομοθέτης ἠθέλησε νὰ πατάξῃ τὴν νέαν μορφὴν τῶν παιδικῶν ἐγκλημάτων τοῦ «τεντυμποϋσμοῦ». Καὶ ὀφείλω νὰ ἐπαναλάβω ὅτι τοῦτο τὸ ἐπέτυχεν ἀπολύτως ἀφοῦ ἤδη, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν ὑπὸ τῆς 'Αστυνομίας ἐφαρμοσθέντων κατασταλτικῶν μέτρων, ἡ μορφὴ αὕτη τῶν παιδικῶν ἐγκλημάτων ἐξέλιπεν ἢ περιωρίσθη εἰς τὸ ἐλάχιστον. Εἴθε ἡ αὐστηρότης νὰ πρυτανεύῃ πάντοτε καὶ ἡ ἐπιείκεια (ἠμπορεῖ νὰ ἀποκληθῇ ἀμφιθαλὴς ἀδελφὴ τῆς Δικαιοσύνης) νὰ ἐφαρμόζεται μόνον ἐκεῖ ὅπου αὕτη εἶναι δυνατὸν νὰ κατανοηθῇ ὑπὸ τῶν ἐγκληματιῶν.

Χ. ΜΠΕΚΡΗΣ

ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ

— ΤΑ ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΤΑΥΡΩΠΟΥ (ΜΕΓΔΟΒΑ) ΠΗΓΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ —

Ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου Α' Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΟΥΣΙΑ**

«Μὲ τὸν ἐσωτερικὸ τουρισμὸ μαθαίνουμε ἐπὶ τόπου τὶς πηγὲς τοῦ πλούτου τῆς χώρας. Βλέπουμε τὰ μεγάλα παραγωγικὰ ἔργα, τὰ μεγάλα φράγματα ποταμῶν καὶ λιμνῶν γιὰ ὑδροηλεκτρικὰ ἐργοστάσια καὶ γιὰ ὑδραγωγεῖα μεγάλων καὶ μικρῶν πόλεων. Βλέπουμε τὶς ἀποξηράνσεις μεγάλων λιμνῶν καὶ τὴν παράδοση στὰ χέρια τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς μεγάλων ἐκτάσεων γονίμων, καρπερῶν χωραφιῶν».

1. Χρονικὸ τοῦ Ταυρωποῦ.

Στοὺς ἀρχαίους χρόνους τὸ ὀροπέδιο τῆς Νεβροπόλεως κατεῖχε ἡ ἀρχαία Δολοπία. Τὰ σύνορά της ἀρχίζανε ἀπὸ τὶς Β.Δ. πλαγιὲς τοῦ βουνοῦ Τυμφρηστοῦ (Βελούχι), ὅπου εἶναι σήμερα τὰ χωριὰ Ροβολιάρι, Φουρνά, Κλειτσός, Ρεντίνα καὶ Κτιμένη. Ἡ χώρα αὐτὴ περιελάμβανε ὁλόκληρο τὸ ὀροπέδιο, τὰ μέρη τὰ ὁποῖα εἶναι Ν.Α. τῶν κορυφῶν «Νιάλα», «Βουτσικάκι», «Καράβα» τῶν βουνῶν τῶν Ἀγράφων κι' ἔφθανε κοντὰ στοὺς ἀρχαίους Γόμφους (Μουζάκι).

Οἱ πιὸ σπουδαῖες πόλεις τῆς Δολοπίας ἦσαν αἱ Κτιμέναι, αἱ Κυδωνίαι, ἡ Ἀγγεία, ἡ Μενελαΐς, ἡ ὁποία ἦταν καὶ πρωτεύουσά τους κοντὰ στὸ χωριὸ Ρεντίνα καὶ ἡ Καλλίθηρα κοντὰ στὴ Γαλαρία καὶ στὸν ἀγωγὸ προσαγωγῆς (στὴ Δέσι) τῆς ὑδατοπτώσεως, ὅπου σώζεται σήμερα καὶ ἡ ἀκρόπολί της. Πρὸς τὰ Β.Α. συνώρευε μὲ τὴν Ἑστιαιώτιδα, ποὺ εἶχε πρωτεύουσα τὴν Τρίκκη, πρὸς τὰ Α. μὲ τὴν Θεσσαλιώτιδα, τῆς ὁποίας πρωτεύουσα ἦταν στὴν ἀρχὴ ἡ Ἄρνη κι' ἔπειτα τὸ Κιέριο κοντὰ στὸ χωριὸ «Παλαμᾶς». Πολὺ σπουδαία δεύτερη πόλι εἶχε τὴ Μητρόπολι (ὅπου τὸ σημερινὸ Παλαιόκαστρο). Ἡ Δολοπία κατὰ συνέπεια κατεῖχε καὶ ὁλόκληρη τὴ χώρα ποὺ διαρρέει ὁ Ταυρωπὸς (Μέγδοβας). Οἱ Δόλοπες ἦσαν Αἰολεῖς τὴν καταγωγή. Ἀπὸ τὸ 1100 π.Χ. καὶ ἔπειτα ἀνακατεύθηκαν μὲ τοὺς ἐπιδρομεῖς Δωριεῖς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν περίοικοι καὶ σύμμαχοι τῶν Θεσσαλῶν. Τὸ ὀροπέδιο πῆρε τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὴ λέξι «Νεβρόπολις»—δηλ. πόλις τῶν νεβρῶν. Ἡ ἀρχαία λέξι νεβρὸς ἐσήμαινε τὸ νεογνὸ τοῦ ἐλαφιοῦ (ἐλαφάκι). Τοῦτο δὲ διότι στὸ ὡραῖο αὐτὸ ὑψίπεδο ζοῦσαν σὲ ἀγέλες πάρα πολλὰ ἐλαφάκια, ἀκυνήγητα, γιατὶ δὲν ὑπῆρχαν τότε τὰ καλὰ κυνηγετικὰ ὅπλα. Ὅπως ἀκριβῶς συνέβαινε καὶ στὸ ὑψίπεδο τοῦ βουνοῦ Καλλίδρομος, ποὺ λέγεται Νεβρόπολι γιὰ τὸ πλῆθος τῶν νεβρῶν ποὺ ὑπῆρχε στὴν ἀρχαιότητα καὶ ἐκεῖ. Οἱ Δόλοπες τὸν ποταμὸ ποὺ διαρρέει τὸ ὑψίπεδο τὸν λέγανε Κύκλιο ἢ Νεβροπολίτη. Τὸ ὄνομα Μέγδοβα τὸ πῆρε ἀπὸ τοὺς σλάβους τὸ 975—1025 καὶ 1282—1379, ἐπὶ αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου Βασιλείου Β' Βουλγαροκτόνου καὶ Ἀνδρονίκου Β', Γ' καὶ Δ' Παλαιολόγου. Οἱ σλάβοι κατὰ στίφη ἐπέδραμον ἀπὸ βορρᾶ τὴν ἐποχὴν αὐτή, κατέλαβον τὴ Θεσσαλία καὶ ἐγκατεστάθησαν γιὰ πολλὰ χρόνια σ' αὐτή. Ἐπειδὴ ἦσαν λαὸς ὀρεινὸς δὲν μποροῦσαν νὰ ζήσουν στὸ θεσσαλικὸ κάμπο, γιατὶ τὸ κλῖμα ἦταν θερμό. Ἀνέβηκαν στὶς πλαγιὲς τῶν λόφων καὶ στὰ ὀροπέδια ὅπου τὸ κλῖμα ἦταν δροσερό. Κυρία ἀσχολία τους ἦταν ἡ κτηνοτροφία καὶ ὑδρικὴ βιοτεχνία (νερόμυλοι καὶ νεροτριβεῖα). Γι' αὐτὸ καὶ πολλὲς σλαβικὲς τοπωνυμίες ἀπέμειναν στὰ ψηλὰ χωριά. Ἡ λέξις Μέγδοβα εἶναι σλαβική. Μέγδοβα ἐσήμαινεν ἴσωμα, πεδινὸ ἔδαφος ψηλὰ σὲ βουνό,δηλαδὴ ὀροπέδιο, ὑψίπεδο. Ἀπὸ τὴ σλαβικὴ ὀνομασία τοῦ ὀροπεδίου πῆρε καὶ τὸ ὄνομά του τὸ ποτάμι. Οἱ κάτοικοι τῶν 10 χωριῶν τοῦ ὑψιπέδου, γνήσιοι Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν, στὴ γλῶσσα ποὺ μιλοῦν, λέξεις ἀπὸ τὴν αἰολικὴ καὶ δωρικὴ διάλεκτο,

ποτὲ δὲν γνώρισαν τὴν ὀνομασία Μέγδοβα. Κατὰ παράδοσι, σὲ ἀμνημόνευτους αἰῶνες, τὸ ποτάμι τὸ ξέρουν καὶ τὸ λένε «Νεβροπολίτη». Τὸ ὄνομα Μέγδοβα ἐγράφετο μόνον στοὺς γεωγραφικοὺς χάρτες γιὰ τοὺς γραμματισμένους. Πέρυσι τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν μὲ Βασ. Διάταγμα ἄλλαξε τὸ ὄνομα τοῦ Μέγδοβα, ἐπειδὴ ἦταν σλαβικὸ καὶ τὸν ὠνόμασε «Ταυρωπό», ἐκ τοῦ ταῦρος καὶ ὠπός, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ ὄπωπα, παρακείμενο τοῦ ρήματος ὁρῶ. Ταυρωπὸς σημαίνει ἐκεῖνος ποὺ ἔχει τὴν ὄψι, τὴν μορφή, τὸ ὕφος τοῦ ταύρου ἢ ἐκ τῆς μορφολογίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ἢ ἀπὶ τὶς πολλὲς ἀγέλες τῶν ταύρων ποὺ ἔβοσκαν καὶ κοιμόντανε ἐκεῖ τὴν νύχτα, τὶς ὁποῖες βλέπαμε ἀπὸ μακρυά, ὅταν μπαίναμε στὶς στενὲς θεαματικὲς διαβάσεις ἀνάμεσα στοὺς ψηλοὺς λόφους τοῦ ὀροπεδίου. Ἔτσι περιγράφει τὴν ἔννοια τῆς λέξεως «Ταυρωπός», τὸ σπάνιο λεξικὸ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης ποὺ συνέγραψαν οἱ Ἄγγλοι γλωσσολόγοι Henry G. Liddel καὶ Robert Scott (ἔκδ. Μ. Κωνσταντινίδου, τόμος Δ' σελ. 294 καὶ 295), ὅπου ἀναφέρονται καὶ ἀποσπάσματα κειμένων ἀρχαίων συγγραφέων στὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖται ἡ λέξι. Σχετικὰ μὲ τὴν ἔννοια «Ταυρωπὸς» συνδυάζεται καὶ ἡ συγγενικὴ λέξι «Βουτσικάκι» (βοῦς καὶ (κα)τσικάκι) ὅπως λέγεται τὸ 2.154, ἡ ψηλότερη κορυφὴ τῶν βουνῶν Ἀγράφων, διότι ἀπὸ μακρυὰ φαίνεται νὰ μοιάζῃ τὸ κεφάλι τοῦ ταύρου μ' ἕνα κατσικάκι στὴ μούρη του. Ἀπὸ τὴ βάσι αὐτῆς τῆς κορυφῆς πηγάζει ὁ ποταμὸς Ταυρωπός, ποὺ τὸν εἶπαν ἔτσι σήμερα.

2. Ταξιδεύοντας γιὰ τὸν Ταυρωπό.

Ἡ Καρδίτσα ἀπέχει ἀπὸ τὴν Ἀθήνα 302 χιλιόμετρα. Βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς μεγάλης πεδιάδας τοῦ νομοῦ Τρικάλων. Τὴν εἶπαν Καρδίτσα γιατὶ στὴν ἀρχή της κτίσθηκε μικρούλα πόλι στὴ καρδιὰ τοῦ κάμπου της. Δὲν ἔχει καμμία σχέσι μὲ τὴν Ἑλληνικὴ ἱστορία, διότι εἶναι μεταβυζαντινὴ πόλι. Κτίσθηκε περὶ τὸ ἔτος 1650—1700, στὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας, γιὰ νᾶναι κέντρο ἐμπορίου τῶν γεωργικῶν, κτηνοτροφικῶν καὶ δασικῶν προϊόντων τῶν πεδινῶν καὶ ὀρεινῶν χωριῶν τῆς εὔφορης περιοχῆς της. Εἶναι καλὴ πόλι, μὲ ἴσιους καὶ ὄχι πλατεῖς δρόμους, μὲ καλὰ σπίτια, μὲ τὰ ξενοδοχεῖα «Ἄρνη» καὶ «Κιέριον» καὶ μὲ τὸ νεόκτιστο πολυτελὲς τουριστικὸ ξενοδοχεῖο «Αὔρα», μὲ εὐρωπαϊκὲς ἀνέσεις καὶ μὲ πολὺ φτηνὰ ἐνοίκια. Τὸ ξενοδοχεῖο αὐτὸ εἶναι σήμερα τὸ μόνο τουριστικὸ κόσμημα τῆς Καρδίτσης. Ἡ πόλι ἔχει ἐλάχιστα πάρκα καὶ συγχρονισμένη ἀγορά. Εἶναι κόμβος συγκοινωνιῶν τοῦ νομοῦ της. Ἐπειδὴ τὰ προϊόντα της εἶναι ἄφθονα, ἔχει καὶ φθηνὸ τιμάριθμο.

Ἂν καὶ εἶναι ἡ πιὸ προχωρημένη πόλι τοῦ θεσσαλικοῦ κάμπου, ἡ ὁποία ἀνοίγει τὴν εἴσοδο στὶς σπουδαῖες τουριστικὲς τοποθεσίες τοῦ ὑψιπέδου τῆς Νεβροπόλεως καὶ στὰ μεγάλα ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα τοῦ Ταυρωποῦ, μέχρι τώρα δὲν εἶναι καθόλου τουριστική. Οἱ δρόμοι της δὲν εἶναι ἀσφαλτοστρωμένοι καὶ γι' αὐτὸ τὸ καλοκαίρι ἔχει σκόνες πολλὲς καὶ τὸν χειμῶνα πολλὲς λάσπες. Οἱ δρόμοι της μπροστὰ στὰ καταστήματα δὲν ἔχουν αἰσθητική. Ἡ τροχαία κίνησι μὲ τὰ φορτηγὰ ζῶα, τὰ κάρρα, τὶς ἅμαξες, τὰ ποδήλατα, τὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα, τὰ ταξὶ καὶ τὰ λεωφορεῖα ἔτσι ποὺ κινοῦνται ἀνακατεμένα, ἀφίνει τὴν ἐντύπωσι στοὺς ξένους ἔμπειρους τουρίστες ὅτι ὑπάρχει σύγχυσι ἀπὸ τὴν ὁποία μὲ πολὺ δυσκολία μποροῦν νὰ ξεδιαλεχτοῦν, νὰ ξεμπλέξουν μεταξύ τους. Οἱ ξένοι μὲ πολλὴ δυσφορία βλέπουν τὴν ἀκαταστασία αὐτή. Οἱ δρόμοι δὲν εἶναι ἀνοιχτοὶ καὶ ἐλεύθεροι γιὰ τὴ συνεχῆ τροχοφόρο κίνησι. Τῆς λείπουν ἀκόμη πάρκα καὶ δενδροστοιχίες κατὰ μῆκος τῶν δρόμων, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὶς περιφέρειες ὁδηγοῦν μέσα στὴν πόλι. Ἀπὸ καθυστερημένη γεωργικὴ πόλι πρέπει νὰ πηδήσῃ στὴν ἀστικὴ τουριστική, διότι οἱ τουριστικοὶ συντελεσταί της προπορεύονται πολὺ ἀπὸ τὴν ἐπικρινόμενη καθυστέρησι. Πιστεύουμε ὅτι ὁ καινούργιος Δήμαρχος καὶ ὁ Νομάρχης, οἱ ὁποῖοι εἶναι προοδευτικοὶ ἄνθρωποι θὰ φροντίσουν νὰ συμπληρώσουν τὶς σοβαρὲς αὐτὲς ἐλλείψεις της. Γιὰ σχέδιό τους νομίζουμε πὼς μποροῦν νὰ πάρουν ἄλλες τουριστικὲς πόλεις τὶς ὁποῖες θὰ εἶδαν πῶς

εἶναι, ὅπως τὸ Βόλο, τὸ Λουτράκι, τὴ Σπάρτη, τὴν Πάτρα, τὰ Χανιά, τὴ Ρόδο, τὰ Γιάννενα, τὸ Ναύπλιο.

Πρὸς τὰ Ν.Δ. της σὲ ἀπόσταση 25 χιλιομ. μὲ λεωφορεῖο, εἶναι τὸ ὀροπέδιο τῆς Νεβροπόλεως μὲ ὑψόμ. 800μ. ἀπὸ τὴ θάλασσα. Γιὰ νὰ πᾶμε σ' αὐτὸ περνᾶμε μὲ τὴ σειρὰ στὸ χωριὸ Μητρόπολι, ὅπου ἦταν ἡ μεγάλη πόλι τῆς ἀρχαίας Θεσσαλιώτιδος, ποὺ κατέλαβε τὸ 197 π.Χ. ὁ Ρωμαῖος Ὕπατος Τίτος Φλαμινίνος πρὸ τῆς μάχης τῶν Κυνὸς Κεφαλῶν καὶ ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ τὸ 48 π.Χ. πρὸ τῆς μάχης τῶν Φαρσάλων μὲ τὸν Πομπήϊον. Στὴν πόλη αὐτὴ βρισκόταν καὶ ἱερὸ τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος. Ὕστερα ἀπ' αὐτὸ τὸ χωριὸ συναντᾶμε δεξιὰ στὴ διακλάδωσι τὴ γραφικὴ κωμόπολι Μεσενικόλα, σὲ ὕψος 687 μ. μὲ τὴ μεγάλη ἀμπελοκαλλιέργεια, τὰ ἐκλεκτὰ κρασιὰ καὶ τὰ περίφημα ἐπιτραπέζια μυρωδάτα σταφύλια. Στὴ θέσι της ἦταν ἡ ἀρχαία πόλι Πολίχνα. Πρὶν πλησιάσουμε στὸ Τσαρδάκι, ποὺ εἶναι στὸ λαιμὸ τοῦ ὑψιπέδου τῆς Νεβροπόλεως, βλέπουμε δεξιά μας τὴν ἱστορικὴ βυζαντινὴ μονὴ τῆς Κορώνας, ποὺ κτίσθηκε στὴν ἐποχὴ τοῦ βυζαντινοῦ αὐτοκράτορα Ἀλεξίου Α' Κομνηνοῦ (1081-1118 μ.Χ.) καὶ Ἰωάννου Κομνηνοῦ (1118-1143 μ.Χ.) καὶ ἀνακαινίσθηκε στὴ μεταβυζαντινὴ ἐποχή. Βρέθηκαν χρυσόβουλα διατάγματα γιὰ τὴν ἵδρυσι τοῦ μοναστηριοῦ τῶν αὐτοκρατόρων αὐτῶν τοῦ Βυζαντίου. Τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ μοναστήρι τὸ ἐπεσκεύασε μὲ μεγάλα ἔξοδά της ἡ Δ.Ε.Η. καὶ φροντίζει γιὰ τὴν ἀνακαίνισι τῶν ἁγιογραφιῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ διακόσμου τῆς ἐκκλησίας, γιατὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς κατοχῆς ἔπαθε πολλὲς ζημίες ἀπὸ τὰ γερμανικὰ στρατεύματα.

Βρισκόμαστε πιὰ τώρα στὸ σπουδαῖο τουριστικὸ κόμπο μας, στὸ ὀροπέδιο τῆς Νεβροπόλεως. Τὸ ὑψίπεδο αὐτὸ ἔχει μῆκος 60 χιλιομ. Γύρω-γύρω πρὸς Ν. τὸ κλείνουν ψηλοὶ λόφοι μὲ ἀφάνταστη πυκνὴ βλάστησι, οἱ ὁποῖοι εἶναι παραφυάδες ἀπὸ τὰ βουνὰ τῶν Ἀγράφων καὶ τοῦ βουνοῦ Ὄιτα μος. Ἡ νότια Πίνδος κάνει τὸ συγκρότημα τῶν πολύκορφων ἄγριων καὶ ἱστορικῶν αὐτῶν βουνῶν. Μπροστά μας πρὸς τὰ Β.Δ. εἶναι στηλωμένες οἱ πιὸ ψηλὲς κορφές τους, τὸ Γκαβὲλ (μὲ ὕψος 2.154 μ.) καὶ ἡ Νιάλα (μὲ ὕψος 2.126 μ.). Εἶναι ντυμένες ἀπὸ πυκνὰ δάση ποὺ ἔχουν τὰ πιὸ ὄμορφα ἔλατα, πλαισιωμένα στὶς ρίζες τους μὲ ψηλὲς φτέρες. Οἱ κυματοειδεῖς αὐτὲς κορφὲς μᾶς δίνουν ἕνα θέαμα καταπληκτικῆς ὠμορφιᾶς.

3. Ἀξιοποίησις τοῦ Ταυρωποῦ καὶ ἀξιολόγησις τοῦ ἔργου.

Ἀπὸ τὴν κορφὴ τοῦ Γκαβὲλ ἢ Βουτσικάκι καὶ ἀπ' τὴ μικρὴ λίμνη τῆς «Βαβᾶς» πηγάζει ὁ Ταυρωπὸς κι' ἀπὸ τὴ Νιάλα ὁ παραπόταμός του Ἀγραφιώτικος. Ὁ Ταυρωπὸς διασχίζει κατὰ μῆκος τὸ ὀροπέδιο καὶ ἀνταμώνει τὸν Ἀγραφιώτικο στὴ θέσι «Κακαβάκια», κοντὰ στὸ χωριὸ Καστανιά. Ἔπειτα περνάει στὰ βόρεια τοῦ Βελουχιοῦ καὶ ἑνώνεται μὲ τὸ Κρικελιώτικο ποτάμι στὴ σιδερένια γέφυρα κοντὰ στὸ χωριὸ Ἅγιο Βλάση καὶ Τατάρνα τοῦ νομοῦ Αἰτωλίας καὶ χύνεται στὸν Ἀχελῷο ποταμὸ κοντὰ στὸ χωριὸ Μπαλαλοῦ τοῦ ἴδιου νομοῦ. Τὸ 1928 ὁ ἀείμνηστος πρωθυπουργὸς Νικ. Πλαστήρας καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς Μηχανολογίας τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου Ἀπ. Κουτσοκώστας, κεῖ ποὺ μέναν στὸ ρομαντικὸ παραθεριστικὸ συνοικισμὸ «Νεράϊδα» τῆς Νεβροπόλεως, μὲ σύσκεψί τους συνέλαβαν πρῶτοι τὸ σχέδιο νὰ χρησιμοποιήσουν γιὰ «λευκὸ ἄνθρακα» τὶς ὑδατοπτώσεις τοῦ Ταυρωποῦ. Ἐπὶ 27 χρόνια πάλαιψαν νὰ φτιάξουν τὸ σχέδιό τους αὐτὸ πράξι.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησι τὸ 1955 ἔκανε ἕνα διεθνῆ διαγωνισμὸ καὶ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ ἔργου ἀνέλαβε ἡ ἀνάδοχος γαλλικὴ ἑταιρία Omnium Lyonnais Coteci. Τὸ σχέδιο τοῦ ὅλου ἔργου τοῦ Ταυρωποῦ τὸ ἐξεπόνησεν ἡ ἀμερικανικὴ ἑταιρία Νάππεν τὸ 1952. Τὰ ἔξοδα τοῦ ἔργου θὰ φθάσουν σὲ 18.000.000 δολλάρια, ἤτοι 540.000.000 δραχμές. Ἡ δαπάνη ὅμως ὡς τώρα ὑπερέβηκε πολὺ τὸ 1.000.000.000 δραχμές, χωρὶς νὰ ἔχῃ γίνει ἀκόμη τὸ δίκτυο ἀρδεύσεως. Γιὰ νὰ τὸ τελειώσουν θ' ἀργήσουν 4 χρόνια. Στὶς 31/10/1960 ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τῆς λειτουργίας του. Ἔτσι στὴ δεύτερη φάση ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνεται καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ταυρωποῦ. Στὸ συγκρότημα τῶν σταθμῶν παρα-

γωγῆς τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ θὰ προστεθῇ ἀκόμη τὸ ὑδροηλεκτρικὸ αὐτὸ ἔργο, μὲ προβλεπομένη ἱκανότητα παραγωγῆς του 80.000 ΩΧΒ στὴν ἀρχὴ καὶ τελικὰ 120.000 ΩΧΒ.

Ξέρουμε βέβαια ὅτι ἡ Δημοσία Ἐπιχείρηση Ἠλεκτρισμοῦ ἔχει μέχρι τώρα σὲ λειτουργία τρεῖς ὑδροηλεκτρικοὺς σταθμοὺς καὶ ἕνα θερμοηλεκτρικὸ μὲ τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα παραγωγῆς:

Ποταμοῦ	Λάδωνα (Ν. Ἀρκαδίας)	μὲ 62.500 ΩΧΒ,	ἤτοι	1.500.000	τὸ 24ωρο
»	Ἄγρα (Ν. Ἐδέσσης)	» 40.000 »	»	960.000	» »
»	Λούρου (Ἤπειρος)	» 5.000 »	»	120.000	» »
Ἀλιβερίου	(Εὔβοια) θερμοηλεκ.	» 80.000 »	»	1.920.000	» »
		Ἤτοι ΩΧΒ		4.500.000	τὸ 24ωρο

Μὲ τὴν προσθήκη τῆς παραγωγῆς τοῦ Μέγδοβα κατὰ 120.000 ΩΧΒ (2.880.000 ΩΧΒ τὸ 24ωρο) σημειώνεται αὔξησι τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας τῆς Δ.Ε.Η. κατὰ 64% στὸ σύνολο τῆς παραγωγῆς τῶν σταθμῶν της. Ἐπίσης πρέπει νὰ προσθέσουμε τὸ θερμοηλεκτρικὸ ἐργοστάσιο Πτολεμαΐδος, μὲ παραγωγὴ 125.000 ΩΧΒ (3.000.000 ΩΧΒ τὸ 24ωρο) τὸ ὁποῖο ἐτελείωσε ἐφέτος. Κι' ἔτσι ἡ ἠλεκτροπαραγωγή της φθάνει σήμερα τὰ 10.380.000 ΩΧΒ τὸ 24ωρο.

Ἡ Δ.Ε.Η. ἔχει ἀκόμη ὑπὸ μελέτη καὶ κατασκευὴ τὸ μέγα ὑδροηλεκτρικὸ ἐργοστάσιο τοῦ ποταμοῦ Ἀχελώου στὴν Αἰτωλία, μὲ προβλεπομένη παραγωγὴ 400.000 ΩΧΒ καὶ τὸ ὑδροηλεκτρικὸ ἐργοστάσιο τῶν καταρρακτῶν Ἐδέσσης μὲ παραγωγὴ 23.000 ΩΧΒ.

Μὲ τὴν μεγάλη αὐτὴ ποσότητα ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας τῶν 10.380.000 ΩΧΒ κατὰ εἰκοσιτετράωρο, ἤτοι κατ' ἔτος 3.809.460.000 ΩΧΒ, θὰ ἠλεκτροφωτισθοῦν μὲ τὸ γενικὸ δίκτυο ὅλες οἱ πόλεις καὶ τὰ χωριὰ τῆς Ἑλλάδος. Θὰ ἠλεκτροκινηθοῦν οἱ βιομηχανίες της καὶ θὰ κατασκευασθοῦν ἠλεκτρικὲς ὑψικάμινοι γιὰ τὸν καθαρισμὸ τοῦ μεταλλεύματος τῶν ἐγχωρίων βωξιτῶν, ἀπ' τοὺς ὁποίους ἐξάγεται τὸ ἀργίλιο (ἀλουμίνιο), τὸ ὁποῖο εἶναι πάρα πολὺ χρήσιμο μέταλλο στὴ βιομηχανία. Οἱ ξένες μεταλλευτικὲς βιομηχανίες παίρνουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τὰ μεταλλεύματα τοῦ βωξίτου πολὺ φθηνά. Τὰ καθαρίζουν εἰς τὰς ὑψικαμίνους των ἀπὸ τὶς γαιώδεις προσμίξεις τους καὶ ἀπὸ τὶς ἑνώσεις τῶν ἄλλων μετάλλων καὶ μᾶς πωλοῦν καθαρὸ τὸ ἀλουμίνιο ποὺ βγάζουν ἀπὸ τοὺς βωξίτες μας σὲ πολὺ ὑψηλὲς τιμές. Τὸ ἀλουμίνιο τὸ εἰσάγει τὸ ἐμπόριο στὴ χώρα μας σὲ μορφὴ «χελωνῶν» γιὰ τὶς μεταλλουργικὲς βιομηχανίες μας. Γιὰ τὸ ἀλουμίνιο πληρώνουμε συνάλλαγμα ἑκατομμύρια δολλάρια κάθε χρόνο, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουμε, γιατὶ οἱ ἐξαγωγὲς τῶν προϊόντων μας δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς. Ἑπομένως ἡ ἠλεκτρικὴ αὐτὴ ἐνέργεια θὰ συντελέσῃ καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τῆς μεταλλευτικῆς οἰκονομίας τῆς χώρας μας.

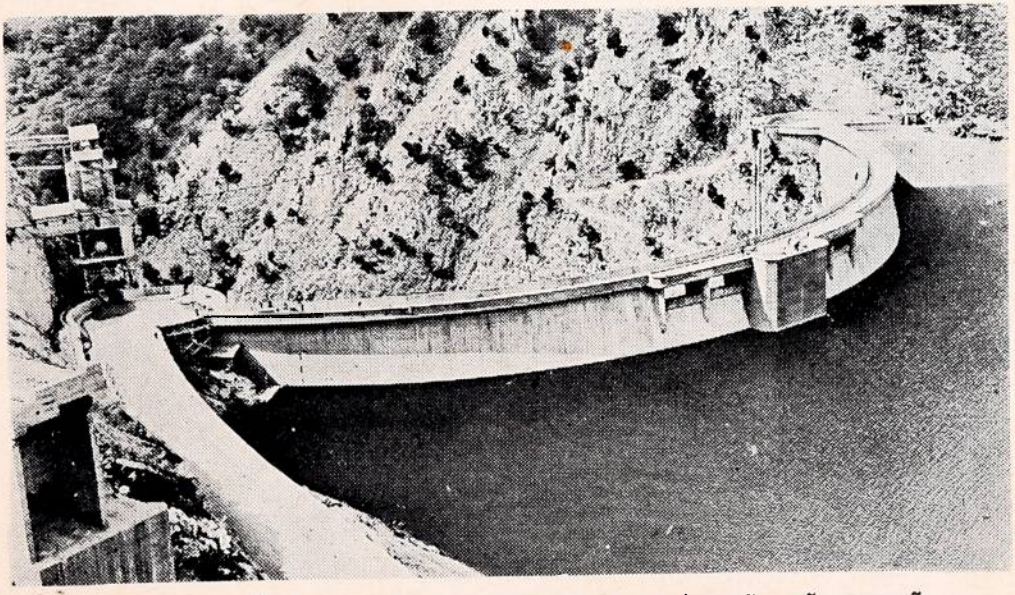
Τὰ ἐργοστάσια ἀλουμινίου, κατόπιν τῶν τελευταίων συνεννοήσεων στὸ Παρίσι τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Ὀργανισμοῦ Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως (Ο.Β.Α.) μὲ τὰ Γαλλικὰ ἐργοστάσια μεταλλουργίας «Πεσινὲ» καὶ «Κομπαντὲκ» καὶ μὲ τὰ Ἀμερικανικὰ ἐργοστάσια Reanault, πρόκειται νὰ ἱδρυθοῦν πολὺ σύντομα στὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν ὑπογραφεῖσα σύμβασι. Θὰ ἱδρυθοῦν κοντὰ στὸν Ἀχελῷο, ὅπου θὰ γίνῃ πρόσθετη ἀκόμη παραγωγὴ ἐνεργείας 150.000 ΩΧΒ. Οἱ βιομηχανίες ἀλουμινίου καὶ ζαχάρεως εἶναι οἱ πιὸ βιώσιμες στὴν Ἑλλάδα, διότι συγκεντρώνουν ὅλους τοὺς θετικοὺς συντελεστὰς τῆς βιομηχανικῆς οἰκονομίας (ἐργατικὰ χέρια, πρώτη ὕλη, ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια). Κατὰ πολὺ μεγάλο μέρος θὰ χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν Ο.Β.Α.

Οἱ συμμέτοχοι Γαλλικοὶ οἶκοι θὰ φροντίζουν γιὰ τὴν τοποθέτησι τοῦ καθαροῦ μετάλλου στὶς ξένες βιομηχανικὲς ἀγορές. Στὴν ἀρχὴ θὰ ἱδρυθῇ ἕνα μόνο ἐργοστάσιο ἀλουμινίου μὲ παραγωγὴ καθαροῦ μετάλλου τὸν χρόνο 50.000 τόννων. Ἀπὸ

τὴν ποσότητα αὐτὴ 5.000 τόννοι τὸ χρόνο θὰ χρησιμοποιοῦνται γιὰ νὰ καλύπτουν τὶς ἀνάγκες τῶν ντόπιων βιομηχανιῶν ἐπεξεργασίας ἀλουμινίου.

Πλὴν τούτων θὰ ἔχουμε καὶ ἕνα ἄλλο σημαντικὸ ἔσοδο σὲ συνάλλαγμα μὲ τὴν ἐξαγωγὴ τῶν προβλεπομένων πλεονασμάτων μας ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας στὶς γειτονικὲς χῶρες, μὲ τὶς ὁποῖες ἔχει ἤδη συνδεθῆ τὸ δίκτυο τῆς Δ.Ε.Η.

Ἡ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια τοῦ Μέγδοβα θὰ συντελέσῃ καὶ στὴν ἠλεκτροκίνησι τῶν 3 ἐργοστασίων ζαχάρεως, δυναμικότητος παραγωγῆς 30.000 τόννων τὸ καθένα τὸ χρόνο, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἱδρυθοῦν στὰ Τρίκαλα, στὴ Λάρισα καὶ στὴ Θεσσαλονίκη. Στοὺς κάμπους ἀπὸ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς νομοὺς εὐδοκιμοῦν πολὺ τὰ ζαχαροτεῦτλα (κοκκινογούλια) τὰ ὁποῖα εἶναι ἡ πρώτη ὕλη τῆς βιομηχανίας αὐτῆς.

Τὸ φράγμα τῆς λίμνης τοῦ Μέγδοβα πρὸς τὴν φορὰν ροῆς τοῦ ποταμοῦ.

Τὰ δύο πρῶτα ἐργοστάσια λειτουργοῦσαν ἄλλοτε στὴ Λαζαρίνα Τρικάλων μέχρι τὸ 1912. Τὰ διηύθυνεν ὁ οἰκονομολόγος Γεώργιος Χριστάκη Ζωγράφος (1863—1920), βουλευτὴς Καρδίτσης τὸ 1905, ἐπανειλημμένως Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν (1905—1917) καὶ Ὑποδιοικητὴς καὶ Συνδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (1914—1917).

Τὰ ἐξηγόρασε ὅμως καὶ τὰ διέλυσε τότε τὸ κράτος, κατόπιν ἐντέχνου προσπαθείας τῶν βιομηχανιῶν ζαχάρεως ἐξωτερικοῦ, ἰδίως τῆς Αὐστριακῆς ζαχαροβιομηχανίας, γιὰ πλασάρισμα τῶν προϊόντων της στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐκτόπισι τῶν προϊόντων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ τὰ ἔκλεισε τὸ κράτος καὶ γιὰ λόγους δημοσιονομικούς, γιατὶ εἰσέπραττε μεγαλύτερα ποσὰ ἀπὸ τοὺς εἰσαγωγικοὺς δασμοὺς τῆς ζαχάρεως καὶ μικρότερα ποσὰ ἀπὸ τὸν φόρο ἐσωτερικῆς καταναλώσεως τῆς ζαχάρεως ποὺ παρήγαγε ἡ Ἑλληνικὴ ζαχαροβιομηχανία. Πόσο ἀντιοικονομικὰ σκεφτόταν τὸ κράτος πρὶν ἀπὸ 47 χρόνια!! Δὲν προέβλεψε ποῦ θὰ εὕρισκε τόσο συνάλλαγμα γιὰ νὰ κάνῃ εἰσαγωγὴ ζαχάρεως ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἀπὸ πόση ἐργασία στεροῦσε τὰ Ἑλληνικὰ ἐργατικὰ χέρια, ποὺ ἀπησχοοῦντο στὴν τόπια ζαχαροβιομηχανία. Ἡ Τουρκία ἔχει 10 μονάδες βιομηχανίας ζαχάρεως σὲ λειτουργία ὡς τώρα, ἂν καὶ εἶναι βιομηχανικῶς πολὺ καθυστερημένη χώρα.

Ἡ σημασία τοῦ ἠλεκτρισμοῦ στὴν πρόοδο μιᾶς χώρας εἶναι γνωστή. Κάνει

τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου πιὸ εὔκολη, πιὸ ἀνθρωπινή. Ἐκτὸς τοῦ φωτισμοῦ βοηθεῖ νὰ αὐξήσῃ τὸ εἰσόδημα τοῦ τοποθετημένου στὴν ἐπιχείρησι κεφαλαίου μὲ τὴ μηχανικὴ ἐφαρμογή του στὴ βιομηχανία, βιοτεχνία, γεωργία καὶ σ' ἄλλους μικροτέρους κλάδους.

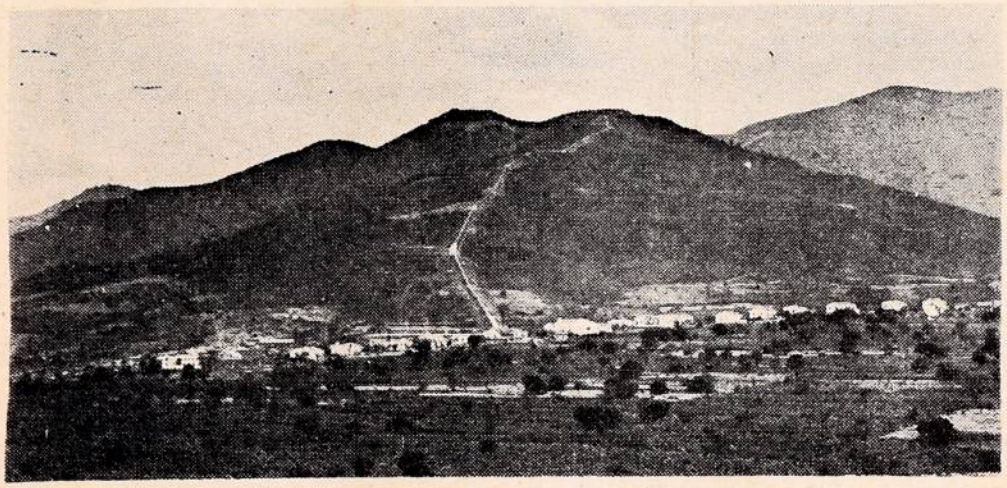
Γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ὑδροηλεκτρικὸ ἐργοστάσιο τοῦ Μέγδοβα ἀπεφάσισαν τὸ ὀροπέδιο τῆς Νεβροπόλεως νὰ τὸ μεταβάλουν σὲ τεχνητὴ λίμνη. Τὸ ὀροπέδιο ἔχει ἔκταση 45.000.000 τ.μ. καὶ μῆκος 60 χιλιόμετρα. Ἡ τεχνητὴ λίμνη του θὰ χωράῃ 400.000.000 κ.μ. νερό, δηλ. εἴκοσι φορὲς θὰ εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ τὴ λίμνη τοῦ Μαραθῶνος. Εἴπαμε ὅτι τὸ νερὸ αὐτὸ θὰ τὸ δίνουν τὰ ποτάμια Μέγδοβας καὶ Ἀγραφιώτικος. Τὸ Τσαρδάκι ἀπὸ τὸ φράγμα, διὰ μέσου τῶν χωριῶν Λαμπερό, Καστανιὰ καὶ Μούχα, ἀπέχει 22 χλμ., ἤτοι ἀπὸ τὴν Καρδίτσα τὸ φράγμα ἀπέχει 47 χιλιόμετρα.

Κοντὰ στὸ χωριὸ Μούχα, σ' ἕνα ἄγριο φαράγγι ποὺ λέγεται «Κακαβάκια» καὶ εἶναι στὸ ρίζωμα τῆς κορφῆς «Νιάλα» καὶ τοῦ ὄρους Ἴταμος, καθὼς βλέπετε, κατασκευάσθηκε τὸ μεγαλύτερο φράγμα τῆς Ἑλλάδος. Τὸ τεράστιο αὐτὸ φράγμα ἔχει ὕψος 83.50 μ. καὶ μῆκος στὴ κορφὴ του 220 μέτρα. Τὸ πάχος του στὴ βάσι εἶναι πολὺ μεγαλύτερο κι' ὅσο πάει πρὸς τὰ πάνω θὰ μικραίνῃ, ὅπως βλέπουμε στὴ τεχνητὴ λίμνη τοῦ Μαραθῶνος. Ἡ μελέτη γιὰ τὴν κατασκευή του προέβλεπε ὅτι θὰ χρειασθοῦν 105.000 κ.μ. σκυρόδεμα (μπετόν), ποὺ θὰ ἔχῃ βάρος 250.000 τόννους, δηλαδὴ ὅσο χωράει ἕνα τραῖνο μεταφορᾶς ὑλικοῦ πῶχει μῆκος 80 χιλιόμετρα (ὅσο εἶναι ἡ ἀπόσταση ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ ὡς τὴν Θήβα), ἢ ἂν θέλετε ὅσο χωροῦν 50.000 ἀνατρεπόμενα φορτηγὰ αὐτοκίνητα τῶν 5 τόννων. Ἂς φαντασθοῦμε ἀπὸ δῶ τὸ γιγάντιο ὄγκο του, ὡς νὰ τὸ δοῦμε στὴν πραγματικότητα ἐπὶ τόπου, ὅταν θὰ κάνουμε ἐκεῖ τὴν ἐκδρομή μας. Ἀπὸ τὸ φράγμα θὰ μεταφέρουν τὸ νερὸ μέσα σὲ μιὰ γαλαρία μήκους 2.575 μ. καὶ διαμέτρου 3,50 μ. Ἔπειτα θὰ τὸ δίνουν κρέμαση μέσα σ' ἕνα πελώριο σιδερένιο σωλῆνα μήκους 2.975 μ. καὶ διάμετρο 2.20 μ. Θὰ φτάνῃ στὸ ἐργοστάσιο, ποὺ θἆναι κοντὰ στὸ χωριὸ Βλάσδον καὶ μὲ τὴν καταπληκτικὴ πίεσί του θὰ κινῇ τοὺς 6 στροβίλους Pelton, οἱ ὁποῖοι θὰ περιστρέφουν τὶς 3 τεράστιες τριφασικὲς γεννήτριες παραγωγῆς ἐνεργείας 120.000 ΩΧΒ. Τὸ δίκτυο ζεύξεως καὶ μεταφορᾶς ἐνεργείας ἐνώθηκε ἤδη στὰ Τρίκαλα μὲ τὸ γενικὸ δίκτυο τῶν ἠλεκτροπαραγωγικῶν σταθμῶν τῆς Δ.Ε.Η. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν παραγωγὴ τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, τὸ ἔργο τοῦ Μέγδοβα θὰ βοηθήσῃ νὰ ποτίζωνται 114.000 στρέμματα γῆ, στὸν κάμπο τῆς Καρδίτσας. Τὸ πότισμα αὐτὸ θ' αὐξήσῃ τὴν παραγωγὴ τῆς περιοχῆς ἀμέσως στὴν ἀρχὴ κατὰ 400.000 λίρες χρυσὲς τὸ χρόνο, κι' ὕστερα ἀπὸ 15 χρόνια κατὰ 800.000 λίρες χρυσὲς τὸ χρόνο.

Κι' ἔτσι ἐνῷ τὸ σχέδιο αὐτὸ πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια ἦταν ὄνειρο, μποροῦμε τώρα ποὺ γίνεται πολυσύνθετο ἔργο παραγωγῆς δικαιολογημένα νάμαστε περήφανοι. Διότι μὲ τὴ βοήθεια τῆς ἐπιστήμης, μὲ τὴ δύναμη τοῦ κεφαλαίου καὶ μὲ τὴ χρήση τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας, πλημμυριστικὰ ρέμματα ποταμιῶν μπαίνουν στὸν ὁμαλό τους δρόμο. Ἄγονα σχεδὸν ὀροπέδια γίνονται τεχνητὲς λίμνες. Μέγιστα φράγματα κατασκευάζονται. Βουνὰ τρυπήθηκαν καὶ γίνονται γαλαρίες γιὰ νὰ περάσῃ τὸ νερὸ ποὺ μὲ τὴ μεγάλη κάθετη πτώσι του καὶ τὴ μεγίστη πίεσή του θὰ κινῇ τεράστιες μηχανὲς ἐργοστασίων παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας καὶ θὰ ποτίζῃ ἀπέραντους καλλιεργημένους κάμπους, ποὺ ἄλλοτε μοιάζανε σὰν ξηραμένη στέππα. Μὲ τὴν εὐεργετικὴ αὐτὴ δύναμι καλλιτερεύει τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τοῦ Θεσσαλικοῦ καὶ γενικώτερα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὅ,τι δὲν μπόρεσε νὰ φτιάξῃ ὁ ὀρυκτὸς ἄνθρακας ἢ τὸ πετρέλαιο ποὺ δὲν ἔχουμε, γιατὶ δὲν ἔχουμε τὸ ξένο συνάλλαγμα νὰ τὰ ἀγοράζουμε ἀπ' τὸ ἐξωτερικό, τῶφτιαξε ἡ δύναμι τοῦ ἀνεξάντλητου καὶ τοῦ ἀνέζοδου νεροῦ, ποὺ τὰ ἀναπληρώνει στὴ χρῆσι καὶ στὴν κινητήριο δύναμί τους. Κι' ἔτσι στὴν παραγωγὴ ἡ ὑδατόπτωσι δίκαια παίρνει τόνομα «ἄσπρος ἄνθρακας» ἢ «ἄσπρος χρυσὸς» ποὖναι πολὺ σπουδαιότερος ἀπὸ τὴν πλατίνα, ἡ ὁποία δίνει πολὺ λιγώτερα στὴν οἰκονομική μας ζωή, ἂς ἔχῃ καὶ τ' ὄνομά του.

4. Ἀνάπτυξις τοῦ Τουρισμοῦ—Ἁλιείας—Θήρας.

Στὴ σκέψι μας τώρα ἔρχεται ἕνα μυστήριο, ἕνα ἄλυτο πρόβλημα. Νὰ μὴ τὸ προέβλεψε ἆρά γε ἡ Δ.Ε.Η; Νὰ τὸ ἀπόφυγε ἐπίτηδες ἀπὸ κάποια προφύλαξι; Νὰ ἦταν κάποιο ἐμπόδιο ; Νὰ λυπήθηκε τὰ ἔξοδα ; Στίβουμε τὴ σκέψι μας νὰ βροῦμε τὴν αἰτία. Ἡ Δ.Ε.Η. προτοῦ μεταβάλη τὸ ὀροπέδιο σὲ λίμνη δὲν φρόντισε νὰ τὸ ἀποψιλώσῃ, νὰ τὸ καθαρίσῃ, ἀπὸ τὴν ἄγρια βλάστησι. Τὰ δέντρα δὲν κόπηκαν. Ἰτιές, τσέρνα, δρῦς, ἀγριομηλιές, τσαπουρνιὲς ὕψους 5—25 μ. ἔμειναν ὄρθια μέσα στὸ νερό. Οἱ χωρικοὶ τῶν 10 γειτονικῶν χωριῶν πρὶν τὸ ὀροπέδιο τῆς Νεβρουπόλεως γίνῃ λίμνη προσεφέρθησαν δωρεὰν νὰ τὸ καθαρίσουν ἀπὸ τὰ δέντρα, ἀρκεῖ νὰ τοὺς ἐπέτρεπε ἡ Δ.Ε.Η. νὰ πάρουν τὴν ξυλεία. Τί θὰ γίνῃ τώρα ; Χρειάζεται ἐπισήμανσι μὲ κόκκινες σημαδοῦρες τῆς ἐπιφανείας τῆς λίμνης στὰ σημεῖα ποὺ ὑπάρχουν ἀπὸ κάτω ὄρθια τὰ δέντρα, ὅπως ἀκριβῶς εἶναι ἐπισημασμένη μὲ κόκκινες σημαδοῦρες ἡ γραμμὴ πλοῦ τοῦ συγκοινωνιακοῦ πλοιαρίου τῆς Δ.Ε.Η. ἀπὸ τὸ

Ἡ γραμμὴ ἀγωγοῦ καταπτώσεως ὕδατος ἀπὸ τὴ γαλαρία ἕως τὸ ὑδροηλεκτρικὸ ἐργοστάσιο.

Τσαρδάκι ἕως τὸ Νεοχώρι. Τὰ δέντρα δὲν σαπίζουν μέσα στὸ νερό, σκληραίνουν καὶ γίνονται σὰ σίδερο. Οὔτε μὲ 200 χρόνια δὲν σαπίζουν. Ἀπόδειξι καθαρὴ μᾶς δίνουν τὰ ξύλα ἀπὸ τὰ καταποντισμένα Τουρκοαιγυπτιακὰ καράβια τῆς ναυμαχίας τοῦ Ναυαρίνου (1827). Οἱ δύτες ποὺ κατεβαίνουν στὰ 40 μέτρα μᾶς λένε ὅτι τὰ ξύλα εἶναι πιὸ σκληρὰ ἀκόμη ἀπὸ ὅ,τι ἦταν ὅταν τὰ καράβια πρὸ 132 ἐτῶν βρέθηκαν ἀγκυροβολημένα στὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας τοῦ λιμανιοῦ. Στὸ μέλλον τὰ ὄρθια αὐτὰ δένδρα, ποὺ βρίσκονται κάτω ἀπ' τὸ νερό, θὰ εἶναι μεγάλο ἐμπόδιο στὴν ἁλιεία. Θὰ εἶναι ἐμπόδιο καὶ στὰ καραβάκια—πούλμαν, ποὺ θὰ βάλῃ στὴ λίμνη ὁ Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ. Τὰ καραβάκια αὐτὰ θὰ πλέουν σὲ διάφορα σημεῖα τῆς γραφικῆς λίμνης μὲ τοὺς ντόπιους καὶ ξένους τουρίστας γιὰ ψυχαγωγία, γιὰ φαντασία καὶ εὐχαρίστησί τους. Πιστεύουμε πὼς οἱ κοσμογυρισμένοι καὶ ἐπιστήμονες λειτουργοὶ ποὺ διευθύνουν τὴν Δ.Ε.Η., θὰ εἶδαν τί γίνεται στὶς λίμνες Leman τῆς Ἑλβετίας, Como, Laco, Maggiore, Isola Bella τῆς Στρέζας τῆς Ἰταλίας καὶ στὰ κανάλια τῆς Βενετίας καὶ τοῦ Ἀμστερνταμ μὲ τὰ καραβάκια—πούλμαν. Γιατὶ τὰ μεγάλα παραγωγικὰ ἔργα, μὲ τὸ μέγιστο κόστος τους, δὲν γίνονται γιὰ σήμερα μονάχα καὶ γιὰ ἕνα σκοπό, ἀλλὰ γίνονται γιὰ πολλὰ χρόνια, γιὰ τὸ συνεχὲς καὶ γιὰ πολλοὺς σκοποὺς παραγωγῆς ἀλλὰ καὶ διαφημίσεως αὐτῶν καὶ τῆς χώρας μας συγχρόνως.

Ἡ τεχνητὴ λίμνη τοῦ Μέγδοβα μὲ τὰ 400.000.000 κυβ. μέτρα νερὸ δὲ θὰ κινῇ μόνο τὸ ὑδροηλεκτρικὸ ἐργοστάσιό της, ἀλλὰ θὰ γίνῃ κι' ἕνα πολὺ μεγάλο ἰχθυοτροφεῖο. Ποικιλίες ψαριῶν μὴ ἁλμυροῦ νεροῦ ἀπὸ τὴ χώρα μας καὶ ἀπὸ ἄλλες χῶρες θὰ ἐκτρέφωνται καὶ θὰ ἁλιεύωνται σ' αὐτή. Μέχρι τώρα ἡ Δ.Ε.Η. ἔχει ρίξει στὴ λίμνη γόνο ἀπὸ 100.000 πέστροφες καὶ γόνο ἀπὸ ἄλλες ποικιλίες ψαριῶν. Οἱ μεγάλες ποσότητες ψαριῶν, ποὺ θὰ ἁλιεύωνται στὴ λίμνη, θὰ προσφέρωνται στὶς ψαραγορὲς τῶν Θεσσαλικῶν πόλεων γιὰ κατανάλωσι στοὺς ντόπιους πληθυσμούς. Ὅπως γινόταν ἄλλοτε μὲ τὴν ἁλιεία τῶν ἐκλεκτῶν ψαριῶν τῆς λίμνης Νεζεροῦ (Ξυνιάδας), κοντὰ στὸ Δομοκό, τὴν ὁποία ἀποξέραναν πρὶν ἀπὸ 20 χρόνια. Ἐπίσης καὶ τόπος κυνηγιοῦ ὑδροβίων πουλιῶν (ἄγριες πάπιες, ἄγριες χῆνες, μαυρόκοττες, ἐνυδρίδες). Ἔτσι μὲ τὴ λίμνη τοῦ Μέγδοβα ἀναπτύσσεται καὶ ἕνας ἄλλος μικρὸς κλάδος παραγωγῆς, ἡ ἁλιευτικὴ οἰκονομία. Ἡ λίμνη τοῦ Μέγδοβα θὰ μεταβάλῃ σὲ βροχερὸ τὸ κλῖμα τῆς Θεσσαλίας, τῆς Φθιώτιδος καὶ Εὐρυτανίας μὲ τὶς μεγάλες ἐξατμίσεις της, ὠφέλιμο μόνο γιὰ τὶς θερινὲς γεωργικὲς καλλιέργειες.

Ψηλὰ στὴ γραφικὴ τοποθεσία τῆς Νεράϊδας, σὲ ὑψόμετρο 1.300 μ., μέσα στὴ πυκνὴ βλάστησι τῶν ἐλατιῶν καὶ στὴ βάσι ἀπὸ τὶς ψηλὲς κορφὲς τῶν Ἀγράφων, καθὼς καὶ στὸν θεαματικὸ αὐχένα «Τσαρδάκι», ποὺ εἶναι σὲ ὕψος 800 μέτρα, ὁ Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ θὰ κτίσῃ ὁλόκληρο τουριστικὸ συνοικισμό. Θὰ κτίσῃ μοντέρνα ξενοδοχεῖα εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ὅπως εἶναι στὸ Γκάρμιτς—Πάρτεν—Κίρχεν καὶ Μπέρχτες Γκάρντεν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, στὸ Σέμεριν τῆς Αὐστρίας, στὴ Cordina, Μπολτσάνο καὶ Μεράνο τοῦ Ἰταλικοῦ Τυρόλου. Τὸν ὡραῖο παραθεριστικὸ συνοικισμὸ τῆς Νεράϊδας ἔκτισε ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος ὕστερα ἀπὸ ἐνέργειες τοῦ στρατηγοῦ Ν. Πλαστήρα τὸ 1927. Τὸν σπουδαῖο αὐτὸ συνοικισμὸ κατέστρεψαν τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα κατοχῆς (1940—1944).

Ἡ πυκνὴ βλάστησι, ὁ ὑγιεινὸς ἀέρας τῶν ἐλατιῶν, οἱ κρυσταλλοπηγές, οἱ μελῳδίες τῶν πολλῶν ᾠδικῶν πουλιῶν, ἡ ἀνοιχτὴ θέα πρὸς τὶς γύρω κυματοειδεῖς δασωμένες ψηλὲς κορφὲς τῶν βουνῶν, ἡ πανοραματικὴ θέα πρὸς τὴν ὥμορφη λίμνη τοῦ ὑψιπέδου τῆς Νεβροπόλεως καὶ πρὸς τοὺς ἐκτεταμένους θεσσαλικοὺς κάμπους, δίνουν στὸ τοπίο τὴν ὄψι μιᾶς πρωτότυπης καὶ συναρπαστικῆς φυσικῆς καλλονῆς, μοναδικῆς στὴν Ἑλλάδα καὶ σπανίας στὴν Εὐρώπη. Τὸ τουριστικὸ σημεῖο τοῦ Μέγδοβα συνδέεται μὲ τὸ συγκοινωνιακὸ δίκτυο τῶν τουριστικῶν κόμβων τῶν λουτρῶν Σμοκόβου, τῶν βυζαντινῶν μονῶν τῶν Μετεώρων, τῆς δασικῆς φυσικῆς καλλονῆς «Περτούλι» στὸ βουνὸ Κόζακα, τῆς κοιλάδος καὶ τῶν στενῶν τῶν Τεμπῶν καὶ τῶν φυσικῶν καλλονῶν τοῦ Πηλίου. Ἔτσι ἡ πλουτοφόρος λίμνη τοῦ Ταυρωποῦ θὰ συντελέσῃ καὶ στὴν ἀνάπτυξι τοῦ τουρισμοῦ τῶν θαυμασίων τοπίων, τῶν θερέτρων καὶ τῶν ἱστορικῶν μνημείων τῆς Θεσσαλίας, τὰ ὁποῖα εἴχαμε τὴν εὐτυχία νὰ γνωρίσουμε καὶ νὰ μελετήσουμε ἀπὸ πολὺ κοντά.

Ὑπολείπεται τώρα, τὸ Ἀνώτατο Τουριστικὸ Συμβούλιο τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως νὰ συμπληρώσῃ μιὰ πολὺ σοβαρὴ καὶ οὐσιώδη ἔλλειψι. Ὑπολείπεται, δηλαδή, ἡ σύνδεσις μὲ τουριστικὴ ἁμαξιτὴ γραμμὴ τοῦ Καρπενησίου, ποὺ εἶναι κόμβος τουριστικῆς κινήσεως, ἀπ' τὶς γραμμὲς Λαμίας καὶ Ἀγρινίου, μὲ τὸ φράγμα τῆς λίμνης Ταυρωποῦ—Τσαρδάκι—Καρδίτσης. Ἡ σύνδεσι αὐτὴ εἶναι εὔκολη καὶ σύντομη γιὰ νὰ γίνῃ ἀπ' τὸ σημεῖο τοῦ χωριοῦ Φραγκίστα ἢ τοῦ χωριοῦ Τατάρνα στὴν ἁμαξιτὴ γραμμὴ Καρπενησίου—Ἀγρινίου. Αὐτὴ ἡ συνδετικὴ τουριστικὴ γραμμὴ θὰ ἐλίσσεται στὶς ἀνατολικὲς ἐλατόφυτες καὶ ἀγναντερὲς πλαγιὲς τῶν Ἀγράφων (ποὺ εἶναι βουνὰ μὲ ἔξοχο τουριστικὸ ἐνδιαφέρον), ὅπως εἶναι ἡ ἁμαξιτὴ εὐρωπαϊκὴ γραμμὴ Γκάρμιτς—Πάρτεν—Κίρχεν πρὸς Ἴνσπρουκ μέσῳ τῶν Γερμανοαυστριακῶν Ἄλπεων καὶ τοῦ Τυρόλου. Θὰ εἶναι κατὰ 100 χιλιόμετρα πιὸ σύντομη ἀπὸ τὴ γραμμὴ Καρπενησίου—Λαμίας—Καρδίτσης—φράγματος Ταυρωποῦ καὶ πρόκειται, ἐκτὸς τοῦ τουρισμοῦ, νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν κίνησι τοῦ

πληθυσμοῦ, τὴν μεταφορὰ τῶν προϊόντων καὶ γενικὰ τὸ ἐμπόριο τῶν νομῶν Αἰτωλίας καὶ Εὐρυτανίας πρὸς τὴ Θεσσαλία καὶ ἀντιστρόφως.

Σχετικά, ἐτονίσαμε κατ' ἐπανάληψι καὶ σὲ ἄλλα δημοσιεύματά μας, ὅτι ὁ τουρισμὸς καθὼς ἔχει ἐξελιχθῆ στὴν ἐποχή μας, μὲ βεβαιότητα μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς πηγὴ ὄχι μόνον πλουτισμοῦ ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς, ἀλλὰ καὶ γνώσεως τῆς ἀξίας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

5. Ἀνακεφαλαίωσις — Τὸ ἱστορικὸ κατασκευῆς τοῦ σταθμοῦ Ταυρωποῦ.

Φθάνοντας στὸ τέλος τῆς παρούσης μελέτης μας, κάνουμε μιὰ σύντομη ἀνακεφαλαίωσι καὶ δίνουμε τὸ σκελετὸ τῶν τεχνικῶν στοιχείων τοῦ περιφήμου ὑδροηλεκτρικοῦ ἔργου τοῦ ποταμοῦ Ταυρωποῦ Καρδίτσης. Τὸ ἱστορικὸ τῆς κατασκευῆς τοῦ σταθμοῦ Ταυρωποῦ ἔχει ὡς ἑξῆς : Κατὰ τὸ ἔτος 1929 ὁ ἑλβετὸς μηχανικὸς L. Senn ἐξεπόνησε τὴν πρώτη προμελέτη γιὰ τὴν ἀξιοποίησι, τοῦ Μέγδοβα. Τὸ 1932 ἔγινε ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Γεωργίας νέα προμελέτη μὲ κύριο σκοπὸ τὴν ἄρδευσι τῆς πεδιάδος Καρδίτσης.

Τὸ 1952 ἡ Ἀμερικανικὴ ἑταιρεία Knappen Tippetts Abbett ἐξεπόνησε μελέτη γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἔργου τοῦ Ταυρωποῦ. Τὸ 1953 τὸ Ὑπουργεῖο Συντονισμοῦ, βάσει τῆς μελέτης τοῦ 1952, προεκήρυξε διεθνῆ διαγωνισμὸ γιὰ τὴν ὁριστικὴ μελέτη, ἐπίβλεψι, κατασκευὴ καὶ χρηματοδότησι τοῦ ἔργου τοῦ Ταυρωποῦ. Ἀνάδοχοι τοῦ διαγωνισμοῦ ἀνεδείχθησαν οἱ Γαλλικὲς ἑταιρεῖες Omnium Lyonnais—Cotenci (Ol—Co). Τὸ 1955 ὑπεγράφη μεταξὺ τῆς Δ.Ε.Η. καὶ Ol—Co σύμβασις γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ ἔργου. Τὴν 18/12/1955 ὁ τότε πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κατέθεσε τὸν θεμέλιο λίθο τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἔργου τοῦ Ταυρωποῦ. Τὴν 4/8/1958 συνεπληρώθη ἡ διάτρησις τοῦ λόφου Κουκουριάκου καὶ ὁ σχηματισμὸς τῆς σήραγγος προσαγωγῆς. Τὴν 22/6/1958 ἄρχισαν οἱ ἐργασίες ἀνεγέρσεως τοῦ φράγματος. Τὴν 30/9/1959 ἄρχισε ἡ ἀποθήκευσι τοῦ ὕδατος καὶ ὁ πλημμυρισμὸς τοῦ ὀροπεδίου τῆς Νεβροπόλεως. Τὴν 30/10/1960 ἄρχισε ἡ λειτουργία τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ταυρωποῦ. Τὸ φράγμα ἔχει ὕψος 83.50 μ. καὶ μῆκος στὴν κορυφή του 220 μ. Ἡ λίμνη ἔχει χωρητικότητα 400.000.000 κυβ. μέτρα νεροῦ.

Τὸ μηχανοστάσιο διαθέτει 3 στροβιλογεννήτριες ἰσχύος 40.000 ΩΧΒ ἑκάστη, ἤτοι ἐνεργειακοῦ δυναμικοῦ 120.000 ΩΧΒ. Ἡ προβλεπομένη παραγωγὴ πρωτογενοῦς ἐνεργείας, ὑπολογίζεται εἰς 250.000.000 ΩΧΒ τὸ χρόνο. Τὸ ρεῦμα παράγεται ἀπὸ τοὺς ἐναλλακτῆρες μὲ τάσι 15.000 βόλτ καὶ μετατρέπεται σὲ τάσι 150.000 βόλτ. Ὁ χαλύβδινος ἀγωγὸς ἔχει μῆκος 2.985 μέτρα, βάρος 4.900 τόννων διάμετρο 3,40 μέτρα στὴν σήραγγα προσαγωγῆς καὶ 2,40 μέτρα στὴ μετάδοσι κινήσεως στροβιλογεννητριῶν τοῦ ἐργοστασίου. Ἡ λίμνη τοῦ Ταυρωποῦ ἀπὸ τὸ φράγμα—Τσαρδάκι—Μάλλια—Βαβᾶς Γούρνα—Στοῦγγον—Κερασιὰ—Πεγοῦλα ἔχει μῆκος 60 χλ/τρα καὶ πλάτος κυμαινόμενο ἀπὸ 2—10 χιλ/τρα. Τὸ βάθος της κυμαίνεται ἀπὸ 20 μέτρα—120 (σημεῖον Γοῦρνα Βαβᾶς). Εἶναι σὲ ὕψος 800 μέτρα τῆς ἐπ. θαλ. Περιβάλλεται πανταχόθεν ἀπὸ ὑψηλοὺς λόφους (800—1200 μ. ὕψος) καταφύτους ἀπὸ βλάστησιν δρυὸς καὶ πρὸς Δ. καὶ Ν.Δ. ἀπὸ τὶς ὑψηλὲς ἐλατόφυτες κορφὲς τῶν Ἀγράφων ὀρέων Βουτσικάκι μὲ 2.154 καὶ Νιάλας μὲ 2.122 μέτρα. Τὸ ἔργο ἐστοίχισε μαζὶ μὲ τὰς ἀπαλλοτριώσεις 1.000.000.000 δραχμὲς ἢ 33.500.000 δολλάρια ἢ λίρες χρυσὲς 3.600.000. Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἡ Καρδίτσα ἀπέχει 302 χιλ/τρα. Ἀπὸ τὴν Καρδίτσα ὁ αὐχένας τοῦ ὀροπεδίου Νεβρουπόλεως, Τσαρδάκι (ἀρχὴ τῆς λίμνης) ἀπέχει 25 χιλιόμετρα. Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὸ Τσαρδάκι ὡς τὸ φράγμα εἶναι 22 χιλιόμετρα. Ἤτοι συνολικὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὴν Καρδίτσα 47 χιλιόμετρα καὶ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα 349 χιλιόμετρα. Τὸ ταξίδι γιὰ τὴν ἐπίσκεψι τῶν ἔργων Ταυρωποῦ χρειάζεται 3 μέρες γιὰ τὶς μετάβασι καὶ τὴν ἐπιστροφή, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

Ι. ΝΟΥΣΙΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Βονασέρα Εὐτυχίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ζεύξιδος 1 ἕως Θέωνος, στὸ Κατσιπόδι.

Ὁ Εὐτύχιος Βονασέρας, γυιὸς τῆς Ἰωσηφίνας (Πεπίνας) Βονασέρα, πρωταγωνιστὴς τῆς νεοελληνικῆς σκηνῆς, γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1866. Γιὰ πρώτη φορὰ ἀνέβηκε στὴ σκηνὴ τὸ 1883, στὸ θέατρο «Ἀπόλλων» ποὺ βρισκόταν κοντὰ στὸν Ἰλισὸ ποταμό. Συνεργάστηκε μὲ κορυφαῖες πρωταγωνίστριες τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου (Παρασκευοπούλου—Κοτοπούλη—Κυβέλη), ἑρμηνεύοντας τοὺς πρώτους ρόλους. Φεύγοντας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πῆγε στὴν Ν. Ὑόρκη, ὅπου ἵδρυσε δραματικὴ σχολή. Πέθανε ἐκεῖ τὸ 1928.

Βορείου Ἠπείρου.

Ἀπὸ Ἀνδριανουπόλεως 22, κοντὰ στὸν σταθμὸ τῶν ΣΠΑΠ.

Πρόκειται γιὰ τὸ βόρειο τμῆμα τῆς Ἠπείρου, στὸ ὁποῖο κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα, πολλὲς μάχες ἔλαβον χώραν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἄλλων κατὰ καιροὺς ἐπιδρομέων. Εἶναι ὁ τόπος, ποὺ ποτισμένος μὲ τὸ αἷμα τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος, ζητεῖ νὰ βρεθῇ στὴν ἀγκαλιὰ τῆς φυσικῆς του μεγάλης μητέρας τῆς Ἑλλάδος. Τὸ Βορειοηπειρωτικὸ ζήτημα ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν καὶ εἶναι καὶ σήμερα καὶ θὰ εἶναι γιὰ πάντα, μέχρις ὅτου δοθῇ σ' αὐτὸ ἡ λογική, ἠθικὴ καὶ δικαία λύσις, τὸ ἐπίμαχο θέμα τῶν Ἑλληνικῶν διεκδικήσεων, γιατὶ ἡ Β. Ἤπειρος ἦτο καὶ θὰ εἶναι πάντα στὶς καρδιὲς τῶν ἐκεῖ κατοικούντων ἀδελφῶν μας, ἀλλὰ καὶ στὶς δικές μας ἕνα κομμάτι Ἑλληνικῆς γῆς, αἱματοποτισμένης γῆς, ποὺ πρέπει ὁπωσδήποτε κάποτε νὰ ἀνταμώσῃ μὲ τὴν ὑπόλοιπη, ἐλεύθερη σήμερα, Ἑλλάδα.

Βορέου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Αἰόλου 37, στὸ Μοναστηράκι.

Σύμφωνα μὲ τὴν μυθολογία ὁ Βορέας ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς τέσσαρες ἀνέμους, γυιὸς τῆς Ἠοῦς καὶ τοῦ Ἀστραίου ἢ τοῦ Τυφῶνος. Αὐτὸς μαζὶ μὲ τ' ἀδέλφια του, Νότον, Ζέφυρον καὶ Εὖραν, κατοικοῦσε στὴ Θράκη καὶ ἦτο ὁ ἰσχυρότερος.

Ἡ ὀνομασία τῆς ὁδοῦ εἶναι παλαιά, καὶ ἄλλοτε ὑπῆρχε ἐκεῖ ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Νικολάου τοῦ Βοριᾶ ἢ Κτενᾶ.

Βοσπόρου.

Ἀπὸ Ἁγίας Σοφίας 133, στὸ λόφο Σκουζέ.

Πρόκειται γιὰ τὸν γνωστὸ πορθμό, ποὺ βρίσκεται μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. Σύμφωνα μὲ μιὰ ἐκδοχὴ ἡ λέξις Βόσπορος εἶναι σύνθετη ἀπὸ τὶς «βοῦς» καὶ «πόρος» (πορθμός, δίοδος ἢ πορεία). Ἔχει συνολικὸ μῆκος 30 περίπου χιλ. καὶ πλάτος, ποὺ κυμαίνεται μεταξὺ 600 καὶ 3.500 μ. Τὸ μεγαλύτερο βάθος του εἶναι 52μ. τὸ δὲ μέσον 27.

Εἶναι γνωστός, σ' ὅλον τὸν κόσμο, γιὰ τὶς φυσικές του καλλονὲς καὶ τὰ ὡραῖα κτίρια, παντὸς ρυθμοῦ καὶ κάθε ἐποχῆς, ποὺ ὑπάρχουν σ' ἀμφότερες τὶς ἀκτές του. Πρὸς τὴν βορεινὴ ἔξοδο τοῦ Βοσπόρου, ὑπῆρχαν οἱ συμπληγάδες πέτρες.

Ἱστορικὰ ὁ Βόσπορος ἔχει μεγάλη σημασία. Καθὼς βρίσκεται στὸ κατώφλι δυὸ Ἠπείρων, ἦτο καὶ θὰ εἶναι τὸ θέατρο κοσμοϊστορικῶν γεγονότων. Ὁ Βόσπορος καὶ ὁ Ἑλλήσποντος, ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἐποχή, ἦσαν τὰ νευραλγικώτερα σημεῖα τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς. Στὸ νότιο τμῆμα τοῦ Βοσπόρου, εἶναι χτισμένη ἡ «Βασιλίς», ἡ πόλις τοῦ Κων/νου. Ὁ Βόσπορος, πιστὸς σύντροφός της, ὑπῆρξε ὁ μάρτυς τῆς ἱστορίας της. Νὰ πῶς ὁ ποιητὴς Γ. Βιζυηνὸς χαρακτηρίζει αὐτὸ τὸν δεσμό :

«Ἡ σκλάβα ἡ Πόλη κάθεται στὸν Βόσπορο καὶ κλαίει
κι' ὁ φιδωτὸς ὁ Βόσπορος τὴν συμπονεῖ καὶ λέει...».

Ἀνέκαθεν ὁ Βόσπορος εἶχε τεραστίαν σημασίαν γιὰ τὴν παγκόσμια, τὴν Ἑλληνικὴ καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Βότση Νικολάου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τερτίπη 8, στὸν Ἅγιο Νικόλαο Ἀχαρνῶν.

Ὁ Βότσης Νικόλαος, Ὑδραῖος ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ, γεννήθηκε τὸ 1877. Τὸ 1896, ὡς ἀξ/κὸς τοῦ Π.Ν., πῆρε μέρος στὸν ἀποκλεισμὸ τῆς Κρήτης, ὑπὸ τὸν ναύαρχον Ράϊνκε. Τὸ 1912, ὡς ὑποπλοίαρχος καὶ κυβερνήτης τορπιλλοβόλου, εἰσῆλθε στὸ λιμάνι τῆς Θεσσαλονίκης (18 Ὀκτωβρίου) καὶ ἐτορπίλλισε τὸ πολεμικὸ τῶν Τούρκων, Φετὶχ-Βουλάδ, 3.000 περίπου τόννων, τὸ ὁποῖον προορίζετο νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν μεταγωγικῶν. Τὸ 1920, διωρίσθη κυβερνήτης τοῦ θωρηκτοῦ «ΚΙΛΚΙΣ» καὶ τὸ 1921, ὕπατος ἁρμοστὴς τῆς Ἑλλάδος στὴν Κων/πολι. Τὸ 1922 προήχθη σὲ ὑποναύαρχο καὶ παρητήθη γιὰ λόγους ὑγείας. Πέθανε τὸ 1934.

Βουθρωτοῦ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λένορμαν 150, στὸν Κολωνό.

Τὸ Βουθρωτὸν ἢ ἡ Βουθρωτὸς ἦτο ἀρχαία πόλις τῆς Β. Ἠπείρου, ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν Κέρκυρα. Κατὰ τὸν Βιργίλιον, ἐκτίσθη ἀπὸ τὸν Πριαμίδην Ἕλενον καὶ τὴν Ἀνδρομάχην. Τὸ 49 π.Χ. κατελήφθη ἀπὸ τὸν Ἰούλιο Καίσαρα. Κατὰ τὸ 535 μ.Χ. ἦτο μιὰ ἀπὸ τὶς δώδεκα πόλεις οἱ ὁποῖες ἀπετέλουν τὴν ἐπαρχίαν τῆς παληᾶς Ἠπείρου. Τὸ 1386 κατελήφθη ἀπὸ τοὺς Ἐνετούς. Ἀνασκαφὲς ποὺ ἔγιναν τὸ 1925, ἔφεραν σὲ φῶς ἐνδιαφέρουσες ἀρχαιότητες.

Βουκουρεστίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σταδίου 2, στὸ Σύνταγμα.
(Βλ. Γιὰν Σμάτς).

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

. . . . . .

—Λοιπόν, ξαναεῖπε ὁ γραμματεύς, τὴν ταυτότητά σας!

Τὴν ἐγνώριζε, ἀπὸ ἔξω, ἀπ' καιρό! καὶ τὴν εἶπε χωρὶς ἀναπνοή.

—«Εἶναι βλάκας» σκέφθηκεν ὁ κύριος Ντουμπλέ.

—Σιγώτερα, νὰ γράφω! εἶπεν ὁ γραμματεύς.

Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἀντελήφθη ὅτι τὸ νὰ μιλᾷ τοῦ ἔφερνε ναυτία, ἔσφιξε περισσότερο τὰ χέρια του πάνω στὸ ξύλινο χώρισμα, ὅλα ἄρχιζαν νὰ γυρίζουν γύρω του. Ἡ πόρτα τοῦ βάθους δὲν σταματοῦσε σχεδὸν νὰ κτυπᾷ, δικηγόροι ἔμπαιναν σὰν τὸν ἄνεμο, μουρμούριζαν στ' αὐτὶ τῶν συναδέλφων τους, κύτταζαν τὴν ὥρα, ξανάφευγαν. Ὁ κύριος Λαμὺ ἐξηγοῦσε τὴν ὑπόθεσι στοὺς συνέδρους του: «Ὁρίστε ἕνα καλὸ ἀγόρι, (εἶναι τρόφιμος τῆς Βοηθείας, ἕνδεκα ἐτῶν), ποὺ εἶπε μέσα του, καὶ τὰ λοιπά... Ὅλος ὁ κόσμος τὸν ἀγαποῦσε πολὺ στὸ Τερνεραί... Κι' ἔπειτα, ὑπάρχει ἀκόμα μιὰ ἀτυχὴς ἱστορία σκύλου δυστυχισμένου...». Ἀλλὰ ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ δὲν ἄκουγε, τὸ βλέμμα του πήγαινε συνεχῶς πρὸς τὸ παγκάκι τῶν γονέων (ἀκριβῶς, μπροστὰ στὸ δικαστήριο) σ' αὐτὴν τὴν πόρτα ἀπ' ὅπου συνέχιζαν νὰ πηγαινοέρχωνται σὰν μέσα σὲ αὐλή. «Τώρα θὰ μποῦν ἔλεγε μέσα του, θὰ καθήσουν ἐκεῖ... Ὤχ! θὰ κάνω ἐμετό!... Καὶ ἂν κάνω ἐμετό, θὰ μὲ καταδικάσουν...».

—Ἔ καλά, τοῦ εἶπεν ὁ δικαστὴς μὲ δυνατὴ φωνή, μ' ἀκοῦς, Ἀλὲν Ρομπέρ; τί παρακολουθεῖς ἐκεῖ κάτω; τί φοβᾶσαι; κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μπῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν πόρτα! κύτταξέ μας, μικρέ μου!

Ἔγινε σιωπή. Τὸ παιδὶ γύρισεν ἀργὰ τὰ μάτια του πρὸς τὸν κύριο Λαμὺ καὶ ἐρρίγησε, γιατὶ τοῦ θύμησε τὸ βλέμμα του κάποιο ἄλλο, μὰ πιό; τόση ἐμπιστοσύνη, ἐπιμονὴ ἐπίσης...—Ἄχ ναί! τὸ βλέμμα τοῦ Καδδύ...

Ὁ δικαστὴς ἐγύρισε μὲ τὴν σειρά του πρὸς τὸ Δημόσιο Κατήγορο κι' ἡ σιωπὴ ἔγινε βαρύτερη ἀκόμη.

—Θὰ ἤθελα, εἶπεν ὁ κύριος Ντουμπλέ, νὰ κάνω μιὰ μόνον ἐρώτησι στὸν νεαρὸ ὑπόδικο.

—Ἀλὲν Ρομπέρ, κύτταξε τὸν κύριο Εἰσαγγελέα, διέταξεν ὁ κύριος Λαμύ, μὲ φωνὴ λιγάκι ἀλλαγμένη.

—Σᾶς ἐνδιαφέρει πολὺ νὰ ξαναγυρίσετε στὸ Τερνεραί;

«Ὤ! ὄχι!» σκέφθηκε τὸ παιδί. «Καὶ ἂν ὁ κύριος Λαμὺ τοῦ τὸ εἶχε ρωτήσει, θὰ τοῦ ἔλεγε: Ὄχι!... Ἀλλὰ αὐτὸν τὸν τύπο μὲ τὰ πράσινα μάτια δὲν τὸν ἀγαποῦσε, ἦταν πιὸ φρόνιμο ν' ἀπαντήσῃ τὸ ἀντίθετο ἀπὸ κεῖνο, ποὺ σκεπτότανε...».

—Ὤ, ναί! Κύριε, εἶπεν ὁ «νεαρὸς ὑπόδικος».

—Τὸ δικαστήριο θ' ἀναλάβῃ τὶς εὐθῦνες του, μουρμούρισεν ὁ κύριος Ντουμπλέ.

Μ' ἕνα κίνημα τοῦ μανικιοῦ του, ἔκανε γνωστὸν ὅτι δὲν εἶχε τίποτ' ἄλλο νὰ ρωτήσῃ καὶ δὲν ἐνδιαφερότανε γιὰ τὴν συνέχεια. Ὁ κύριος Λαμὺ φάνηκε ν' ἀναστε-

νάζῃ, ξανάπερνε μόνον τὴν ἀναπνοή του, ποὺ εἶχε σταματήσει ἀπὸ τὴν στιγμὴ, ποὺ μιλοῦσε ὁ 'Αντεισαγγελεύς...'Ο γέρος κύριος καὶ ὁ ἄλλος μὲ τὰ γένεια ἔσκυψαν πρὸς αὐτὸν μὲ συγκαταβατικότητα διακόνου. 'Εν τούτοις τὸ ψιθυριστὸ συμβούλιό τους φαινότανε σὰν συμβούλιο χαμινιῶν ποὺ σχεδίαζαν φάρσα.

Στὸ βάθος τῆς αἰθούσης ἀνάμεσα στοὺς σπάνιους θεατὰς βρισκότανε ἕνα πολὺ μικρὸ παιδὶ ποὺ ταραζότανε ἀπὸ ἀνυπομονησία καὶ ξανάλεγε μὲ φωνούλα σὰν γατιοῦ: «Νὰ φύγουμε... νὰ φύγουμε!...». Αὐτὸ δὲν φαινότανε νὰ ἐνοχλῇ τὸν κύριο Λαμύ, ἀλλ' ὁ 'Αντεισαγγελεὺς ἔκανε πολὺ δυνατὰ «σσσ...σσσ...σσσ» κι' ὁ γραμματεὺς ἀπηύθυνε στὸν ἀρχιφύλακα μιὰ τραγικὴ χειρονομία. 'Ο ἄλλος σηκώθηκε, πῆγε καὶ μίλησε στ' αὐτὶ τῆς μητέρας ποὺ πῆρε τὸ παιδὶ ἔξω ἀπὸ τὴν αἴθουσα.

Μὲ φωνὴ μονότονη χωρὶς ἐξάρσεις ὁ κύριος Λαμὺ διάβασε τότε ἕνα κείμενο ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὁ 'Αλὲν Ρομπὲρ δὲν κατάλαβε τίποτα. Παρακολουθοῦσε τὸ πέταγμα περιστεριῶν, πρῶτα λευκῶν, ἔπειτα γκρίζων, ἔπειτα γαλάζιων, ποὺ γύριζαν μέσα στὴν αὐλή.

— Αὐτὸ σημαίνει, παιδί μου, συνέχισεν ὁ κύριος Λαμὺ μὲ φυσικὴ φωνὴ — μ' ἀκοῦς;—(ἀσφαλῶς εἶναι βλάκας! σκέφθηκεν ὁ 'Αντεισαγγελεύς). Αὐτὸ σημαίνει ὅτι σὲ ξαναστέλλομε στὸ Τερνεραὶ σὰν νὰ μὴν συνέβη τίποτε. Τὸ δικαστήριο σκέπτεται ὅτι εἶσαι τύπος ποὺ μπορεῖ νὰ τοῦ ἔχουν ἐμπιστοσύνη, κι' ὅτι δὲν θὰ ἐπωφεληθῇς γιὰ νὰ διηγηθῇς παράλογες ἱστορίες στοὺς συναδέλφους καὶ γιὰ νὰ ξαναρχίσῃς... Πηγαίνετε, στὸ καλὸ 'Αλὲν Ρομπέρ!

Τερνεραί!... Τί φύσημα! ὁ Μάρκ, ἡ Μάμυ, ὁ Ἄσπρο Δόντι, ὁ Βελοῦδος, ὁ Παρὰ νά, ὁ Ραντάρ, ὁ Κλεμανσώ, ὁ Τομαβὰκ καταβρογχθίζονταν ὅλοι μαζὶ ἀπὸ τὴν πόρτα ποὺ ἄνοιγαν! Καὶ τὸ στενό, πράσινο βλέμμα τοῦ 'Αντεισαγγελέως βούλιαζε στὸ πλατὺ πράσινο βλέμμα τῆς ἀρχηγοῦ Φρανσουὰζ σὰν ἕνα ποτάμι μέσα στὸν ὠκεανό... 'Ο 'Αλὲν Ρομπὲρ δὲν ἀναρωτιόταν ἄν, τὸ πρηγούμενο λεπτό, σκεπτότανε τὸ ἀντίθετο! ἡ στιγμὴ τὸν παρέσυρε—ὅπως πάντοτε στὸν κόσμο τῶν παιδιῶν—Τερνεραί! Τὰ περιστέρια εἶχαν κάτσει· τὸ ἀγόρι πετοῦσε... 'Απηύθυνε στὸν δικαστὴ Λαμὺ τὸ πτῶτο του χαμόγελο κι' ἔτρεξε μπρὸς ἀπὸ τὸν φύλακα. 'Ενῷ περνοῦσε τὸν ἀντιθάλαμο, διέκρινε τὸ μικρὸ ἀνεπιθύμητο παιδί, τοῦ χαμογέλασε ἐπίσης καὶ τοῦ σφύριξε: «νὰ φύγουμε... νὰ φύγουμε...».

***

Τὴν προηγουμένη αὐτῆς τῆς ἡμέρας, ἡ ἀρχηγὸς Φρανσουάζ, μὲ τὴν βαλίτσα της στὸ χέρι, κτυπάει τὴν πόρτα τῆς Μάμυ. «Περάστε!». 'Η Μάμυ βλέπει μὲ καινούργο μάτι αὐτοὺς τοὺς τετράγωνους ὤμους, αὐτὰ τὰ μακρυὰ μαλλιά, ποὺ τὰ πέρνει ὁ ἄνεμος, αὐτὰ τὰ μάτια ἐλαφίνας—ὅλα αὐτά, ποὺ ξέρει ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησι τῆς Φρανσουάζ, θὰ τὰ θυμᾶται μὲ λύπη.

—'Ερχομαι νὰ περάσω κοντά σας τὸ τελευταῖο μου τέταρτο τῆς ὥρας στὸ Τερνεραί...

—'Οχι τὸ τελευταῖο, Φρανσουάζ! Θὰ μᾶς ξανάρθετε σὲ ὀκτὼ μέρες, δόξα τῷ Θεῷ!

'Η Φρηνσουὰζ διώχνει τὰ μαλλιά της μὲ μιὰ κίνησι τοῦ κεφαλιοῦ της, πρὸς τ' ἀριστερὰ ἔπειτα πρὸς τὰ δεξιὰ ποὺ φαίνεται νὰ λέῃ ὄχι...

—'Αλλὰ ἐν τῷ μεταξύ, θἄχω συνδεθῇ τελειωτικά, ἀπαντᾷ σχεδὸν σκληρά. Τίποτα δὲν θὰ εἶναι πιὰ ὅμοιο!

(Σιωπή. 'Ανυπόφορη σιωπή...) 'Ο Μπούφαλο δὲν θἄχῃ φασαρίες, ὅλα εἶν' ἐν τάξει στὸ 3.

—'Ολα ἐκτὸς ἀπὸ σᾶς τὴν ἴδια, Φρανσουάζ! εἶσθε δυστυχισμένη...

—Δυστυχισμένη, ὄχι, κακὴ συνείδησις, ναί. Κι' αὐτὸ εἶν' ἐκνευριστικό! 'Εχω χίλιους λόγους νὰ φύγω...

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὁ 'Υπαστυνόμος Α' κ. Καλέντζος Σπυρίδων.

—Διεγράφη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος λόγῳ θανάτου ὁ ἀστυφύλαξ Πανουτσακόπουλος 'Ιωάννης.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς ἀστυφύλακας: Μυλωνᾶν Γεώργ. καὶ Νίκον 'Αναστάσ., διότι οὗτοι χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικήν των παρατηρητικότητα καὶ τὸν ζῆλον των κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τοῦ σεσημασμένου κλέπτου Τρίμη Δημητρίου.

—Δι' ἀποφάσεως ὡσαύτως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Υπαστυνόμον Α' κ. Τζαμτζῆν Θεοδόσιον, διότι τὴν 30-8-60 διατεταγμένος εἰς ὑπηρεσίαν ἐν τῷ 'Ωδείῳ 'Ηρώδου 'Αττικοῦ καὶ ἀντιληφθεὶς μετὰ τὸ πέρας τῆς παραστάσεως μεταξὺ τῶν κερκίδων ὡρολόγιον ὅπερ παρελήφθη ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ ἰδιώτου καὶ ὑποπτευθεὶς ὅτι ἦτο ἀπολεσθὲν τὸ παρέλαβε καὶ ὡς διεπιστώθη μετέπειτα ἐπρόκειτο πράγματι περὶ ἀπολεσθέντος παρ' ἀλλοδαποῦ γυναικὸς ὅπερ καὶ ἀπεδόθη εἰς τὴν ἀπωλέσασαν κυρίαν, ἐξυψώσας οὕτω τὴν 'Αστυνομίαν εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀλλοδαπῶν.

—Τέλος δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη 1) ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀστυφύλακα κ. Τσουκνάκην Μαρῖνον, διότι οὗτος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του ἐπιδείξας ἐξαιρετικὴν παρατηρητικότητα, ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ καθῆκον ἐπέτυχε τὴν σύλληψιν τῆς κλεπτρίας Νικολάου Εὐαγγελίας, ἀγνώστου μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἥτις ὡς προέκυψεν ἦτο δρᾶστις δύο σοβαρῶν κλοπῶν τιμαλφῶν σημαντικῆς ἀξίας καὶ 2) ἔπαινος εἰς τὸν 'Υπαστυνόμον Α' κ. Γιαλαμᾶν Δημήτριον, διότι ἐπιληφθεὶς τῆς ἀνωτέρω ὑποθέσεως καὶ ἐνεργήσας μεθοδικῶς, ἐπέτυχε κατόπιν ἐμπεριστατωμένης ἐρεύνης τῆς ὅλης ὑποθέσεως, τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος, τὴν ἐξιχνίασιν τῆς ἀνωτέρω σοβαρᾶς κλοπῆς καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν κλοπιμαίων εἰς τοὺς παθόντας.

***

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ Β'

'Εκ τῶν μετεσχόντων εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις διὰ τὴν Σχολὴν 'Υπαστυνόμων Β', ἐπέτυχον 129 ἀρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 50 πρῶτοι εἰσάγονται τὴν 9ην 'Ιανουαρίου 1961 εἰς τὴν 'Αστυνομικὴν Σχολὴν 'Υπαστυνόμων Β', δι' ἐκπαίδευσιν εἰς αὐτήν. Οὗτοι κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας εἶναι οἱ ἑξῆς:

1) Καλαφατάκης Μιχαήλ, 2) Γῶγος 'Αθαν., 3) Βούζας Σπυρ., 4) Μπερτσιᾶς Θεμ., 5) Πηγαδιώτης Κων/νος, 6) Μακρῆς 'Ιω., 7) Κοντὸς Παν., 8) 'Αρτικόπουλος Σταμ., 9) Κισσούδης 'Ιω., 10) Κατζουράκης Στ., 11) Ζαφειρόπουλος Νικ., 12) Σαλτερῆς Δημ., 13) Ζαφειρόπουλος Συμ., 14) Τσαγκάνης Νικ., 15) Μανωλόπουλος Βασ., 16) Πάζας 'Ιω., 17) Χριστόπουλος Παν., 18) Φανουράκης Γεώργ., 19) Πα-

παϊωάννου 'Απ., 20) Κανῆς Κων/νος, 21) Βούλγαρης Νικ., 22) Σαλμᾶς Τηλ., 23) Χοχτούλας Δημ., 24) Γεωργουλάκης Γεώργ., 25) Τριαντάφυλλος Εὐάγγ., 26) Ψαρράκης 'Ιω., 27) Τσιτσιμπῖκος Εὐαγγ., 28) Παπανδρέου Εὐσ., 29) Ραπτάκης Γεώργ., 30) Μαρνέρης Γεώργ., 31) Κολοβέας Γεώργ., 32) Μαστοράκος 'Αποστ., 33) Κλέκουρας Π., 34) Μπέλλης Γεώργ., 35) Μαυρακάκης 'Αντ., 36) Κοκκοράκης Γρηγ., 37) 'Ιωαννίδης Βασ., 38) Καλλίθρακας Γεώργ., 39) Κῦρκος 'Αρ., 40) Νικολόπουλος 'Αριστ. 41) Βασιλάκος Δημ., 42) Λάγιος Θεωδ., 43) 'Αποστολόπουλος Νικ. 44) Μπουγᾶς Φώτιος 45) Κολεύρης Κωνσταντῖνος Γεώργιος, 46) Νηστικούλης Γεώργιος 47) Κρόμπας Παναναγιώτης, 48) Παπαδᾶτος Π., 49) Κίνοβας Γ. καὶ 50) Παδαδημητρίου 'Ιω.

***

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΚΛΑΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ

"Απαντες οἱ συνταξιοῦχοι καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, παλαιοὶ καὶ νέοι, οἱ ὑποβολλόντες δήλωσιν εἰς τὸν κλάδον ὑγείας, ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ καταστῶσι μέλη αὐτοῦ, πρέπει μέχρι τέλους τρέχοντος ἔτους νὰ προσέλθωσι καὶ καταβάλωσι τὴν ἐκ 2% εἰσφοράν των ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1960, ἄλλως τὴν 1-1-1961 θὰ παύσωσι νὰ ὦσι μέλη τοῦ ταμείου.

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

—Τὸ περιοδικὸν «'Αστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχεται Χρόνια Πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς των ἑορτῆς εἰς τὸν διακεκριμένον συνεργάτην των καὶ καθηγητὴν τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς κ. 'Ανδρέαν Τούσην, 'Αντεισαγγελέα 'Αρείου Πάγου καὶ τοὺς 'Αστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ.κ. 'Ανδρέαν Σταυρόπουλον καὶ 'Ανδρέαν Μουρούσιαν, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἑορτάζοντας κ.κ. ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30΄ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.